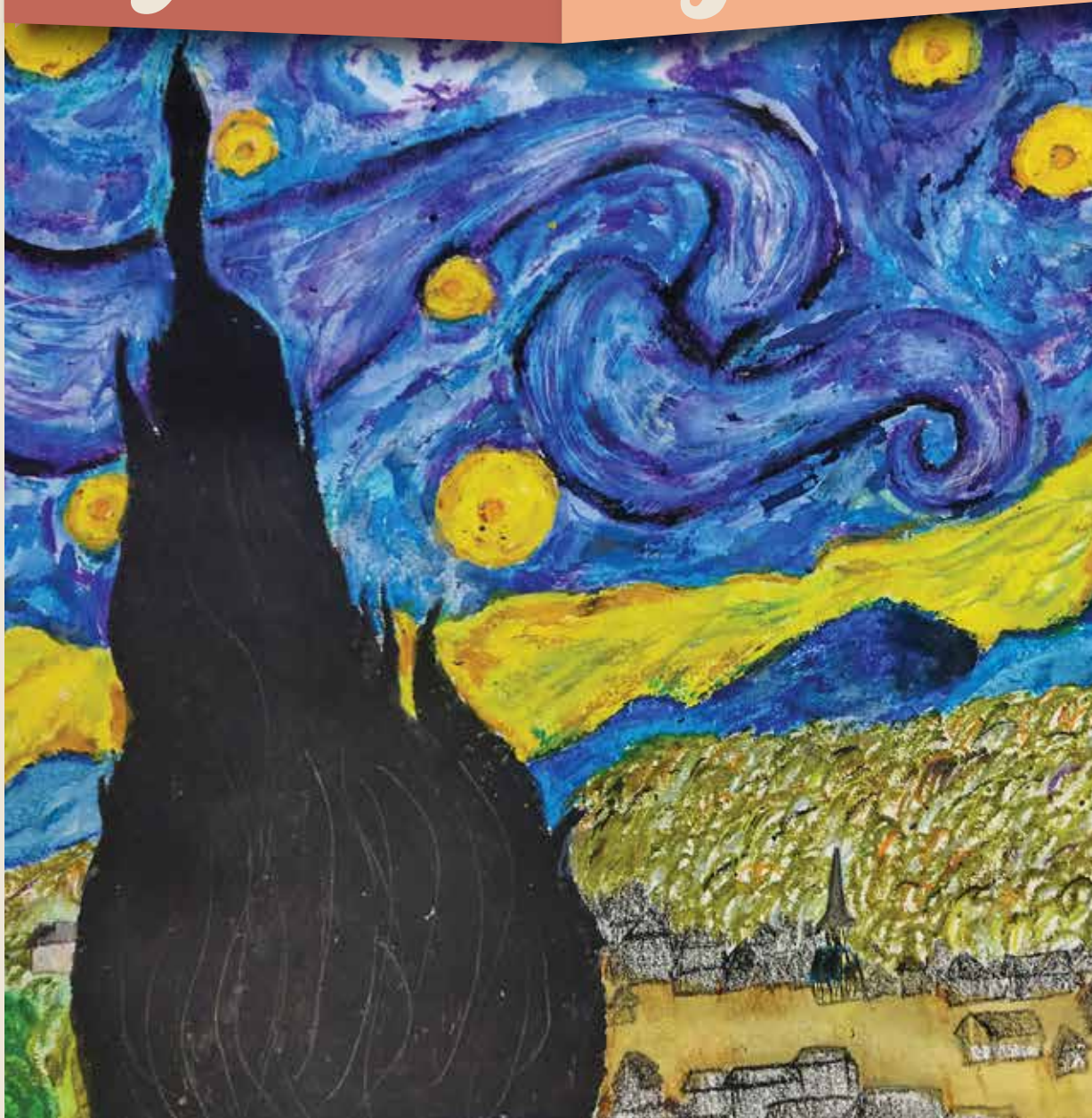

бр. 40
јануар 2026.
ГОДИНА XX

Ђачки кутак

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

бр. 40
јануар 2026.
ГОДИНА XX

Ђачки *кутак*

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић

Главни и одговорни уредник Леона Беговић, 7Б

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Драгана Миланковић, Слободан Стамболић, Ива Спасић, Дарко Милетић,
Никола Полић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Ева Ускоковић,
Марија Скоковић, Јелена Доганџија, Јулијана Мердовић, Марија Скоковић,
Стојчић, Бранка Зацера, Ана Динић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Јелена
Поповић Ракочевић, Јелена Дардић, Јелена Врачевић Бојаџијевић, Зоран
Мишић, Весна Луковић

Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Ана Љубичић, Лана Лазовић, Рајко Станојловић, Андрија Поповић 9Б; Леона
Беговић, Тимофеј Табакман, Петар Берковски, Јаков Биргер, Андреј Поповић, 7Б;
Луџија Жегинић, Лена Радиновић, Симеон Угреновић 8А

Насловна страна: Наташа Радаковић 9Б - детаљ

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: Скрипта Интернационал, Београд

Излази два пута годишње.

Интервју

Музичка кутија

Ми у посети

Историјски времеплов

Широм отворених очију

Слатка математика

Језикословље

Пет плус

Арт

Еколошки агенти

Оком науке

Puzzle

Спортолике стране

... и још по нешто

Наше перо

Упс!

Интервју са Селомиром Марковићем, чика Селетом

Ниш је сваке године ученицима осмог разреда домаћин на екскурзији. Посебно гостопримство имају прилику да доживе у сусрету са чика-Селетом на Чегру. Тад се пажња драгих пубертетлија не „лови“, без изузетка буду предани слушаоци - чика Селе проговори и магија испод липе почне. Руђеровци, неми и усхићени, претворе се у ухо, потпуно су у атмосфери славне и трагичне битке, а касније препричавају дуго своје искуство. Баш због тога смо и интервјуисали чувара, најдаровитијег казивача и најоданијег поклоника Чегарске битке.

Одрасли сте у многобројној породици типичној за то време. Како је било Ваше детињство, детињство после Другог светског рата?

Детињство је било веома бурно, сиромашно, али и прелепо. Од шесте године сам радио, код богатих људи, прао сам бурад, као мало дете су могли да ме ставе у отвор бурета. Тако да сам врло рано био од користи својој породици. Гумену обућу сам скинуо тек у средњој школи, било је то тешко време, у материјаним стварима смо оскудевали, али је било много радости и вере у нама, радости за све што долази.

Као омладинац сам био врло активан у свим сферама омладинског живота.

Како је изгледало школовање у тим временима?

Имао сам среће да будем примљен у средњу стручну металску школу у Нишу, као ученик у привреди. Срећа је што су мајстори били изузетно стручни и коректни, па сам за те три године стекао баш пуно мајсторског знања. После одслужења војног рока (био сам возач тенка), прешао сам у „Електронску индустрију“, и запослио се у фабрици за конструкцију и израду алата, која је тада била једна од најјачих на Балкану.

Како памтите своје наставнике?

Наставнике памтим као изузетно стручне и способне људе. Људе на које сам се угледао и имао од њих много тога да научим – и из струке, али и важне лекције из живота.

Јесте ли волели да читате, шта сте читали у том узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас?

Обожавао сам Карла Маја. Наравно, и друге велике писце, али њега поготово. На срећу, у селу где сам живео и где живим и дан-данас, имао сам велики избор књига у сеоској библиотеци. Нарочито сам волео да читам историјске књиге.

Како сте у детињству замишљали своју будућност?

Што сам замишљао, остварило ми се, а то су - женидба, рођење сина и градња куће на својој земљи, то смо супруга и ја сами радили од темеља до крова. Од детињства ме је још занимао Чегарски бој и јунаштво Стевана Синђелића. Стицајем многих околности 1988. године добио сам поверење да чувам Спомен-комплекс Чегар и добио сам од државе звање домаћина комплекса Чегар. али мој статус је био и остао - волонтер. Уз помоћ тадашњег директора Народног музеја у Нишу Богомира Станковића написао сам књигу „Чегарски бој“ која је доживела невероватан успех. И, хвала Богу, још сам на Чегру. Све време имам и изузетну сарадњу са војском Србије.

Како бисте одредили разлику у свом одрастању и одрастању савремене деце?

Велика разлика, огромна. Ја сам имао сиромашно, али прелепо детињство. Велика је разлика у стандарду и васпитању.

Радили сте као занатлија у Електронској индустрији у Нишу. Ту сте се и пензионисали. Како памтите то време?

Због стручних људи који су ме усмеравали и учили послу, дошао сам до тога да чак имам и неколико својих иновација везаних за металску струку. То време памтим као јако напорно јер смо били

у изградњи породичне куће, захваљујући кредитима успели смо да се уселимо у свој дом. Моје главно занимање је било прецизно бушење алата, на координатним бушилицима, што уопште није био лак посао за то време. То је јако стручан посао где се тражило високо образовање и знање. Имао сам велики број прековремених радних сати што је помогло за мој приватни живот и напредак. Могу се похвалити да сам за то време имао доста високу плату. На том послу сам и стекао инвалидску пензију.

Близина Чегра је определила Вашу везаност за овај догађај. Знамо да сте се чак у 9. години заинтересовали за Чегарску битку.

Тако је. Желео бих поново да нагласим да сам у 9. години почео да се интересујем за Чегарску битку. То је почело тако што сам слушао радио-драму о Матији Губецу. Тада су ме обузела осећања. Пожелео сам да што више сазнам о Чегру и Синђелићу и почео сам максимално у историјској секцији да се интересујем за Чегар. Због мојих великих историјских сазнања и открића сам дошао до нових и никада објављених информација до тада, што сам преточио у своју књигу и беседу.

Од 1988. године сте чувар, домаћин Чегра. Шта подразумева та улога?

Домаћин брине о својој кући, сама та реч значи да је Чегар мени на првом месту, моја кућа. То подразумева, бригу о свему, дочек свих гостију, делегације, екскурзија, туриста из целог света. Комуникацију са свима на различитим нивоима. Чишћење, чување и одржавање споменика, информисање гостију. Ја сам у све то укључио још пре 30 година и целу своју породицу. Почео сам сам, касније се укључују син, супруга, снаја, па и унучад. Тако да је сада цела породица на окупу и укључена у бригу о Чегру.

Шта је у Чегарској бици велико и значајно?

Велику улогу одиграо је Наполеонов шпијун број један Дибаше који је утицао на развој догађаја и трагедију на Чегру. Дибаше је рекао Турцима да хитно довуку појачања и због тога је дошло до трагедије Срба на Чегру.

Сваки Ваш гост је угошћен ратлуком, кафом и ракијом. То је особеност коју друга историјска места немају.

Сваки Србин мора да чува српску традицију и гостопримство, оно по чему смо познати у целом Свету. То је превелика одговорност дочекати и испратити госте. Услови су као што сте и видели, киша, ветар, зимски период мањи број гостију, али је увек све исто као и када је сунчано и топло. Ја сам 365 дана годишње горе.

Цела Ваша породица је на услузи споменику и комплексу на Чегру. Јесу ли улоге јасно подељене?

Наравно! Очекујем да чланови породице преузму даље бригу о Чегру. Цела породица је ангажована на свој начин, а моја улога је јасно дефинисана.

Добили сте и признања за свој рад. Које бисте издвојили?

За свој волонтерски рад 2019. г. сам добио и своју прву Јануарску награду, то је највећа награда и признање које додељује град Ниш, а затим сам 2024. године одликован Карађорђевоом звездом првог степена. Додао бих само још да сам имао увек помоћ од стране војске Србије. Добио сам разне похвалнице и захвалнице од њих што мени јако значи. Највећа награда за мене је аплауз деце на крају моје беседе.

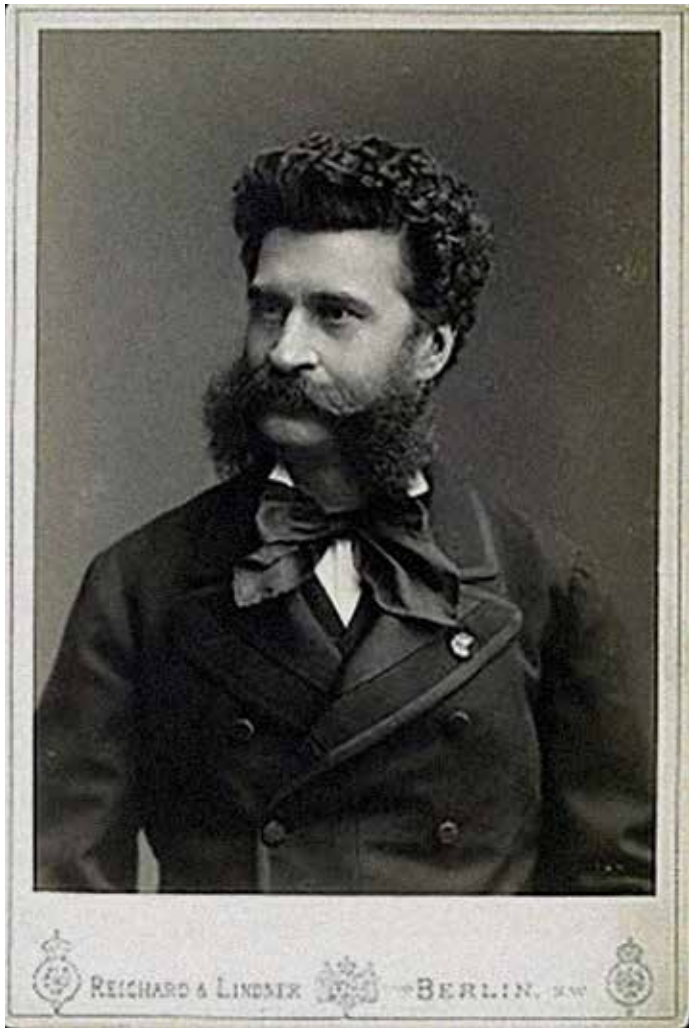
Како Ви доживљавате родољубље?

Родољубље је у моју душу још у раном детињству усађено. Тако смо и учени и одрасли, са истим интензитетом те емоције и остарели. Циљ моје беседе пред децом је едукација и развијање патриотизма.

Шта бисте препоручили руђеровцима?

Поручио бих наставницима да науче своје ученике да на Чегру није било издајства, Србин Србина није издао, већ су одлучујући били интереси великих сила. Деца треба да развијају међусобно другарство, приврженост, људскост и осећај припадности свом народу. Ваша школа је једна од најрадије виђених на Чегру и ваша деца су увек пример доброг понашања другој деци. Велику захвалност господину Владану за велику, искрену и успешну сарадњу са вашом школом. Још једном бих захвалио на вашем интересовању да интервјуишете мене, ово је за мене велика част и привилегија. Без обзира колико сам великих интервјуа имао, овај са вама је на врху листе.

једна од најизвођенијих оперета свих времена. У њој композитор комбинује хумор, друштвену сатиру и незаборавне мелодије, стварајући дело које је савршени одраз бечког духа. И данас, два века од рођења, Штраусова музика живи на концертима, баловима, у филмовима и свакодневици Бечлија – као свежа, позитивна и безвремена.

Лана Лазовић, 9Б

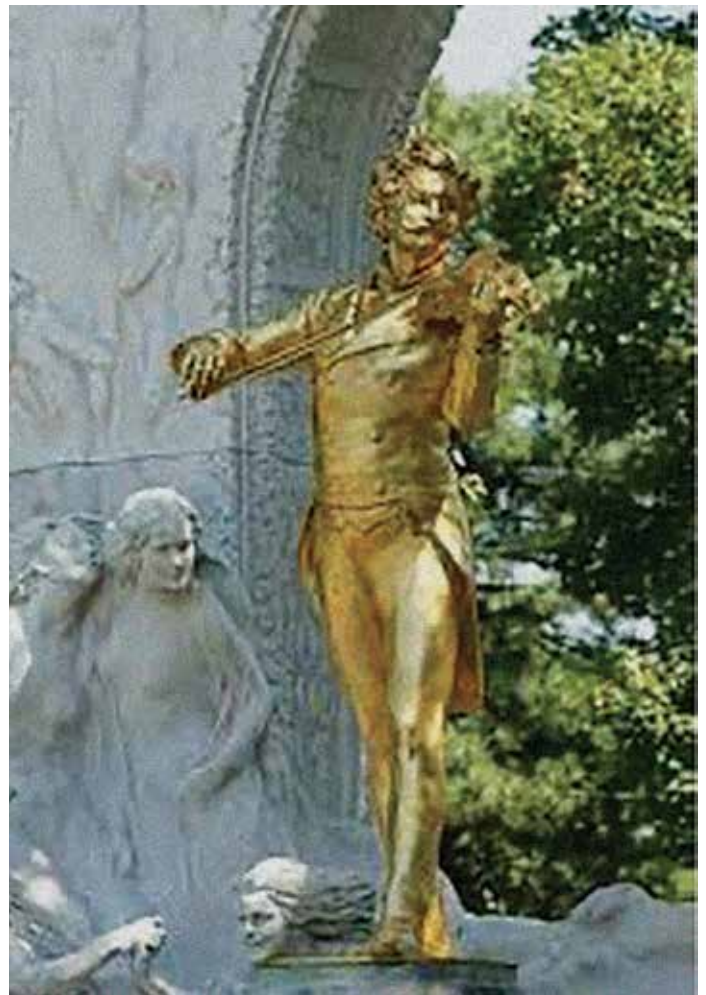
200-годишњица Штраусовог рођења или да ли сте за један валцер?

Јохан Штраус Млађи је рођен 1825. године у Бечу, граду познатом по балским дворанама и елеганцији. Иако је његов отац, Јохан Штраус Старији, желео да син пође другим путем и противио се музичком образовању, млади Јохан је потајно учио виолину и теорију музике. Након очеве смрти, преузео је вођство над оркестром и убрзо га надмашио и популарношћу и уметничким постигнућима. Његови валцери и полке брзо су освојили Европу, док је његов оркестар наступао широм континента, па чак и у Сједињеним Америчким Државама.

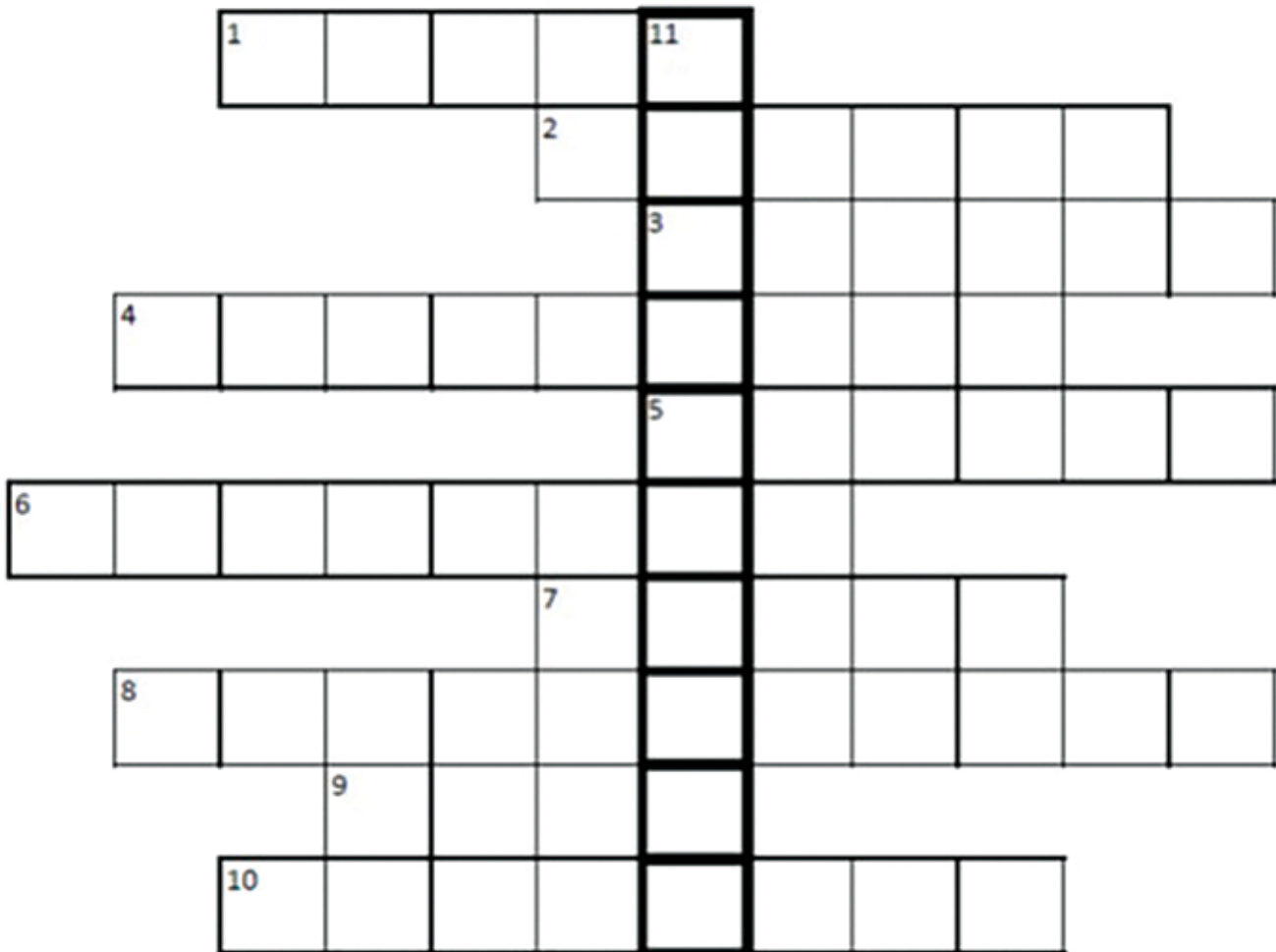
Штраус је постао најистакнутији композитор и човек који је претворио валцер из једноставне плесне форме у софистицирано уметничко дело. Његове композиције постале су синоним за радост, свечаност и живописну бечку атмосферу, због чега је с разлогом стекао надимак Краљ валцера.

Штраус је стварао у време када је Беч био културни центар Европе, а балови веома популарни. Његова дела нису била само плесна музика, она представљају занимљив спој виртуозности, богатих хармонија, раскошних оркестара што његовим композицијама даје свежину и ставља их ван временског оквира.

Валцер „На лепом плавом Дунаву“ постао је не само Штраусово најпознатије дело, већ и својеврсна друга химна Аустрије. Премијерно изведен у Бечу, у почетку је дочекан млако, али се убрзо претворио у светски популарно дело. Данас је незамисливо дочекати Нову годину без његовог свечаног и узбудљивог звука, нарочито на традиционалном Новогодишњем концерту Бечке филхармоније. Поред овога, валцер „Приче из бечке шуме“ представља спој традиционалне музике и романтичарског звука оркестра. Ова композиција сликовито дочарава шетњу кроз идиличне шуме око Беча. И на крају, још једна од веома популарних форми 19. века, оперета „Слепи миш“ најуспешнија и

Музичка укрштеница

1. Доба музике од 1600 до 1750.г.
2. Инструмент који има 88 дирки у две боје и 3 педале.
3. Континет на коме је настала прва цивилизација.
4. Име за ударачке ритмичке инструменте.
11. Једно музичко доба.
5. Цивилизација долине реке Инд.
6. Низ од 8 тонова.
7. Најбитнији музички елемент који комбинује нотне вредности.
8. Музичко дело написано нотама.
9. Цивилизација долине Жуте реке.
10. Музички елемент који одређује јачину тона.

Посета Институту Сервантес и обилазак изложбе Дан мртвих

Ученице и ученици Grade 6 и 7 имали су прилику да 4.11.2025.г. у Институту Сервантес посете изложбу поводом Дана мртвих, коју сваке године у овом периоду приређује Амбасада Мексика у Београду. Дан мртвих је у нашој култури познат као Задушнице, али се начин обележавања овог празника код нас прилично разликује од начина прославе у Мексику.

Ове године ђаци наше школе имали су прилику да у Институту виде олтар посвећен познатој мексичкој уметници Фриди Кало. Представници Амбасаде говорили су о Дану мртвих (Día de muertos), начину прослављања и симболици овог празника. Научили су да се Дан мртвих прославља неколико дана заредом, почевши од 27. октобра, посвећеног душама угинулих љубимаца, до 2. октобра, посвећеног одраслим особама које су преминуле. Такође, сазнали смо и да је овај празник у Мексику радостан зато што слави живот драгих особа које су својим присуством обогатиле и улепшале наш. Верује се да се у овом периоду отвара портал између светова тако да душе преминулих могу да дођу и посете своје најмилије. Даље, ученице и ученици су се упознали са основним елементима олтара и њиховом симболиком. Свака кућа у Мексику има олтар са фотографијама својих преминулих ближњих. На олтар се ставља посебан хлеб слатког укуса (pan de muerto), вода, свеће, со, цветови посебне врсте невена која расте у Мексику (flores de cempasúchil), папирни украси (papel picado) и тамјан. На олтару се могу наћи и омиљена храна и пиће покојника, играчке, слаткиши, и шарене лобањице од шећера (calaveritas de azúcar).

Ученице и ученици су уживали у веселим бојама овог празника увршћеног на листу Унесковог нематеријалног наслеђа човечанства.

Најлепше захваљујемо Институту Сервантес у Београду чија су нам врата увек широм отворена, као и Амбасади Мексика у Београду за богато и интересно представљање овог празника.

Grade 7 у посети РХМЗ

Ученици Grade 7 су посетили РХМЗ. Имали су прилику да виде како изгледа метеоролошка станица и којим инструментима се мере одређени метеоролошки параметри. Такође, уз стручно објашњење присуствовали су пуштању метеоролошког балона чија сонда у високим слојевима атмосфере прикупља податке о метеоролошким елементима што метеоролозима помаже у прогнози времена.

У Музеју Ива Андрића

Најприроднији след догађаја је да ученици Grade 9, после анализе Андрићевих приповедака, посете 29.10.2025.г. Музеј Ива Андрића. Музеј је заправо стан у којем је Андрић живео последњих 20 година свог живота. Руђеровци су чули најзанимљивије појединости из његовог живота и стваралаштва, али и задивили кустоса својим знањем о нашем нобеловцу. Видели су Андрићеву радну собу, доста личних ствари, фотографија, чули појединости о његовој богатој дипломатској каријери. Слушали су његов говор, на француском језику, који је одржао приликом добијања Нобелове награде за књижевност 1961. у Стокхолму. Сви руђеровци, али и кустос, имали су јединствену прилику да чују текст на шведском језику који стоји на плакети коју је добио приликом уручивања Нобелове награде, а све захваљујући нашем Кристијану. Ученици су видели два Андрићева одећа - дипломатско и оно које је носио у Стокхолму. Овом посетом је обogaћено знање и искуство наших ученика, но драго нам је да је учињен и искорак у оваквим посетама, да се чуо и шведски језик, као и Кристијанов превод на српски језик. Обогаћено је, дакле, и искуство овог Музеја.

На изложби о Ђури Даничићу

Руђерови лингвисти су 23.10.2025.г. посетили Народну библиотеку и изложбу „Ђура Даничић - лингвиста, преводац, библиотекар, професор“.

Наставница српског језика их је водила кроз изложбу, али је рекла битне чињенице у вези са Народном библиотеком. Сазнали су колико је важна та установа културе, али и детаље о њеном страдању у Другом светском рату. Ђура Даничић је био управник ове установе два пута, као и професор на Великој школи. Значајан је и као преводац и лингвиста. У 19. веку је вођена Вукова борба за увођење народног језика у књижевност и културу. Велику помоћ у томе му је пружао млади Ђ. Даничић и потпомогао победу његових идеја 1847.г. Даничић је објавио и „Малу српску граматику“, превод „Старог завета“. Као поштовалац Вуков и презиме је променио у Даничић, по Вуковом часопису „Даница“. Руђеровци су поносни што су подржали својим присуством, новим сазнањима и интересовањима овај важан културни догађај у својој култури и граду.

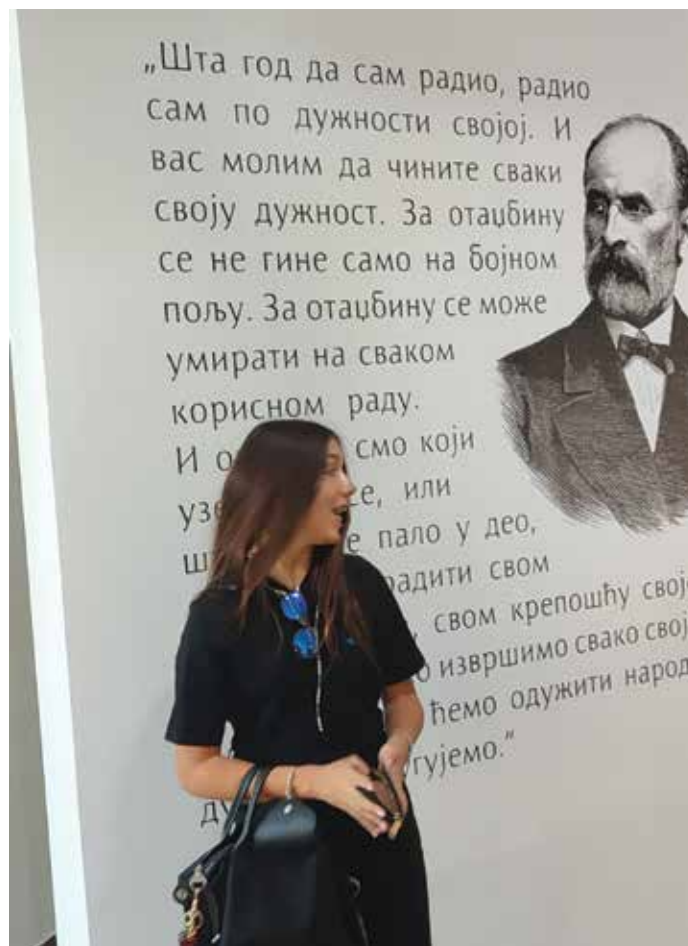
ЂУРА ДАНИЧИЋ
ЛИНГВИСТА, ПРЕВОДИЛАЦ, БИБЛИОТЕКАР, ПРОФЕСОР

ОТВАРАЊЕ
ИЗЛОЖБЕ

14. октобар 2025. у 18 сати
Галеријски простор Народне библиотеке Србије

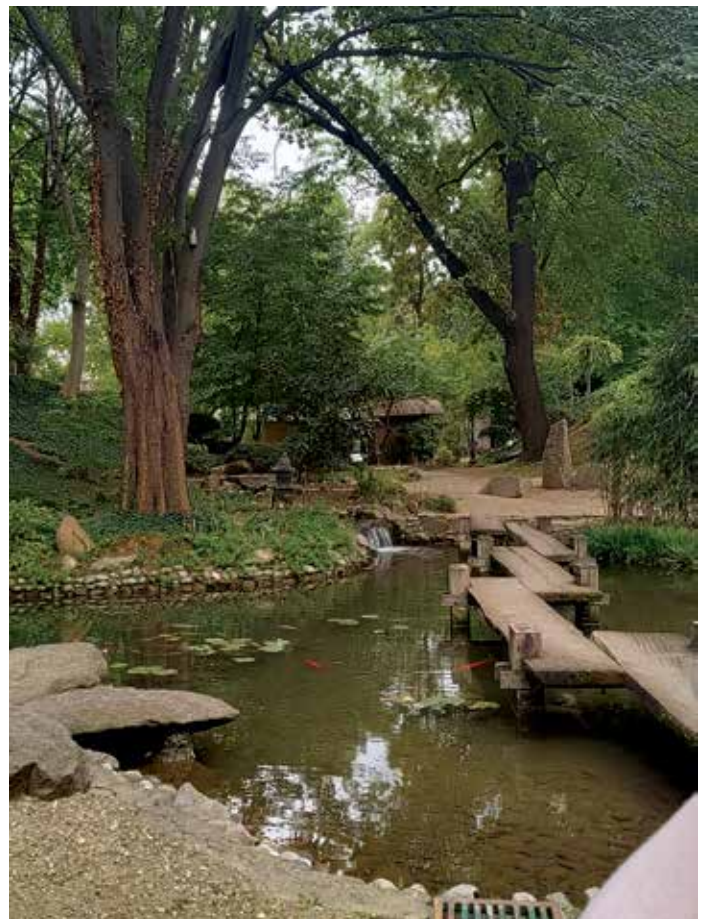

Аутори изложбе и каталога
Јелена Витезовић
Душан Златковић
Мирјана Симић

Ботаничка башта

Ученици Grade 7 били су у посети Ботаничкој башти „Јевремовац“ у Београду, Одељење 7А у четвртак 2.10. и 7Б у четвртак 16.10. 2025. године. Ова посета имала је едукативни карактер и била је део наставног плана из биологије. Вођа пута је била наставница биологије у пратњи одељењских старешина. Након кратког уводног предавања од стране водича о историји оснивања баште, ученици су кренули у обилазак. Током шетње, осим различитих врста дрвенастих и зељастих биљака, имали су прилику да чују причу о јапанском врту. Посебно су их заинтересовали стакленици са тропским биљкама и кактусима. Водич је ученицима детаљно објашњавао значај појединих врста, као што је Панчићева оморика, гинко и тиса. Ученици су активно учествовали, постављали питања и размењивали мишљења о биљкама које су видели.

„Хајдук у Београду“ одушевио све генерације

Ученици од Grade 5 до Grade 9 имали су прилику да заједно погледају филм „Хајдук у Београду“ 17.11. и 21.11.2025.г. Филм је снимљен по једној од најпопуларнијих књига за децу коју је написао Градимир Стојковић. Посебно смо поносни што у филму глуми и наша другарица Софија Трифуновић, што је многим ученицима овај одлазак у биоскоп учинило још узбудљивијим. Филм је одушевио ученике – пратили су га са пажњом, смејали се, саосећали са ликовима, уживали у сценама пријатељства, првих симпатија, изазова пресељења и одрастања. Смех, сузе, неизвесност и снажне емоције испуниле су салу током пројекције. Наставници су такође уживали. Филм их је, како кажу, вратио у године детињства и подсетио на време када су и сами први пут читали о авантурама Хајдука и његовог најбољег друга. Овај заједнички одлазак у биоскоп био је дивна прилика за дружење, размену утисака и подстицање љубави према књизи и домаћој кинематографији.

На Дечјем филмском фестивалу

Ученици РЈР програма посетили су и ове године Дечји филмски фестивал 15.10.2025.г. Ове године ученици Grade 1 и 2 погледали су анимирани филм „Мит о Маракуди - камено доба“, ученици Grade 3 и 4 филм „Девојчица по имену Врба“, а Grade 5 филм „Госпођица чизмица“. На овогодишњем, 21. по реду фестивалу, под слоганом „Хармонија на платну“, приказана су најквалитетнија филмска остварења из целог света за најмлађе љубитеље седме уметности.

Ученици Grade 6 и Grade 7 у Малом позоришту „Душко Радовић“ – нова авантура на „Острву с благом“

Ученици Grade 6 и Grade 7 су 26.11.2025.г. испловили у једну потпуно нову позоришну авантуру, гледајући представу „Острво с благом“ у режији Кокана Младеновића. Ова модерна интерпретација чувеног романа Роберта Луиса Стивенсона оставила их је без текста и подсетила колико авантуре, изазови и путовања недостају. Трагајући за гускарским благом, заједно са јунацима на сцени, проповили су кроз причу о одрастању, пријатељству, љубави, издаји и храбрости. Велике приче су оне које нас увуку у свој ток и промене нас, а ова представа управо то чини — рачуна са дететом у свима нама и верује да је спремно да открије и промени свет. Традиционална прича о пиратима у новом руху одушевила је и ученике и наставнике. Ако испловите са нама, обећавамо вам — са овог путовања се не враћате иста.

Ученици наше школе на Kids Festu 2025.

И ове јесени ученици наше школе уживали су у чарима филма у оквиру манифестације „Kids Fest“, која традиционално промовише најквалитетније европске филмове за децу и младе. Током октобра, ученици Grade 6 и 7 имали су прилику да погледају дирљив и забаван филм „Бумбарово љето“, док су ученици Grade 8 и 9 пратили инспиративну причу филма „Блок 5“. Оба филма обрађују важне теме – пријатељство, поверење, заједништво, очување вредности и поруку да заједничким снагама могу да се остваре позитивне промене. Уз много смеха, дружења и неизоставне кокице, ученици су уживали у пројекцијама и гостопримству Cinerplexx биоскопа у Раковици, који је још једном био сјајан домаћин. „Kids Fest“ је још једном показао да филмска уметност може бити и едукативна и инспиративна, подстицајући ученике да размишљају, осећају и расту заједно.

Екскурзија Краљево – Траговима средњовековне Србије

У периоду од 5. до 9. октобра, ученици Grade 7 започели су незаборавно путовање кроз време – екскурзију у Краљево. Кроз обилазак манастира Студенице, Жиче, Градца и Љубостиње, ученици су се вратили у доба Немањића, упознајући се са коренима српске државе, духовности и културе.

Путовање кроз историју наставили су у Крушевцу, Лазаревом граду, где су ученици открили приче о витештву, вери и пожртвованости Србије у време кнеза Лазара и Хребељановића.

Поред богате историјске руте, ученици су уживали и у природним лепотама Врњачке Бање, где су, уз осмех и по који сувенир – наравно, не заборављајући сладолед – употпунили дан испуњен утисцима.

Екскурзија није била само пут кроз прошлост, већ и спој уметности, забаве и заједништва. Посетили су биоскоп и позориште, где је представа „На трагу“ дубоко дотакла све присутне, а филм „Школа магичних животиња“ унео радост и смех. Посебно их је одушевила посета Народном музеју у Краљеву, где су имали прилику да виде тек отворену изложбу наивног сликарства и радове уметника из Ковачице – право богатство боја, маште и емоција.

На повратку кући, застали су у Спомен-парку Шумарице у Крагујевцу. Тамо, пред причом о страдањима у Другом светском рату, наши ученици показали су зрелост, поштовање и емпатију, пажљиво слушајући кустоса и размишљајући о важности мира и сећања.

Ова екскурзија била је много више од путовања – била је час историје, уметности и живота. Пуна смеха, нових знања и пријатељстава, оставила је траг који ће се дуго памтити.

Ниш - успомена за навек

Успомене су печат једног времена, доживљаја и отклон од заборавља. Ученици Grade 9 су у периоду 5.10-9.10.2025.г. исписали незаборавне странице свог основношколског сећања. Последњу екскурзију провели су у Нишу и околини. Историја, богата традиција овог краја - која сеже до античких времена - култура, изложбе, споменици историје и цивилизације, природне лепоте и чуда, попут Ђаволје вароши, утицали су снажно на руђеровце. Вечери су биле посвећене филму, позоришној представи, шетању по граду, дружењу по собама. Духовити, предани забави, ученици су разоружавали разредне старешине, пратиоце, лекарку и вођу пута. Осмех ће зато свима бити на уснама и у сећању на пет дивних нишких екскурзијских дана.

У Кладову - са праисторијом, Римљанима и Ђердапом

Ученици Grade 6 су у оквиру екскурзије 5-9.10.2025.г. посетили Кладово, градић на обали Дунава, наомак Румуније. Посетили су Лепенски вир, одгледали филм о откривању локалитета и упознали се са том давном културом. Вожња бродом, сусрет са Децибелом, посета Моркањчевом Неготину, Хидроелектрани „Ђердап“, тврђави „Фетислам“ музејима у Кладову и Зајечару, локалитету Феликс Ромулијана - били су део едукативних садржаја екскурзије петака. Забава се увече одвијала у виду уживања у лимбо денсу и прослави рођендана два другара. Нису изостале шетње по граду и незаобилазна куповина сувенира и сладоледа.

Екскурзија - Врњачка Бања – спој знања, природе и забаве

У периоду од 5. до 9. октобра, ученици Grade 8 су боравили на екскурзији у Врњачкој Бањи, једној од најпознатијих туристичких дестинација у Србији. Посетили су бројне знаменитости, међу којима се издваја кућа генерала Јована Белимарковића, важан део српске историје.

Ученици су шетали Променадом, обишли Јапански врт, цркву Свете Тројице, цркву Светог Саве у селу Грачац и Музеј бањског лечења, а уживање у лековитој изворској води употпунило је боравак. Наравно, није пропуштен ни Мост љубави, где су многи оставили катанце са жељом да им донесу срећу и емотивне успехе.

Током екскурзије организоване су и спортске активности, кроз које су ученици показали тимски дух и позитивну енергију. Екскурзија је протекла у одличној атмосфери, уз много дружења, смеха и лепих успомена.

Grade 5 на излету у Баранди

Ученици Grade 5 били су на излету у Баранди 17.9.2025.г. Ђаци су посетили имање „Баранда НЕСтварно“ које се налази у предивном окружењу у оквиру села Баранда. На имању се налази кућа у војвођанском стилу, као и три кућиће и два вигама, кошаркашки и фудбалски терени. Организовани су програми који су комбинација образовно-едукативних и спортских активности. Предавање о старим занатима, посета фарми, само су неке од активности у којима су ђаци уживали. Посебно је била узбудљива возња фијакером. Ђаци су имали прилику да осете живот на селу, стекну знања о подручју Баранде, уживају у играма на отвореном, пробају банатске специјалитете и упознају роде, омиљене становнике овог нестварно лепог места.

Мали Дунав

Ученици Grade 1 и 2 су посетили Центар за рибарство и примењену хидробиологију „Мали Дунав“ у оквиру јесењег излета. Посетили су јавни акваријум са дунавским врстама риба, зоо-врт са воденим птицама, малу водену ботаничку башту, оазу барских корњача, возили се чамцем, опробали у пецању и још много тога. Пријатан амбијент је пружио прилику за стицање нових знања, као и дружење.

Салаш Стремен

Ученици Grade 3 и 4 били су 17.9.2025.г. на једнодневном излету. Посетили су Салаш „Стремен“ који се налази у селу Јаково, недалеко од Београда. Овај салаш се простира на пет хектара и у оквиру њега се налази Коњички клуб „Стремен“ па су ђаци имали прилику да се опробају у јахању. Након спортских активности у природном амбијенту салаша, ђаци су пробали специјалитете Срема у етно-ресторану. Дружење и боравак у природи једног лепог и сунчаног септембарског дана, остаће свима у најлепшем сећању.

Музеј чоколаде

Ученици Grade 1 имали су до сада најслађи обилазак. Наши предшколци су посетили Музеј чоколаде 29.10.2025.г где су правили најлепше чоколаде на свету. Љубазни домаћини су им дали белу, млечну и црну чоколаду које су ђаци украшавали разним ђаконијама.

Музичко путовање у природи

Ученици Grade 1 су 24.9.2025.г присуствовали концерту на отвореном под називом „Музичко путовање у природи“. Ђаци су се упознали са најпознатијим песмама и играма из различитих земаља. Концерт је организован у дворишту куће краља Петра на Дедињу. Наши најмлађи ученици су провели поподне уживајући у дивној музици и амбијенту.

Посета Гете институту

Ученици Grade 8, који уче немачки језик, посетили су Гете институт у Београду поводом манифестације Kinderfest.

Током посете имали су прилику да слушају предавање о култури у Немачкој, учествују у квизу знања и доживе виртуелну шетњу Минхеном.

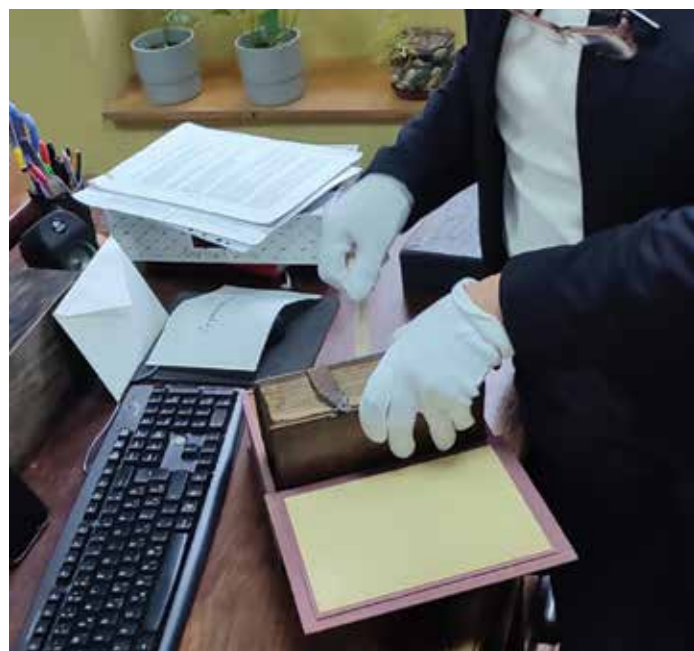
Најуспешнији ученици освојили су награде, а сви су уживали у сладоледу којим је посета завршена.

Са Исидором

Сигурни смо да сви руђеровци од 6. разреда знају ко је једна од најзначајнијих жена српске културе с почетка 20. века и ко је својом умношћу, талентом, креативношћу, ставом, принципијелношћу и духовношћу обележио прву половину 20. века. Несумњиво је да се име Исидоре Секулић мора повезати са свим наведеним одређењима. Математичарка по образовању, доктор филозофије, преводилац, полиглот, романсијер и путописац, Исидора је оставила легат Универзитетској библиотеци - око 2000 књига, мноштво слика, радна соба и прибор за писање доступни су свим поштоваоцима њеног дела. Наши ђаци Grade 7 имали су 19.11 2025. г. прилике да буду у њеној спомен-соби, али и ретку привилегију да уђу у једну од читаоница Универзитетске библиотеке. Ученици су показали велико знање о нашој списатељици, али су видели и њено налив-перо, мастионице (црну и плави), завирили у њен пасош, погледали фотографије из Црне Горе. Сазнали су да се ретке књиге узимају у руке искључиво са рукавицама на рукама како се књиге не би оштетиле и конзерватори имали мање посла. Утврдили су и проширили знања о првој жени чланици САНУ-и и визуелизовали девојчицу која у бурету „сања своју робинзодијаду“.

На позоришној представи „Група“

Одељења 8Б и 9Б су 27.11. били у Дому омладине и гледали представу „Група“ у извођењу Студија „Центар“. Многе представе Студија „Центар“ су одгледали ученици наше школе претходних година и увек много тога научили, доживели и касније коментарисали на часовима српског језика.

Позоришна представа „Група“ бави се темом дигиталног насиља. Будући да се темом дигиталног насиља наша школа интензивно бави, избор управо ове представе дошао је као природан наставак нашег рада у области безбедности деце на интернету.

„Група“ се састоји из три дела, три приче. Све говоре о непријатностима, путевима и проблемима дигиталног насиља. У свакој од прича се дете, изложено дигиталном насиљу, уз помоћ породице и другара, враћа нормалним токовима живота, излази из тескоба и повлачења и успоставља нормалан однос са друговима који су били актери дигиталног злостављања.

На часу српског језика су ученици анализирали представу са наставницом, причали и са одељењским старешином и поделили искуства своја и својих најближих о овом проблему.

Студијска посета Атини – пројекат „Атина, Београд – историја и архитектура“

Током 9-13.12.2025. г. наши ученици учествовали су у студијској посети Атини у оквиру пројекта „Атина, Београд – историја и архитектура“, реализованог у сарадњи са престижном школом АЦГ Пиерце.

Ученици су имали прилику да продубе своје знање о античкој цивилизацији и урбанизму кроз обилазак најважнијих историјских локалитета грчке престонице. Програм је укључивао посету Акропољу, као и шетњу кроз чувене квартове Монастираки и Плака, где су ученици упознали слојевиту историју, архитектуру и свакодневни живот Атине.

Посебан утисак оставио је Музеј античких открића, у којем су ученици видели бројне експонате који повезују савремено разумевање науке са технолошким достигнућима старог света.

Наши ђаци и наставници су захвални школи АЦГ Пиерце на гостопримству и инспиративној размени знања, а наши ученици заслужују похвалу на активном учешћу и радозналости током читавог програма.

Посета Палати науке: Путовање у свет диносауруса

Наши ученици Grade 6 су имали прилику да посете Палату науке и доживе узбудљиво и едукативно искуство. Циљ посете био је да обогате разумевање живота на Земљи у далекој прошлости и да истражимо како се организми прилагођавају свом окружењу. Током боравка тамо, гледали су занимљив документарни филм о преживљавању диносауруса и невероватним прилагођавањима која су овим древним животињама омогућила да опстану у јединственим климатским условима. Филм је приказао различите физичке прилагођености и адаптације у понашању као што су снажни удови, специјализовани зуби, заштитни оклоп и импресивна величина које су помагале различитим врстама да преживе изазове свог окружења.

Ученици су били посебно одушевљени широким спектром прилагођавања код диносауруса. Многи су изразили чуђење како је свака врста развила специфичне карактеристике прилагођене свом станишту, било да су служиле за лов, одбрану или проналажење хране. Посета је пробудила радозналост и инспирисала живу дискусију о еволуцији, адаптацији и науци преживљавања.

Посета Палати науке била је и едукативна и инспиративна. Пружила је ученицима живописан увид у праисторијски живот и ојачала њихово разумевање кључних научних појмова. Радујемо се будућим посетама које ће наставити да оживљавају науку на тако узбудљив начин.

Културни живот у Руђеру

Г1 и 2 на представи „Хајди“

Г1 и 2 у Позоришту „Пуж“ на представи „Снежна бајка“

Г4 на представи „Аладинова чаробна лампа“ у позоришту Бошко Буха

Г5 на представи „Никола Тесла“ у Малом позоришту „Душко Радовић“

Г5 у Војном музеју

Ученици Г2 су се упознали са историјом школства у Педагошком музеју

Г9 у Музеју афричке уметности

Невесињска пушка – варница која је покренула коначно ослобођење Срба од Османског царства

Ове године навршава се 150 година од избијања Невесињске пушке, устанка који је у народу остао упамћен као прва варница великог ослободилачког таласа против Османског царства. Оно што је у јулу 1875.г. започело као локална побуна херцеговачких Срба против неправди, зулума и тешких пореза, прерасло је у догађај који је покренуо низ политичких и војних промена на Балкану. Међу првацима који су учествовали у устанку су личности попут Миће Љубибратића и Васе Пелагића, који осим идеја укидања феудализма доносе и многе тада напредне идеје, међу којима су идеје социјализма. У наредне три године, овај устанак довешће до српско–турских ратова, Санстефанског мира и Берлинског конгреса – и коначно ће означити почетак краја османске власти над српским народом.

Положај српског становништва у Босни и Херцеговини

У другој половини XIX века живот хришћанског становништва, а нарочито Срба у Босни и Херцеговини, био је изузетно тежак. Порези су стално расли, државне дажбине биле су неподношљиве, а локални властодршци често су поступали самовољно. Сељаци су били економски исцрпљени, изложени насиљу и правно заштићени само на папиру. Слаба жетва 1874. г. додатно је погоршала стање, а покушај принудне наплате пореза постао је окидач за побуну.

У таквој атмосфери незадовољства, 9. јула 1875. године у Невесињу је планула „прва пушка“. Устанак се брзо ширио по Херцеговини, добијајући све организоване облике и подршку народа.

Од локалног устанка до европског питања

Иако започет као локални отпор, устанак у Херцеговини брзо је прерастао у шири покрет против османске власти. Вест о борби херцеговачких Срба одјекнула је у Србији и Црној Гори, где је јавност, али и државни врх, са великом пажњом и симпатијама пратила дешавања. Добровољци су прелазили границу, а тајна помоћ у оружју и храни постала је све учесталија. Устанак је привукао и пажњу великих европских сила. Постао је увод у Источну кризу, серију догађаја који ће довести у питање опстанак Османског царства на Балкану. Велике силе – Русија, Аустроугарска, Британија, Француска и Немачка – почеле су дипломатске расправе о томе каква ће бити будућност региона.

Српско–турски ратови 1876–1878. – борба за ослобођење

Под утиском народног расположења и са све јачом свешћу о неопходности ослобођења сународника, Кнежевина Србија је 1876. године објавила рат Османском царству. Први рат 1876. године био је тежак, али је показао спремност Србије да стане уз устанике. Други рат 1877–1878. означио је значајан преокрет. Србија и Црна Гора нашле су се на истој страни са Русијом, која је такође ушла

у рат. У тим условима српска војска ослобађа велике територије: Ниш, Пирот, Лесковац, Врање, као и простор Топлице и Јабланице. Ово ослобођење представљало је највеће територијално проширење Србије до тада и велики корак ка уједињењу српских земаља.

Санстефански мир Берлински конгрес – велике наде и велика неизвесност

Након победе, Русија је у марту 1878. потписала Санстефански мир са Османским царством. Овим споразумом Србија је добила пуну независност, проширење граница било је признато, предвиђено је стварање велике Бугарске под руским утицајем. Међутим, управо је стварање такве Бугарске изазвало незадовољство Британије и Аустроугарске. Страхујући од ширења руске моћи, ове силе затражиле су ревизију уговора. На Берлинском конгресу (јун–јул 1878), велике силе су поново поставиле границе Балкана. Иако су многе одредбе Санстефанског мира ублажене, Србија је: добила званично међународно признање независности, проширила територију на Ниш, Пирот, Лесковац и Врање, постала важан политички фактор на Балкану. Берлински конгрес означио је крај једног историјског периода – Србија је коначно изашла из вазалног односа према Османском царству.

Зашто је Невесињска пушка важна 150 година касније

Невесињска пушка била је много више од локалног устанка. Она је покренула талас устанака у Босни и Херцеговини, повезала Србе у различитим областима, довела Србију и Црну Гору у рат за ослобођење, изазвала преgrupисавање великих сила, покренула процес који ће резултирати међународним признањем Србије. У широј историјској перспективи, овај устанак представља преломни тренутак у борби за националну слободу. Данас, 150 година касније, Невесињска пушка остаје симбол истрајности, храбрости и тежње за правдом и државном самосталношћу.

Виктор Лука Крчевинац, 9А

Четврта египатска пирамида – Велики египатски музеј

Египат је земља која већ хиљадама година привлачи пажњу људи из целог света својом богатом историјом, тајанственом културом и задивљујућим споменицима. Када се говори о Египту, готово сви одмах помисле на три велике пирамиде у Гизи. Међутим, савремени Египат је изградио још једно архитектонско чудо, које многи називају „четвртом пирамидом“ – **Велики египатски музеј** (The Grand Egyptian Museum – GEM). Овај музеј, смештен у близини платоа Гизе, представља један од најамбициознијих културних пројеката 21. века. Дизајн, који је израдила ирска архитектонска фирма Heneghan Peng, користи бетон у боји песка и полупровидни алабастер, док је главна фасада музеја направљена од мат стаклених панела.

Велики египатски музеј назива се „четвртом пирамидом“, не само због свог положаја, већ и због импресивне архитектуре. Грађен је у облику троугла, са фасадом од пешчара која по својој боји и структури подсећа на древне египатске грађевине. Његова монументална величина и савремена форма стварају утисак да је музеј природни наставак комплекса пирамида, симболично повезујући прошлост и садашњост.

ГЕМ је највећи археолошки музеј на свету посвећен једној јединој цивилизацији — старом Египту. Комплекс се простире на скоро 500000m² и у њему је смештено више од 100000 древних артефаката из 30 династија древног Египта. Неки од главних експоната укључују 3200 година стару статую краља Рамзеса II високу 11,36 метара, комплетну збирку Тутанкамоновог блага и 4500 година стар чамац — један од најстаријих очуваних бродова

на свету — који је припадао Хуфу, фараону познатом по изградњи Велике пирамиде у Гизи. Музеј се може похвалити са 12 главних сталних изложбених хала, које су отворене 2024.г. и организоване су како по епохама (од праисторије до грчко-римског периода), тако и по темама (укључујући друштво, краљевску власт и веровања). Савремена технологија, интерактивне поставке, мултимедијалне пројекције и дигиталне реконструкције омогућиће посетиоцима да на потпуно нови начин доживе историју једне од најстаријих цивилизација света.

Посебно је занимљиво то што се музеј налази само два километра од Кеопсове пирамиде. Ова близина није случајна — архитекте су желеле да савремена грађевина буде просторно повезана са једним од најстаријих архитектонских чуда света. Када посетилац стоји испред стаклених прозора музеја, може да види пирамиде како се уздижу на хоризонту, што ствара јединствен осећај повезаности са прошлошћу.

Велики египатски музеј је много више од музеја. Он је симбол модерног Египта, његове културне снаге и посвећености очувању сопственог наслеђа. Уједно је и мост између цивилизација — место где се сусрећу историја, наука и уметност, отварајући врата милионима људи да упознају богатство египатске културе на савремен и приступачан начин.

Због свега тога, ГЕМ с правом заслужује надимак „**четврта пирамида**“. Он чува успомене на фараоне, али истовремено представља и храбар корак у будућност. Као спој традиције и савремене архитектуре, музеј постаје нови симбол Египта и једно од најважнијих културних центара света.

Андреј Поповић, 7Б

Гимнастика за мозак

Колико имате година? Не желите да кажете? Добро. Онда ми реците који ћете број добити ако од броја који сте добили множењем броја ваших година са 10 одузмете производ било ког једноцифреног броја са 9. Хвала Вам. Сада знам колико имате година.

Решење:

Ево примера: Ако ја имам 27 година, број који добијем кад 27 помножим са 10 је 270. Од броја 270 ћу одузети на пример, број 18 ($9 \cdot 2$) и добићу број 252. Ако прве две цифре овог броја посматрам као број 25 и саберем са трећом цифром 2 добићу број својих година.

Забавна математика

Знате ли правило броја 11?

Како се брзо може помножити број 11 двоцифреним бројем? Лако! За пример ћемо узети број 43.

Раздвојите у мислима број 43 овако: 4 _ 3 (сада се међу цифрама налази „рупа“)

Саберите цифре и упишите у „рупу“: $4 + 3$

И, то је то: $43 \cdot 11 = 473$.

Мало је другачије ако збир тих цифара прелази 9. Тада радимо следеће:

Узмимо за пример број 84.

Раздвојимо цифре: 8 _ 4.

Како је $8 + 4 = 12$, у „рупу“ уписујемо 2, а 1 додајемо 8-ици. Дакле,

1

8 2 4

9 2 4 = $11 \cdot 84$

Лена Радиновић, 8Б

Израчунај дан

Да бисте израчунали који је дан био неког датума у периоду 2000-2099. године потребна нам је следећа табела.

Јануар	6 (у престоупној години 5)
Фебруар	2 (у престоупној години 1)
Март	2
Април	5
Мај	0
Јун	3
Јул	5
Август	1
Септембар	4
Октобар	6
Новембар	2
Децембар	4

1. корак

Узмемо неки датум, нпр. 14. јун 2014.г.

2. корак

Број месеца на листи је 3.

3. корак

Узмемо последње две цифре године и поделимо са 4 (остатак занемаримо)

$14 : 4 = 3$

4. корак

Саберемо број месеца, последње две цифре године, датум и број који смо добили при дељењу:

$3 + 14 + 14 + 3 = 34$

5. корак

Добијени број поделимо са 7 $34 : 7 = 4$ и остатак је 6

6. корак

Добијени остатак је број који гледамо у следећој табели:

Понедељак	1
Уторак	2
Среда	3
Четвртак	4
Петак	5
Субота	6
Недеља	0

Одговор је: 14. јун 2014.г. ће бити субота.

Ленка Милићевић, 9Б

ГРЧКИ АЛФАБЕТ

Грчки алфавет има 24 слова. Користи се за означавање неких величина и јединица у физици и математици.

Аурора Елена Крчевинац, Нина Вујанац, Емилиа Милутиновић, 7Б

Α	α	alfa	Ν	ν	ni
Β	β	beta	Ξ	ξ	ksi
Γ	γ	gama	Ο	ο	omikron
Δ	δ	delta	Π	π	pi
Ε	ε	epsilon	Ρ	ρ	ro
Ζ	ζ	zeta	Σ	σ	sigma
Η	η	eta	Τ	τ	tau
Θ	θ	theta	Υ	υ	ipsilon
Ι	ι	jota	Φ	φ	fi
Κ	κ	kapa	Χ	χ	hi
Λ	λ	lambda	Ψ	ψ	psi
Μ	μ	mi	Ω	ω	omega

Знате ли како су некада Грци и Египћани писали бројеве? Погледајте!

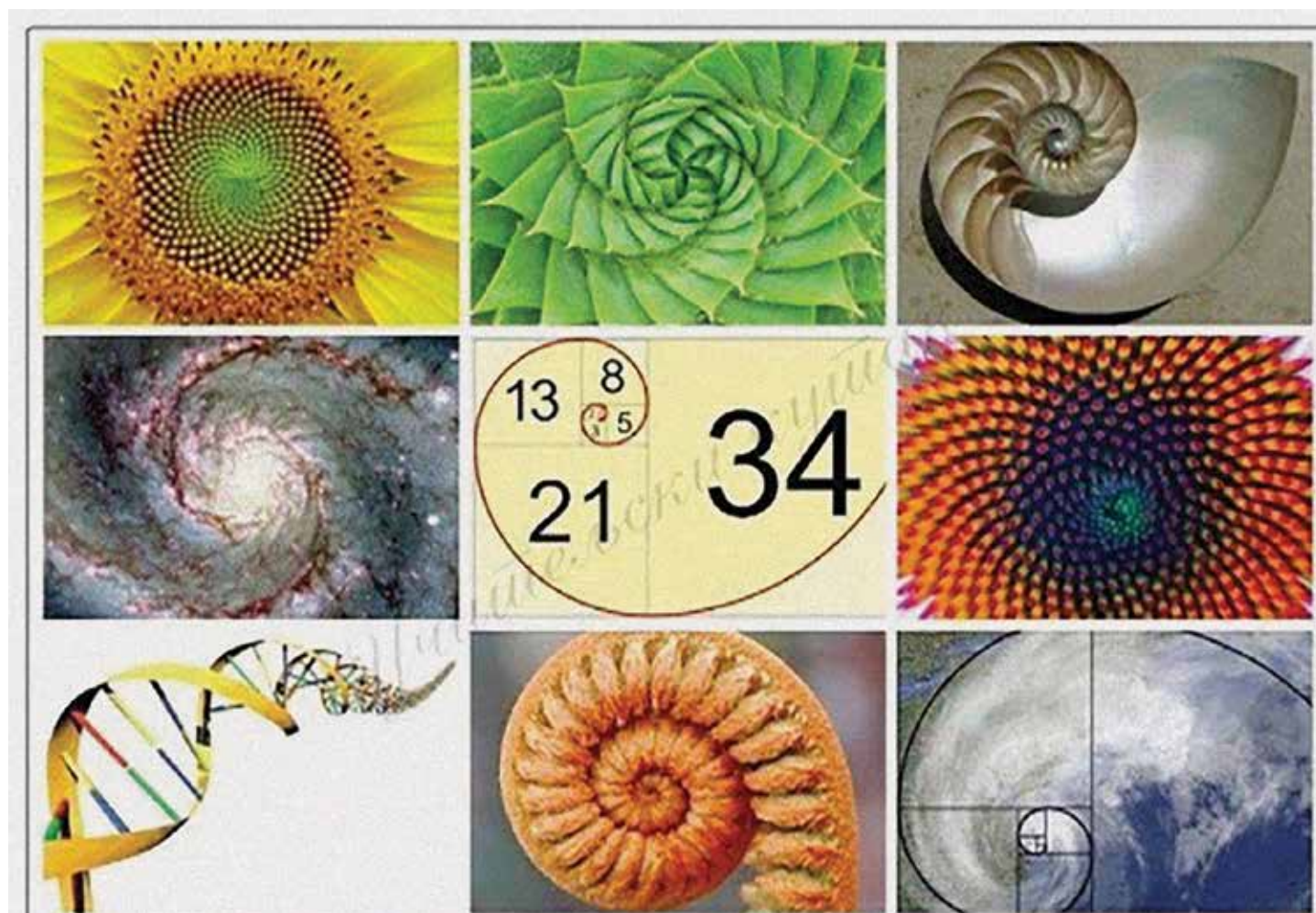
БРОЈЕВИ			
Арапски	Римски	Грчки	Египатски
1	I	Ι	⋮
2	II	ΙΙ	⋮⋮
3	III	ΙΙΙ	⋮⋮⋮
4	IV	ΙΙΙΙ	⋮⋮⋮⋮
5	V	Γ	⋮⋮⋮⋮⋮
6	VI	ΓΙ	⋮⋮⋮⋮⋮⋮
7	VII	ΓΙΙ	⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮
8	VIII	ΓΙΙΙ	⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮
9	IX	ΓΙΙΙΙ	⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮⋮

Леона Беговић, 7Б

Фибоначијев дан

Као и сваке године и ове смо 23. новембра обележили Фибоначијев дан, подсећајући се да је математика свуда око нас. Фибоначи је један од најзначајнијих математичара, а његов низ (1, 1, 2, 3, 5,...) чине бројеви где је сваки наредни збир претходна два. Ови бројеви се често срећу у природи, попут броја латица цвећа (3 - љиљан, 5 - љубичица, 13 - невен) и спирала на шишаркама, сунцокретима, па чак и код пужевих кућица. Блиско повезан са низом је и Златни пресек, који се користи у уметности, музици, пропорцијама људског тела, чиме су инспирисане и многе познате грађевине.

Леона Беговић, 7Б

Ђура Даничић

Ђура Даничић, биста на
Калемегдану у Београду

Ђура Даничић – 200 рођења великог филолога

Ђура Даничић је један од најзначајнијих српских филолога (проучавалац језика), а са његовим именом и делом ћете се сусрести тек у 8. разреду. Био је бранилац Вукових погледа и велики поштовалац његовог рада, један од најзначајнијих радника на проучавању српског и хрватског језика, лексикограф (сакупљач речи и састављач речника), библиотекар и професор, уз Вука Караџића творац савременог српског књижевног језика. Даничићево право име је Ђурађ Поповић. Рођен је у свештеничкој породици у Новом Саду 1825. године. Рано је остао без оца (1838), а успео је да се образује захваљујући пожртвованој мајци. Прве школе учио је у Новом Саду, а као један од најбољих ученика у историји Српске православне велике гимназије новосадске отиснуо се у Пожун (данашња Братислава) и Беч на даље школовање, правне науке је изучавао у Пешти и Бечу, где је дошао 1845. г. Под утицајем Вука Караџића и Миклошича (словеначки и аустријски филолоф) почео је да се бави словенском филологијом, којој је касније, а нарочито проучавању српског језика, посветио цео живот. За време студија материјално су му помагали кнез Михајло Обреновић и Јован Гавриловић, српски историчар, политичар. Године 1856. постао је библиотекар Народне библиотеке у Београду и секретар Друштва српске словесности, а 1859. професор Лицеја, Велике школе. Године 1865. оставио је професуру, и на кратко време постао чиновник Управе пошта, а 1866. отишао је у Загреб за секретара тада основане Југословенске академије. Године 1873. се вратио на катедру српског језика у Велику школу у Београду, предајући у њој до 1877. г. Отишао је затим на одмор у Загреб, да продужи рад на започетом великом „Рјечнику хрватскога или српскога језика“. Током обављања тог посла је преминуо. Његово тело пренесено је новембра исте године (1882) у Београд и ту је сахрањен. Своје презиме заменио је 1847. презименом Даничић (по јунаку из народне песме), којим се потписао на првом свом научно-полемичком раду „Рат за српски језик и правопис“, и при том презимену остао. Разлог је био једноставан, само да се избегне државна цензура те књиге. Касније је нашао да ново презиме има и те како смисла, јер је говорило „о сину Вукових „Даница“ (календара).

Реформа латиничног писма

Занимљиво је да је у свом започетом делу „Рјечник хрватскога или српскога језика“, Даничић предложио реформу латиничног писма по угледу на Вукову реформу ћирилице, у којој би се диграфи (два слова која се читају као један глас) dj, lj, nj, dž заменили графемама ђ, љ, њ, џ и тиме постигла пуна подударност латинице са ћирилицом,

и избегле недоумице у којима графеме из диграфа стоје једна до друге, али се посматрају одвојено (нпр. nadživeti, injekcija, podjednako итд)

Од Даничићевих графема, у ширу употребу је једино ушла графема Ђ ђ, уместо дотадашњег dj.

Даничићево име је веома важно за српску културу и филологију. Уз Вука Стефановића Караџића неименовани је аутор капиталног „Српског рјечника“ из 1852. године. Био је и полиглот (говорио више језика), био је и преводилац. Његов рад је тесно скопчан са Вуком Караџићем, написао је важно дело са тек 22 године и тако потпомогао победи Вукових идеја.

Српску културу је задужио изузетним преводом „Старога завета“, издањима великих средњовековних писаца, монографијама, студијама и критикама, али и увођењем обавезног примерка за Народну библиотеку сваке књиге објављене у Србији. Дружио се најпознатијим људима свога времена - Бранком Радичевићем, Љубомиром Ненадовићем, кнезом Михаилом Обреновићем, као и Петром Петровићем Његошем.

Српска академија наука и уметности је због изузетног значаја Ђуре Даничића прогласила 2025. годину Годином Ђуре Даничића. Ово је наш допринос важном јубилеју.

Ана Љубичић, Наташа Радаковић, 9Б

Сахрана Ђуре Даничића

Фразе

Фразе су устаљене речи и изрази – део културног наслеђа једног народа, одомаћени у говору већине људи са неког поднебља. Основни извор за настајање фразеологије је грчко-римска митологија, али и историјски списи или одређени догађаји. На пример, „лупаш као Максим по дивизији“ је израз који је настао на основу приче о човеку који је насумице пуцао на војску. Они попут „добити корпу“, „обрати бостан“, „наћи се у небраном грођу“, створени су на основу народних прича, што је забележено и код Вука у збиркама изрека и пословица.

Данас у разговору и колоквијалном говору могу се чути и конструкције попут „држ не дај“, „обрни-окрени“, „шућ-мућ“, „пошто-пото“, „ђене-ђене“. Неке речи из ових изрази више се не налазе у лексичком фонду српског језика, па се користе као окамењене говорне формуле.

Овакви изрази и њихова употреба се због тога мења током времена, али је, истовремено, у великој мери и социјално условљена. Многе од њих које и данас користимо одражавају старе друштвене односе које савремене генерације тешко могу разумети. Фразеологизам „наводи воду на своју воденицу“ рецимо сведочи о времену у коме су људи поседовали воденице да би у њима млели жито, а вода која је покретала те воденице била велика драгоценост.

Размислите шта значе следеће фразе.

„Устао на леву ногу“ па „изводи бесне глисте“.

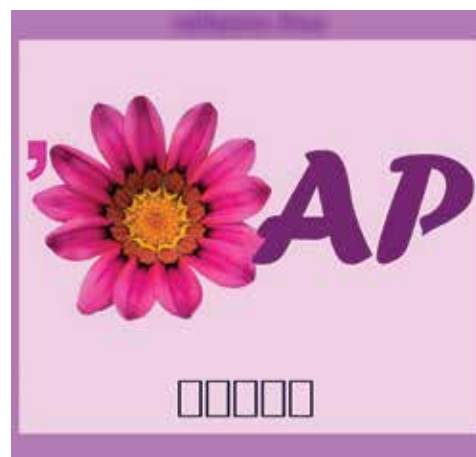
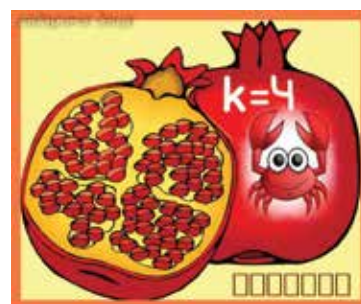
Само што је „опајала град“ и „бацила око“ у излог где има „свашта нешто“ и кошта „ђаво и по“, скупље него „Светог Петра кајгана“, прену је позната реченица: „Шта бленеш к’о теле у шарена врата?“ Затим загракта: „Је л’ игра бела мечка?“ Мук. Јутрос је неко „устао на леву ногу“ и сад је „на три ћошка“. Изгледа је „обр’о зелен бостан“, нашао се у „небраном грођу“ и провео „као бос по трњу“, па насред улице „изводи бесне глисте“. Незнанац „к’о гром из ведре неба“, осуо на градску даму „дрвље и камење“. Она је дефинитивно „лепак за будале“, „ни крива ни дужна, уби је гром“.

– Немој да те испребијам ко вола у купусу и испресавијам к’о Панта питу – загрме неко. „Пурња к’о локомотива“, и смешка се „к’о луд на брашно“. „Држ не дај“, окрену се и оде.

„Шоу програм у три чина“ помисли она. „Зглајзнуо“ човек, „није у винклу“, „накриво насађен“, „фали му даска у глави“, нешто га је сломило „к’о маче мушкатлу“.

Међу нама – свакодневно – неко је „паметан и вредан к’о пчелица Маја“ или „глуп к’о ноћ“, „досадан к’о стеница“, „тврдоглав к’о магарец“, „запео к’о сивоња“... Неко се „нарадио к’о црнац“, па „уморан к’о пас“ – „спава к’о заклан“. У доколици „ватамо зјале“, понекад „лупамо к’о Максим по дивизији“. Волимо се „к’о пас и мачка“, слажемо „к’о рогови у врећи“ – али оно што вреди чувамо „к’о мало воде на длану“.

Ленка Миличевић, 9Б

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Николом Данојлићем, 7А

Никола, сви наставници истичу твоју одговорност, пристојност и одличне школске резултате. Да ли је тешко бити такав?

Драго ми је ако наставници имају такво мишљење о мени. Мени то није превише тешко, ја сам тако научен од малих ногу. Поштујем све наставнике и увек предајем радове на време.

Како постижеш сјајан успех?

Трудим се да искористим време у школи, ако ми нешто није јасно, корисно је да одем на час учења (study time), али ако то није довољно ја учим и обновим градиво код куће.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

У раду наше школе највише ми се допада што сви функционишемо као тим. Студу тиме ми је веома корисна ствар у нашој школи јер много тога могу да научим на часовима учења (студу тиме-у) па сам онда још више спреман за неки тест који долази. Мени је начин рада у нашој школи веома добар и осећам се као да ми је ово друга кућа. Сво особље је веома љубазно и понашају се према нама као да смо њихова деца и веома су отворени за сваки разговор или свако питање о неком задатку или тесту.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Моје омиљене школске активности су све спортске активности, поготово фудбал и кошарка. Ја сам две године тренирао фудбал али сада играм кошарку када год стигнем и стварно уживам у томе и веома ми прија. Што се наставе тиче, добро се сналазим у предметима: арт, десигн, дигитал десигн и шпански језик. Ти предмети су ми веома интересантни и баш су ми занимљиве теме током тих часова.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Јесам, учествовао сам на такмичењу из математике у 3. разреду (Grade 4A), на такмичењу из шпанског језика у 4. разреду (Grade 5A) и на такмичењима у кошарци у 5. разреду (Grade 6A) и сада у 6. разреду (Grade 7A). Стварно ми је било лепо на свим тим такмичењима, поготово на школском такмичењу из кошарке. Али највећи и најбољи резултати су ми били на такмичењима из математике и шпанског језика.

Неко ко се тако презива природно је да се обрео у књижевности. Кажи нам како су настале твоје приче.

Поносим се што ми је познати дечји песник и писац Милован Данојлић рођак. Ја сам написао књигу која садржи у себи много занимљивих прича које су писане по истинитим догађајима током мог летњег распуста у Пилатовићима, селу близу Пожеге. Приче су настајале као што сам већ поменуо по истинитим догађајима, а одлучио сам се за то тако што ми је Милован Данојлић пао на памет и помислио сам да и ја бих могао да кренем његовим књижевним стопама. Све занимљиве активности које сам радио у Пилатовићима ја сам записао у књигу, да буду мени и мојој породици успомена на лепе дане које сам овог лета провео са тетком и баком.

Шта очекујеш у овој школској години?

У овој школској години очекујем много добрих резултата и ја ћу се трудити колико могу. Надам се да ћу се добро пронаћи у новом предмету физици. Надам се да ћу можда стећи и неке нове другаре из млађих и старијих разреда, али и наставити да имам добар однос са мојим „старим“ пријатељима.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

У слободно време волим да играм видео игрице или да проводим време са мојом породицом код куће. Такође волим да проводим време са мојим псом Леом тако што се играм са њим или га водим у шетњу. Током викенда када имам слободно време ја се углавном организујем да идем на Аду циганлију са својим пријатељима и да играм са њима кошарку или фудбал.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Алеком Вуком Радојичићем, 6Б

Како је у МУР програму? Да ли ти је била тешка адаптација?

Одлично ми је у МУР програму. Можда је било мало теже да се адаптирам првих неколико дана. Тешко ми је било што је кабинетска настава, што мењам учионице сваки час. То што је сваки час држасо други наставник ми, зачудо, није било толико необично.

Другари кажу да се увек на тебе могу ослонити, могу да рачунају на твоју помоћ. Шта ти кажеш на то и како се осећаш поводом тога?

Осећам се врло добро. Помажем им око задатака, дајем им савете када им нешто не иде од школских обавеза лако. Помажем им да поправе спортску технику у различитим спортовима, а мислим да сам најбољи саветодавац у кошарци.

Које су ти омиљене активности у школи и зашто?

Омиљена активност у школи је физичко зато што ја стварно волим да се бавим спортом. Осим тога, волим пројектне које имамо на информатици.

Једногласно су те другови из одељења изабрали за представника у Школском парламенту. Шта то теби значи?
Свиђа ми се што сам члан Школског парламента. Све примедбе ђаци представљају тамо и добро је да се реагује и решава све то..

Знамо за твоје многобројне ваннаставне активности. Да кренемо од бубњева? Стално су ти руке и ноге у покрету и дајеш ритам...

Кренуо сам на часове да учим да свирам бубњеве јер су ми се баш свидели као инструмент. Откад сам кренуо да их свирам, у навици ми је да дајем ритам.

Спортски си тип, као и цело одељење, уживаш у часовима физичког. Како си се одлучио за кошарку као спорт којим ћеш се бавити?

Од шесте године са татом сам гледао утакмице „Партизана“, свидело ми се како играју кошарку. Због тога сам пожелео да је и ја играм.

Како изгледају твоји тренинзи?

Има нас отприлике 30 на тренингу. Најчешће имамо једном недељно кондицију, на другом тренингу вежбамо контролу лопте и два тренинга играмо 5 на 5.

Имаш ли успеха на такмичењима у спорту?

За сада имам само злато на пливању. То је било у 2. разреду.

Како проводиш слободно време?

Доста тога волим. У слободно време цртам, играм игрице. Проводим време свирајући бубњеве, играјући баскет, а кад је хладно дриблам, чак, и у ходнику.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Евом Калмиковым, 4Б

Tell us something about yourself.

My name is Eva. I am 9 years old. I was born in Russia. I lived in Azerbaijan for two years. I am learning Spanish and Japanese.

What was your first day at “Ruđer” like? What do you like about this school?

I was excited and a bit surprised because the rules were different from my previous school, and there were many Russian students here. Compared to my school in Azerbaijan, Ruđer is more comfortable and we have fewer classes per day.

Do you consider yourself a good student?

Yes, I think I am a good student.

What are your plans for the future?

Maybe I would like to become a mangaka. I would love to draw and write comics. I like dancing, and it is my hobby.

How do you spend your free time?

I do my homework or go outside to play with my friends.

How do you achieve great results at school?

I study, and sometimes I ask my parents if I don't understand something. At school, I also ask questions when I need help.

What is your favorite subject?

My favorite subjects are ICT and English.

Which competitions have you participated in, and what were your experiences?

I participated in the StemCo International Science Competition and won a silver medal.

Do you have any extracurricular activities?

I have music class once a week, dance classes twice a week, and I attend a robotics workshop once a week.

Интервју водила учитељица Марија Скоковић са одељењем 4Б

Интервју са Аглајом Гостевом, 4А

Шта највише волиш у нашој школи и зашто?

У школи највише волим начин на који учимо и када треба да радим неке презентације. Све ми је интересно, а посебно када учитељица постави интересантне задатке за размишљање. Који ти је омиљени предмет и шта те у њему највише инспирише? Највише волим математику. Волим да рачунам необичним методама.

Како изгледа твој идеалан радни дан у школи?

Волим дан када радимо презентације и причамо другарима шта смо радили. Волела бих читавог дана да радим пројекте.

Када учите нешто ново, шта ти највише помаже да то добро разумеш?

Записујем у своју свеску све што учитељица каже да је важно.

Како би описала себе као школску другарицу?

Покушавам да будем добра са свима, мада ми понекад то не успева.

Шта ти је најлепше у дружењу са пријатељима у школи?

Много волим када сви учествујемо у некој активности.

Шта волиш да радиш у слободно време, када ниси у школи?

После школе, гледам неки видео, волим да цртам и правим неке фигурице.

Да ли имаш неки хоби или интересовање којим се посебно поносиш?

Волим да везем гоблене.

Шта те мотивише да будеш вредна, радознала и упорна?

Родитељи пуно раде са мном и то занимљиве ствари. Волим када осетим да сам нешто научила и када то знам, а посебно волим што учим руски језик.

Како замишљаш себе за неколико година — шта би волела да научиш, откријеш или постигнеш?

Волела бих да остварим високе резултате на такмичењима из математике и да се бавим математиком.

Како би описала своје искуство на међународном такмичењу из Науке, СТЕМКО?

Мало сам се плашила јер нисам знала какво је такмичење, али када знам одговор, онда сам била срећна.

Шта те је мотивисало да учествујеш?

Волим различите предмете и волим да учествујем у такмичењима, а ово ми је било прво такмичење да учествују и деца из других земаља.

Који ти је део такмичења био најзанимљивији?

Питања су била необична.

Шта мислиш да је најважнија особина доброг истраживача или научника?

Треба да буде радозна.

Како ти ИБ приступ учењу помаже у оваквим пројектима и такмичењима?

Много ми је помогло зато што смо доста тога учили и истраживали.

Какве су ти биле емоције када си сазнала да си освојила златну лигу?

Била сам баш срећна и поново ћу учествовати.

Ко те највише инспирише да истражујеш, учиш и будеш креативна?

Учитељица

Шта би поручила другим ученицима који би желели да се такмиче следећи пут?

Било је баш добро, да се неплаше, да се охрабре и да они све то знају.

Интервју водила учитељица Сања Обрадовић Каличанин са одељењем 4А

Интервју са Луком Вратоњићем, 4А

Шта највише волиш у нашој школи и зашто?

Допада ми се како је организован дан у школи.

Који ти је омиљени предмет и шта те у њему највише инспирише?

Највише волим Science и увек ме огледи инспиришу да још више учим и радим.

Како изгледа твој идеалан радни дан у школи?

Када радимо експерименте, играмо Кахоот, али и да тог дана имамо физичко.

Када учите нешто ново, шта ти највише помаже да то добро разумеш?

Обнављање ми је веома значајно и када о томе причам родитељима.

Како би описао какав си друг у одељењу?

Рекао бих да сам брижан и да ме другари воле.

Шта ти је најлепше у дружењу са пријатељима у школи?

Уживам када играмо кошарку, али и када причамо шале.

Шта волиш да радиш у слободно време, када ниси у школи?

Идем на кошарку, идем напоље, одмарам, али и учим. Често читам књиге.

Да ли имаш неки хоби или интересовање којим се посебно поносиш?

Поносам сам на своје бављење спортом и своју активност.

Шта те мотивише да будеш вредан, радознао и упоран?

Оцене су ми важне, али волим и да будем поносан на себе.

Како замишљаш себе за неколико година — шта би волео да научиш, откријеш или постигнеш?

Волео бих да будем успешан у школи да бих могао да упишем факултет. Желео бих да будем успешан на такмичењима и у школи и у спорту.

Како би описао своје искуство на међународном такмичењу из науке, СТЕМКО?

Било је много добро...лепа питања, нешто сасвим ново, деца из целог света.

Шта те је мотивисало да учествујеш?

Сам сам пожелео јер волим науку.

Који ти је део такмичења био најзанимљивији?

Питања су била занимљива.

Шта мислиш да је најважнија особина доброг истраживача или научника?

Треба да редовно чита енциклопедије, гледа научно-популарне емисије и да поставља питања.

Како ти ИБ приступ учењу помаже у оваквим пројектима и такмичењима?

Учење кроз истраживање ми је много помогло јер сам разумео многе ствари из науке.

Какве су ти биле емоције када си сазнао да си освојио другу лигу?

Био сам срећан, али сам прижељкивао прво.

Ко те највише инспирише да истражујеш, учиш и будеш креативан?

Родитељи и учитељица.

Шта би поручио другим ученицима који би желели да се такмиче следеће године?

Промислити пре одговора, пажљиво читати и искрено им препоручујем да пробају нешто ново.

Интервју водила учитељица Сања Обрадовић Каличанин са одељењем 4А

Интервју са Виктором Сировецом, 8А

Викторе, од ове године си у нашој школи. Кажу нам какви су ти први утисци.

Врло сам задовољан. Кад сам стигао у школу, размишљао сам да ли ћу се уклопити и са ким ћу се дружити, али на крају се испоставило да није било оправданог страха јер су сви били веома пријатељски расположени.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Највише ми се допада како наставници објашњавају. Свиђа ми се посвећеност и отвореност у комуникацији коју наставници имају. Врло ми значајан 8. час који имамо у случају да нешто нисмо схватили.

Како постижеш сјајне школске успехе?

Своје успехе постижем, углавном, слушањем на часу, али и, наравно, понављањем код куће, али наставници веома лепо објасне градиво, па нема потребе за превише учења.

Који су ти омиљени предмети?

Омиљени предмет ми је биологија, одувек сам волео биологију, јер ми се некако чинила занимљива и веома поучна са свим чињеницама о људском телу и осталим појединостима.

Имаш ли искуства у такмичењима?

Да, углавном имам искуства у такмичењима из математике јер досад нисмо имали такмичења из доста других предмета, сем математике. Имао сам искуство у такмичењу из ликовног.

Волиш музику, свираш виолину. Како си се одлучио за тај инструмент?

Одлучио сам се за виолину јер сам био импресиониран када сам чуо како је једна особа свирала. Осетио сам велики мир, привукла ме је савршеност звука. Пожелео сам да и ја достигнем то.

Бавиш се и спортом?

Не, тренутно ништа не тренирам. Први спорт који сам тренирао био је фудбал, али сам прекинуо због тога што смо се преселили даље од места тренинга. После тога сам тренирао џудо.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

У слободно време свирам виолину и играм игрице са пријатељима. Волим и да цртам. Мој други хоби је цртање, то је начин на који се изражавам.

Шта очекујеш у овој школској години?

У овој школској години очекујем још нових догађаја и нових пријатељства, надам се да ће мој тренутни успех остати какав јесте.

Интервју са Милицом Зацери, 6А

Како ти се допада МУР програм? Да ли ти је била тешка адаптација?

У МУР програму је лепо. Има много наставника који су нас лепо дочекали. МУР програм је занимљив и деца лакше уче путем истраживања.

Које су ти омиљене активности у школи?

Највише волим да глумим у школским представама. Глума ми много значи. Када добијем улогу, осећај је предиван. Моја разредна Јелена пише добре сценарије и увек је ту да нам помогне и да нас саслуша када имамо неки предлог. На пробама се смејемо, шалимо и дивно дружимо. Наставница Весна се труди да увек певамо неке лепе песме. Волим да играм одбојку са другарима. Ове године сам била са девојчицама из школе на општинском такмичењу из рукомета и освојили смо треће место. Волим и математику. Освојила сам 3. место на такмичењу Мислиша.

Бројне су твоје ваннаставне активности. Хоћемо од глуме и фолклора да кренемо?

Глумила сам у неколико серија и филмова. Посебно ми је драга улога у серији која је снимана на Космају на чије сам снимање ишла месец дана сваки дан. Према мени су сви били пажљиви и добри, а посебно глумац Жарко Лаушевић чија сам била унука у серији. Поред те улоге, било је предивно на снимању серијала Српски јунаци средњег века. Глумила сам ћерку краља Милутина. Носила сам прелеп костим. Фолклором се бавим две године. Од ове године сам у старијој групи и имам дивне другарице из ансамбла. Спремамо концерт за крај године и играм у две кореографије. Волим игру и музику.

Како си се одлучила за ритмичку гимнастику као спорт који ћеш тренирати?

На балет сам кренула са четири године. У школи, где сам похађала часове балета, видела сам у спортској сали девојчице које праве шпаге и звезде и пожелела да ме родитељи упишу. И тако сам упоредо тренирала две године балет и ритмичку гимнастику. Ритмичком гимнастиком се бавим седам година.

Како изгледају твоји тренинзи?

На почетку сваког тренинга се разгибавамо, а на крају радимо вежбе снаге. Тренирам два пута недељно.

Наведи највеће успехе на такмичењима?

На Првенству Србије у ритмичкој гимнастици, у такмичењу групних вежби, у Ц програму, освојила сам 1. место у категорији пионирки и 2. место у категорији кадеткиња. Посебно ми је драга златна медаља са међународног турнира 2024. године.

Како проводиш слободно време?

Волим да се дружим. Имам много другара из краја, из школе, са фолклора... Уживам у вожњи ролера и бицикла. Обожавам да идем у позориште.

Интервју водила новинарска секција

Интервју са Јанином Назаренко, 9А

Јанина, придружила си нам се у овој школској години.

Како је у МУР програму?

Да ли ти је била тешка адаптација?

МУР је велика новина за мене – требало је да схватим систем оцењивања, платформу Manage бас кроз коју пратим све задатке и материјале. Није ми било лако да се снађем у простору, кабинетској настави у различитим зградама. Било ми је мало тешко да се сналазим са новим, за мене, форматом задатака попут есеја или леб репорта, али у осталом ми је било довољно лако да се прилагодим.

Била си и у српској државној школи.

Како си се привикла?

Прво ми је било тешко јер уопште нисам знала језик, али имала сам среће са наставницима и другарима из одељења, они су ми много помогли и после неколико месеци сам се већ прилагодила и почела да разумем језик.

Из Русије си дошла пре три године, српски ти је савршен. Како си га учила?

Прве године сам имала приватну наставницу српског језика, али касније сам учила српски у школи и кроз разговоре са другарима.

Можеш ли да нам упоредиш школовање овде и у Русији?

Руски систем школовања је строжи, а у српским школама - и државној и у Руђеру – доста је опуштеније и приснији је однос између наставника и ученика. Постоје мала одступања у школском програму, тј. неке теме које сам изучавала у Русији у петом разреду, у Србији сам прошла у седмом и обрнуто, такође у Русији није обавезно учење другог страног језика, док се у Србији учи од петог разреда, а у нашој школи се уопште учи од првог.

Бројне су твоје ваннаставне активности. Хоћемо од спорта да кренемо?

Волим спорт и бавим се њиме од 5. године. Тренирала сам уметничку гимнастику, плес, бавила се оријентирингом. Тренутно идем на модерни плес, тенис, пливање. Не учествујем баш у такмичењима, али једном сам наступала у једном интернационалном такмичењу из плеса и моја група је узела 1. место.

Музику волиш, лепо певаш. Да ли негде школујеш свој глас?

Скоро годину дана се бавим певањем у вокалном студију. Мала је школа, има час у пару. Једном недељно идем, свиђа ми се, примећујем напредак у свом певању.

Коју музику волиш?

Највише слушам поп музику, али понекад и друге стилове. Волим гласну музику са ритмичном мелодијом.

На колико језика читаш и шта волиш да читаш?

Читам на три језика и волим да читам жанрове као што су детективски романи, фантазија или научна фантастика.

Како проводиш слободно време?

У слободно време читам књиге или гледам видеа на youtube, помало и пишем приповетке. То је тек почетак, не бих да причам нешто више о томе. Волим да проводим време са породицом, имам млађег брата и сестру.

Како видиш себе у будућности?

Ја бих хтела да се бавим неким послом где могу да покажем своју креативност. Можда је писање нешто у чему желим да се изразим.

Интервју водила новинарска секција

Шест деценија инспирације – Музеј савремене уметности у Београду (1965–2025)

На ушћу Саве у Дунав, на месту где се спајају реке, налази се једна од најзначајнијих установа културе у Србији – Музеј савремене уметности у Београду. Ове 2025. године музеј слави шест деценија постојања. Повод је идеалан да се подсетимо због чега је ова институција толико важна, шта је све преживела и како је постала симбол модерности, истраживања и уметничке слободе.

Музеј је отворен 1965. године као један од првих музеја у Европи посвећених искључиво савременој уметности. Основан је у духу времена у којем је Београд желео да покаже своју отвореност према светским токовима. Архитекте Иван Антић и Иванка Распоповић створили су јединствено архитектонско дело: зграду која подсећа на скулптуру, састављену од шест белих стаклених „кристала“. Њихова идеја била је да простор сам по себи буде уметничка целина и испуњен светлошћу. Данас се ова зграда сматра једним од најлепших примера модерне архитектуре у Србији. Током

шездесет година постојања Музеј савремене уметности изградио је колекцију од неколико хиљада дела насталих од 1900. године до данас. То су радови најзначајнијих српских и југословенских уметника: од Надежде Петровић, Саве Шумановића и Петра Лубарде, преко Милице Зорић и Ристе и Бете Транси, па све до савремених стваралаца. Музеј је од самог почетка имао амбицију да прати актуелне токове у уметности, без обзира на то да ли је реч о сликарству, вајарству, филму, фотографији, инсталацијама или дигиталној уметности. Управо зато је музеј постао место где се сусрећу различите естетике, идеје и генерације. Од 2007. до 2017. године зграда је била потпуно недоступна јавности. Тај период је изазвао много критика, па чак и забринутости да ли ће се музеј икада вратити у живот. Али када су се врата коначно поново отворила, Београд је добио обновљен, савремен и технички унапређен простор, достојан значаја који ова институција има.

Музеј је поново постао једно од најпосећенијих културних места у земљи, а изложбе које приређује увек привлаче пажњу медија, уметника и публике. Поред изложби, музеј организује предавања, разговоре са уметницима, радионице, филмске програме и концерте, трудећи се да укључи публику свих генерација. Нарочито је значајно што последњих година развија програме намењене младима — ученицима, студентима и младим уметницима који тек откривају своје место у свету савремене креативности. Шездесет година постојања је велики јубилеј, али за Музеј савремене уметности то није крај једног доба, већ почетак новог. Савремена уметност се стално мења, а музеј иде у корак са тим променама. Данас је отворен за дигиталну уметност, нове медије и младе уметнике који тек почињу свој стваралачки пут. МСУ је место које вреди посетити више пута. У њему ћете увек открити нешто ново, научити нешто необично или добити идеју за сопствени цртеж, фотографију или пројекат. Зато, ако желите да упознате савремену уметност, да проширите машту или једноставно да проведете занимљив сат времена – Музеј савремене уметности је право место за вас.

Наташа Радаковић, 9Б

Матичне ћелије у служби лепоте

Матичне ћелије су посебне ћелије које могу да се развију у много различитих типова ћелија у телу. У козметичким третманима матичне ћелије — често добијене из одраслих ткива попут масти или коштане сржи — користе се за регенерацију и освежавање или фоликула длаке. Оне могу да стимулишу производњу колагена, поправе оштећене ћелије и побољшају здравље ткива, помажући у смањењу бора, подстицању раста косе и подмлађивању коже. Козметичке терапије засноване на матичним ћелијама могу побољшати еластичност коже, смањити ожиљке и подстаћи природан поновни раст косе. Ови третмани су мање инвазивни од операција и користе сопствене ћелије тела, чиме се смањује ризик од алергијских реакција. Такође, могу помоћи људима да поврате самопоуздање и осећај вредности побољшавањем изгледа након повреда, опекотина или старења.

Постоји мали број дугорочних студија о овој научној теми, па се безбедност и ефикасност и даље процењују. Третмани могу бити скупи и често се рекламирају пре него што их е потпуно одобре од стране медицинских стручњака. Такође, постоји ризик од инфекције или абнормалног раста ћелија ако се матичне ћелије не понашају очекивано. Етничке и етичке недоумице се могу појавити ако се користе ембрионалне матичне ћелије.

Етички гледано козметичке употребе постављају питање потребе наспрам луксуза. Неки сматрају да би се истраживање матичних ћелија требало усмерити на лечење озбиљних болести, а не на улепшавање. Други верују да људи треба да имају слободу да бирају козметичке третмане ако су безбедни и одговорно развијени. Кључно етичко питање је проналажење равнотеже између медицинских приоритета и комерцијалних интереса. Козметички третмани матичним ћелијама треба да се развијају опрезно. Иако имају потенцијал да поправе и подмладе ткива, морају бити правилно тестирани и регулисани пре широке употребе. Фокус би требало да буде на безбедним, научно заснованим применама — посебно онима које враћају функцију или поправљају оштећења — док чисто естетске примене не би требало да одвлаче ресурсе од медицински важних истраживања.

Андреја Поповић, 9Б

Људско тело у хемијским елементима

Од чега се састоји људско тело? Дете би можда одговорило од руку, ногу, стомака и главе, а знало би и да су на глави очи, уши, нос, уста, коса... Неко мало старији сигурно зна да се у глави налази мозак, који можемо разделити на велики, мали, средњи и тако даље, да у устима имамо зубе, које штити зубна глеђ, а да се унутар зуба налази нерв. Но, да ли сте се некад упитали колико далеко заиста можемо отићи у рашчлањивању људског тела?

Скоро 99% људског тела сачињава шест елемената: кисеоник, угљеник, водоник, азот, калцијум и фосфор. Од преосталих један одсто око 0,85% чини само пет елемената – калијум, сумпор, натријум, хлор и магнезијум.

Међутим, преостаје још оних 0,15%. И даље се не зна која је улога већине тих елемената, па се на пример за галијум, итријум, талијум, ниобијум и петнаестак других елемената сматра да не врше никакву функцију, а ипак их имамо, иако само у незамисливо малим количинама. Међу тим „бескорисним“ елементима налазе се и злато, које чини 0,000014% људског тела, и сребро са 0,000001%. У нашем телу се налазе и токсични елементи попут литијума и арсена, међутим у везаном стању у једињењима, па имају друге особине и нису опасни.

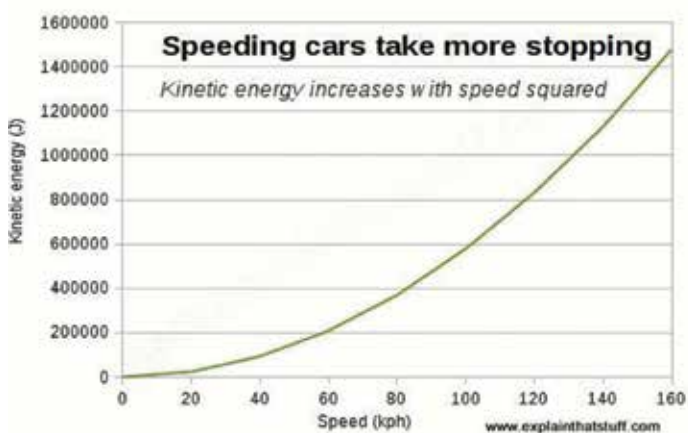
Но, у том малом проценту налазе се и елементи који су кључни за живот. Један од њих је гвожђе, које иако заузима само 0,006% нашег организма, изузетно је важно за стварање хемоглобина. Кобалта има још мање – 0,0000012%, али је важан за витамин Б12.

Рајко Станојловић, 9Б

Експлозија која нас чува

Банг! Обично сматрамо да су експлозије страшне и опасне, али то није увек случај. Сваког дана експлозије помажу у спасавању људских живота. Ако дође до саобраћајне незгоде, пажљиво контролисана експлозија ће избацити ваздушни јастук из контролне табле, ублажавајући ударац и смањујући повреду. Ербегови су веома једноставни, али истовремено изузетно паметни, јер морају да се отворе за свега неколико стотина делова секунде — брже него што аутомобил може да се судари! Упознајми се како раде.

Као и све друго у свету, саобраћајне несреће су под утицајем закона физике, тачније, закона кретања. Све што се креће има масу и брзину. Све што има масу и брзину има кинетичку енергију, и што је аутомобил тежи и бржи, то има више кинетичке енергије. То је у реду све док не дође до наглог заустављања. Тада сва та енергија мора негде да оде. Иако су аутомобили дизајнирани да се згужвају и апсорбују ударе, њихова енергија и даље представља велику опасност за возача и путнике.

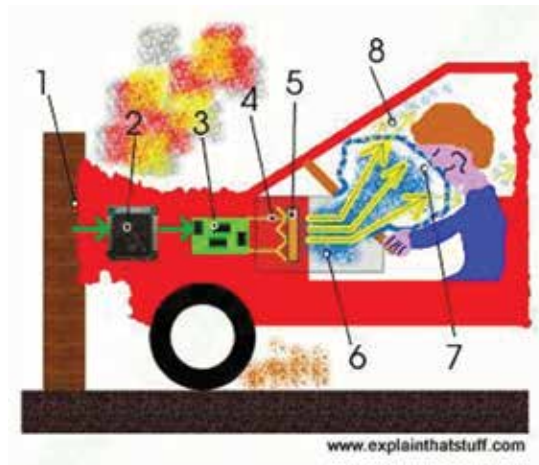
Графикон: Што се брже крећемо, теже је зауставити се. То је зато што кинетичка енергија расте са квадратом брзине кретања. Када тело има више кинетичке енергије, више енергије мора да изгуби пре заустављања. Уколико судар доведе до наглог кочења, што више енергије има тело, судар је опаснији и веће су шансе за повреду. Ербег помаже да се тело заустави доста спорije, умањујући ризик од повреда. (Графикон је за тело масе 1500kg)

Проблем је што људи у аутомобилу, такође, имају масу и брзину и, чак и када се аутомобил заустави, они ће наставити да се крећу. То је основни закон физике (Њутнов Први закон кретања). Појасеви задржавају само тело, али не и главу, која тежи око 4,5 kg. Крећући се по инерцији, глава може ударити у волан или ветробран. Ту наступа ваздушни јастук. Ербег је део допунског сигурносног система SRS/SIR. Реч „допунски“ значи да помаже појасу, а не да га замењује. Ослонити се само на ербег без везивања појаса је веома опасно.

Основна идеја: ербег се надува чим аутомобил изненада успори у судару, а затим се одмах испумпа док глава належа на њега да не би одскочила назад. Ово је веома важно како не би дошло до повреде.

Јанина Назаренко 9А

Принцип рада ербега:

1. Аутомобил нагло успорава при удару.
2. Акцелерометар детектује промену брзине.
3. Ако је успорење довољно велико, активира се систем ербега.
Нормално кочење не производи довољно силе да активира систем.
4. Електрично коло шаље струју кроз грејни елемент.
5. Грејни елемент пали хемијску супстанцу (некада натријум-азид, сада безбедније супстанце).
6. Сагоревањем настаје велика количина гаса која пуни напјонску врећу.
7. Врећа разбија поклопац волана и надувава се испред возача.
Прекривена је талком да би се лакше отворила.

Шта је со и зашто је битна?

Со је један од најстаријих и најважнијих минерала које човек користи. Со је хемијско једињење натријума и хлора (NaCl). У природи га можемо наћи у морима, језерима и рудницима камене соли. Има јако важну улогу за наш организам и нормално функционисање ћелија.

Натријум из соли одржава равнотежу течности у нашем телу. Натријум контролише колико воде ће ћелије задржати. Ово је битно да би количина крви у нашем телу била нормална. Ако немамо довољно натријума, притисак ће пасти, а срце неће имати довољно снаге да пумпа крв.

Со учествује у преносу нервних импулса кроз наше тело и омогућава правилан рад свих мишића. Со је заиста неопходна, али је опасно кад дође до прекомерне употребе. Претерани унос соли може довести до високог крвног притиска, оптерећења бубрега, задржавања воде у организму. Све то повећава ризик од срчаних и можданих обољења. Јако је важно избегавати претерано сољење хране и индустријски прерађене производе.

Постоји више врста соли које се користимо у исхрани: кухињска со, морска со, хималајска (розе) со и рафинисана или јодирана со. Разликују се по укусу, текстури и пореклу, али састав им је сличан. Медицина препоручује умерену употребу јодиране соли јер јод спречава поремећаје код штитне жлезде.

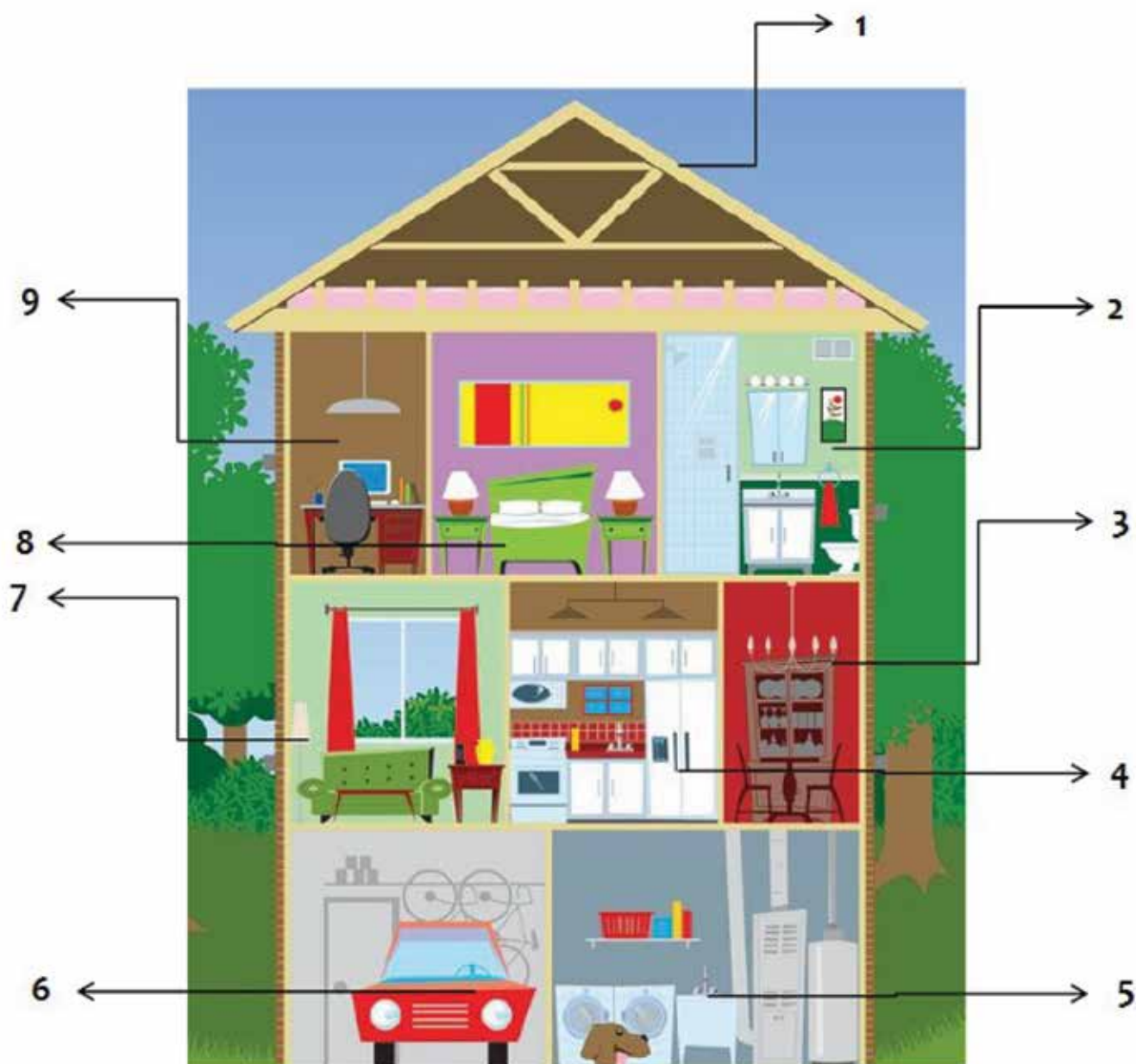
Умерена количина соли је корисна и неопходна, али је морамо бити свесни да превише соли у храни може довести до стварања великих проблема за наше здравље.

Лана Лазовић, 9Б

Esercizi

1) Parti della casa. Quali conosci? Completa la figura scegliendo tra le opzioni nel riquadro.

cucina - garage - sala da pranzo - bagno - camera da letto - tetto -
lavanderia - studio - soggiorno

Casa

P O I C I F F U E T X A K O F
 O H Z J C G K W G P B L O I I
 R T O N T Z E L A C S A N O N
 T Z E E A C Y H R O F S I D E
 A M T R X R B B A Y F V M I S
 S T R J R A P D G A P H A R T
 O T T E L A D A R E M A C R R
 P E A C C T Z O D H A A S O A
 F E O S Z S S Z U A R P B C G
 H N Z S A S O A A O L I O B H
 E S U L E C N N P G B A G N O
 G I A R D I N O I O Y N S Z N
 H C G E C L G I H M R O S O H
 C N O U R G G D D S A T X I H
 I C C J O A T A Y B I

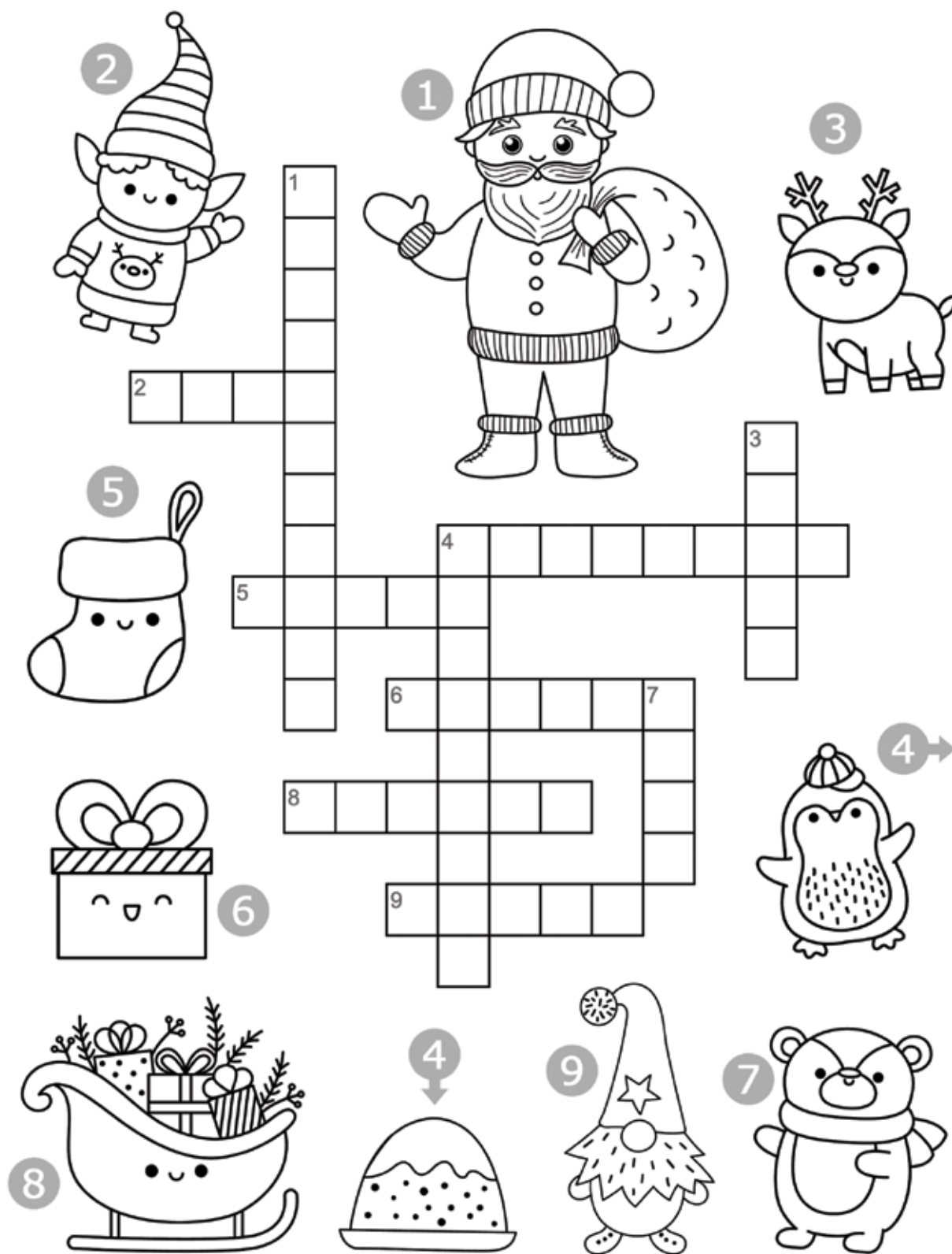
BAGNO, BALCONE,
 CAMERA DA LETTO,
 CAMINO, CASA,
 CORRIDOIO, CUCINA,
 FINESTRA, GARAGE,
 GIARDINO, INGRESSO,
 PIANO, PORTA, SALA,
 SALA DA PRANZO, SCALE,
 TERRAZZA, TETTO, UFFICIO

www.benscoloringpages.com

NATALE

#3

©Pianetabambini.it

FILASTROCCHHE SULLA NEVE

Gennaio

Toc, toc, toc batte Gennaio
che è un mese allegro e gaio:
con la neve puoi giocare
e in montagna andare a sciare;
e col freddo che farà
ti consiglio sta cosa qua:
per dormir la buona nanna
cioccolata e tanta panna.

FILASTROCCHHE SULLA NEVE

Pupazzo di neve

di Salvatore Lastella

Son gigante oppure nano
Ho una scopa alla mano.
Son bianco appena fatto
Poi divento un bel mulatto.
Se fa freddo, son ciccione
ma col caldo addio pancione.

Deutschland 2025

Wichtige Termine und Feste

Geschichte

35 Jahre Einheit

Am 3. Oktober ist der Tag der Deutschen Einheit. 2025 ist dieser Tag 35 Jahre alt. Das ist ein großes Jubiläum. An diesem Tag erinnern sich die Deutschen daran, dass Ost- und Westdeutschland wieder ein Land geworden sind (im Jahr 1990). Die große Feier ist dieses Jahr in der Stadt Saarbrücken (im Saarland).

80 Jahre Kriegsende

Der 8. Mai 2025 markiert 80 Jahre vom Ende des Zweiten Weltkriegs in Europa (im Jahr 1945). An diesem Tag denkt man in Deutschland an die Jahre des Krieges und an alle Opfer. Wir sind froh, dass wir heute in Frieden leben. Der Tag ist ein wichtiger Tag, um "Nie wieder Krieg" zu sagen.

Kultur

Chemnitz: Europas Kultur-Star

Eine Stadt in Deutschland ist 2025 sehr bekannt: Chemnitz. Chemnitz ist in Sachsen. Die Stadt ist dieses Jahr die Kulturhauptstadt von Europa. Das ist eine große Ehre! Die Feier zur Eröffnung ist am 18. Januar. In Chemnitz gibt es das ganze Jahr viele Feste, Konzerte und Ausstellungen. Es gibt über 1000 Veranstaltungen. Alle sind eingeladen, nach Chemnitz zu kommen und Kultur zu erleben.

Die Berlinale: Das Filmfest

Magst du Filme? Dann ist die Berlinale richtig für dich. Das ist ein großes Filmfest in Berlin. Es dauert vom 13. bis 23. Februar. Die Berlinale findet zum 75. Mal statt. Viele berühmte Schauspieler und Regisseure aus der ganzen Welt kommen nach Berlin. Sie zeigen neue Filme, und es gibt Preise zu gewinnen.

200. Geburtstag von Johann Strauss II

Der berühmte Komponist Johann Strauss (Sohn) wurde am 25. Oktober 1825 geboren. Er kam aus Österreich, aber seine Musik ist auch heute in Deutschland sehr beliebt. Er hat viele berühmte Walzer geschrieben, zum Beispiel den "Blauen Donau"-Walzer.

Deutschland 2025

Wichtige Termine und Feste

100 Jahre Bauhaus

Das Bauhaus war eine sehr berühmte Schule für Kunst, Design und Architektur. Es hat die Welt verändert. Im Jahr 2025 feiert man 100 Jahre Bauhaus in der Stadt Dessau. Viele Gebäude und Möbel, die man heute sieht, kommen von den Ideen des Bauhauses.

Trend: Jugendwort des Jahres

„Das crazy“

Das Jugendwort des Jahres 2025 ist "Das crazy". Es wurde im Oktober gewählt. Es ist ein Ausdruck, den junge Leute nutzen, wenn sie überrascht sind oder nicht wissen, was sie sagen sollen. Es ist wie "Krass!" oder "Wow!", aber es kann auch einfach "Okay" bedeuten. Es ist ein Wort für (fast) alles.

Jugendwort	Bedeutung
1. Das crazy	Allzweck-Ausdruck für Ratlosigkeit oder Desinteresse. Vergleichbar mit "Aha, cool" oder "Okay".
2. -----	Slangwort
3. Checkst du	Nachfrage am Satzende, ob der Gesprächspartner verstanden hat, was gemeint ist ("Verstehst du?").
4. Lowkey	Bedeutet "ein bisschen", "unauffällig" oder "dezent".
5. Rede	Ausdruck der Zustimmung mit Nachdruck: "Genau das, sag es lauter!"
6. Schere	Schuldeingeständnis, meist in der Gaming-Szene ("Mein Fehler!").
7. Digga(h)	Klassisches Slangwort für "Bro", "Freund" oder einfach eine allgemeine Anrede.
8. Tuff	Positives Slangwort für etwas besonders Cooles oder Beeindruckendes ("krass").
9. Tot	Beschreibt eine peinliche, langweilige oder unangenehme Situation.

Свет бројева у француском језику

Знате ли да бројите на француском? Ако сте икада учили овај језик, вероватно сте остали изненађени док је ваш наставник, а врло чешће наставница почела да исписује десетице редом по табли. Дакле, dix (10), vingt (20), trente (30), quarante (40), cinquante (50), soixante (60), а затим ... Septente, како Швајцарци и Белгијанци кажу 70? Ни не помишљајте. Французи вам сигурно не би опростили употребу оваквог језичког архаизма. Они ће се сигурно потрудити да вас науче прави француски, па ће вам рећи да 70 кажете soixante-dix, што је у преводу $60+10$. За huitante (80), опет швајцарска и белгијска верзија, Французи кажу quatre-vingts (4×20), дакле množимо, док за 90 quatre-vingts-dix иде ред množења, а затим сабирање: $4 \times 20 + 10$.

Али, одакле читава ова заврзлама која од ученика француског тражи истински ментални напор и захтева добру концентрацију? Идемо у кратку шетњу у свет бројева. У свим индоевропским језицима, за основу се узима број десет приликом грађења виших десетица. Тако је и у српском језику: ДЕСЕТ, дваДЕСЕТ, триДЕСЕТ, и тако редом. И сви остали народи поступају по оваквој језичкој логици - Енглези, Немци, Италијани, Грци, Кинези, Индијци, Руси, Јевреји, Јапанци, Арапи, а очигледно и Швајцарци и Белгијанци,

који такође говоре француски језик, као и Французи, осим што они одустају од овог правила чим пређу број 69. Али, шта је то што их је навело да броје другачије? Веровали или не, број 20. Није тешко замислити да су основа броја 10 прсти обе руке (5 са десне и 5 са леве). Е сад, замислите да има народа, међу којима и Французи, који при бројању рачунају и прсте оба стопала, тако да сада они почињу да броје у пакету од 20 (10 од руку и 10 од стопала). Овако раде и Астеци, Маје и Ескимии. Нпр. сви они би у једну врећицу ставили 20 кликера, па би тако пет врећица од 20 дало кутију од 100 кликера. Ако би желели да вам пошаљу кутију од 80 кликера, нашли бисте у њој 4 врећице опет од 20 кликера. Ако се систем означавања бројева са 10 зове децимални, онај са 20 је вицезимални. Племо Малинке из Сенегала на изузетно поетичан начин броје са 20. Код њих, именица која означава целог човека се каже исто као број 20, јер можемо рећи да је неко цео човек тек кад има 20 прстију. Број 40 означавају речју која служи да се означи брачни пар, заправо брачну постељу у коју свако уноси по 20 прстију.

Овакав систем бројања са бројем 20 у основи се среће и код келтских народа, односно код Бретонаца, Ираца, Гала, итд. На бретонском, једном од келтских језика, број 40 се каже daou-ugent (2×20), 60 се каже tri-ugent (3×20). Данци иду још даље. Код њих се 90 каже $5 \times 20 - 1/2$ од 20.

Сматра се да је француски подлегао истом утицају система бројања као и већина приобалских земаља Европе. Када су индоевропски народи, чији се систем бројања састојао од 20 у основи, полако почели да освајају земље које излазе на мора (Енглези, Швеђани, Холанђани, северни део Шпаније), то се пренело и на северни и западни део Француске, док су Белгија и Швајцарска, због географског положаја остале поштеђене оваквог система и остале су да броје са 10 у основи.

Тако су у Француској у средњем веку бројали са 20. Код Молијера, најславнијег француског комедиографа, наилази сена израз 6×20 што би било 120, или нпр. болница 15×20 (l'hôpital des quinze-vingts - Болница за 300) била је изграђена за време Луја IX, за све следеће ветеране, дакле њих 300. Ова болница се и данас овако зове. Француска револуција је покушала да униформизује систем бројања, тиме што је хтела да све десетице преведе на децимални систем, али није у томе успела. Стога Французи и данас користе своје екстравагантне цифре: $4 \times 20 + 18$ (98), $60 + 12$ (72)...

Луција Жепинић, 8Б

Miss Autumn

Miss Autumn, how do you come so fast?
You're here, you stay, but never last.
Your arrow – leaves, and wind – the bow,
All disappear as I see snow.

Miss Autumn, what do they call you? Fall?
I love your beauty, see it all.
You're cinnamon and spice.
I'll take it without ice.

By Daria Gorina, 7A

Forever standing by my side
Always a place where love won't hide
Moments shared with joy and strive
In every storm you are my guide.
Laughters echo, love shines,
You make my world a better place.

By Leona Begović, 7B

Marvelous journey full of laughter,
Yearns for a world of inspiration.

Lots of bumps along the way, but that makes it fun.
In this voyage you learn a lot,
For every moment is of worth,
Even the ones which at first seem not.

By Leona Begović, 7B

Soldier

A soldier stood on post, a knight,
dressed in a navy coat at night,
with a fine musket by his side
and his grey eyes open so wide.
But, then – a sudden blow! He felt
a bullet go right through his head.
He collapsed, his eyes were closed
Just to the moon his face opposed.

By Petr Berkovski, 7B

Forever together, through good and bad
Always caring, never mad
Making memories every day
Inspiring love in every way.
Laughing, learning, helping, too
You and me – a bond so true.

By Konstantin Džodan, 7A

Sky Full of Secrets

Stars sparkle like tiny fire in the space,
Moonlight glides with silver grace.
Night paints shadows on the ground,
Magic's everywhere, without a sound.

Morning rises gold and bright,
The sun wakes up colours with its light.
Clouds drift lazily through the sky,
New adventures always fly high.

By Konstantin Džodan, 7A

Јарослава Димитријева 9А

Kelly Qi 5A

La Navidad y Año Nuevo en España

La Navidad es una fiesta tradicional que en España se celebra de forma alegre y feliz acompañados de los seres queridos y de los mejores amigos. Son días de fiesta nacional en los que cada comunidad autónoma tiene sus costumbres para disfrutarlos al máximo. Pero, en general, los españoles compran regalos, adornan la casa, se hacen fiestas, se comen los mejores platos y se piden deseos de paz y prosperidad para el Año Nuevo.

Para celebrar la Navidad, los españoles por lo general adornan sus casas con una serie de objetos típicos que llenan de color y alegría el hogar, además de conmemorar el nacimiento de Dios. Entre ellos destacan el portal de Belén en el pesebre y el árbol de Navidad con las guirnalas, estrellas de Belén, bolas de colores y macetas típicas de la época.

La Nochebuena se celebra el 24 de diciembre. La noche del 24 se reúnen las familias enteras para cenar, normalmente en casa de alguno de los familiares. La cena típica es el pavo relleno, pero se ha generalizado mucho y los platos de hoy son muy diversos, según gustos y preferencias. Seguidamente se brinda con champán o cava y se comen dulces típicos de Navidad, acompañados de villancicos cantados por todos. A las 12 de la noche, en la iglesias, se celebra la "Misa del gallo", especial para la festividad en representación del nacimiento de Dios.

El día 25 de diciembre es Navidad, un día muy especial que también se celebra junto a la familia. La celebración de esta fecha es la misma que la noche anterior: reunión, comida, cante y felicidad para todos. En algunas familias españolas están empezando a celebrar la llegada de Papá Noel o Santa Claus, de manera que al despertar el 25 de diciembre encontrarán todos los miembros un obsequio junto a la chimenea o bajo el árbol.

El día 31 de diciembre, los españoles celebran el Fin de Año, la última noche del año, con alegría y mucha fiesta, como día especial también del período de Navidad. Suele ser un días más abierto en el que las reuniones son con familiares y/o amigos. Es tradicional esa noche vestir ropa interior de color rojo, para atraer a la suerte.

Se cena en casa o en un restaurante, se espera que a las 12 menos 1 minuto la televisión retransmita las campanadas (las oficiales desde la Puerta del Sol en Madrid) y se acompaña a cada una de estas con una uva de la suerte. Al finalizar todos brindan con champán y se piden deseos, así como se felicita el año venidero a todos los seres queridos. Esa noche es especial, una noche de diversión y fiesta para todas las edades.

El día 1 de enero es un día de fiesta nacional, Año Nuevo, en el que absolutamente nada está abierto, las calles están desiertas porque la mayoría duermen después de la noche anterior de fiesta. Es el primer día del año y se organizan muchos conciertos de año nuevo para los interesados, por cualquier rincón de España. Muchas familias vuelven a reunirse ese día para comer juntos y celebrar el primer día del año, y que continúan las fiestas de la Navidad.

La noche del 5 de enero es muy especial para los más pequeños. Esa noche los Reyes Magos visitan a todos los niños de España tras haber recibido la carta que estos les han enviado pidiéndoles regalos. Esa tarde, en la mayoría de pueblos y las ciudades, la cabalgata de los Reyes Magos llenan las calles de alegría, caramelos y regalos para todos.

El 6 de enero, los niños juegan con ilusión con sus regalos de Reyes antes de empezar de nuevo el colegio. Si algún miembro de la familia acostumbra a regalar a otro, es día típico de visitar las casas de los familiares y recoger regalos. Y este es el último día de las fiestas de Navidad en España.

Тайная нить между Пётром I, дипломатом, открывшим России путь в Азию и прадедом Александра Пушкина

В небольшом сибирском городе Кяхта стоит памятник человеку, чьё имя долгое время оставалось в тени, хотя его вклад в историю огромен. Это Савва Лукич Владиславич-Рагузинский — выходец с южнославянских краёв, сербский купец и дипломат, ставший одним из самых близких советников русского царя Пётр I. Савва родился в Рагузе (Дубровнике) и с юности вёл торговые дела по всему Востоку. Благодаря ему, энергиям и знанию языков он быстро заслужил доверие Петра Великого. В России его называли «Савва Илирийский», подчёркивая его южнославянское происхождение. Позже он стал главным посредником между Россией и православным Востоком, укрепляя связь двух народов — сербского и русского.

Одним из ярких эпизодов его жизни стала дипломатическая миссия на границе с Китаем. В 1725 году императрица Екатерина I отправила Савву Владиславича решать сложные пограничные и торговые вопросы. Чтобы организовать переговоры, он основал на границе крепость Троицкосавск — будущую Кяхту.

Переговоры с китайской стороной оказались чрезвычайно трудными: Савве пришлось провести 58 встреч, прежде чем удалось добиться результата. Китайские представители требовали огромные территории к югу от Байкала, но Савва стойко отстаивал интересы России. Благодаря его упорству был подготовлен Кяхтинский договор — документ, который на многие десятилетия определил границу и торговлю между двумя империями. Но заслуги сербского дипломата этим не ограничиваются. Именно он приобрёл на стамбульском рынке эфиопского мальчика Ибрагима Ганнибала — будущего генерала и прадеда великого поэта Александр Сергеевич Пушкин. Таким образом, через Савву Владиславича и русская культура получила неожиданный исторический подарок.

Сегодня историки называют его человеком, который «прорубил России окно в Азию», подобно тому, как Пётр I открыл стране окно в Европу. Жизнь Саввы Владиславича-Рагузинского — яркий пример того, как выходец из маленькой балканской земли смог оставить огромный след в мировой истории и укрепить многовековую дружбу между сербами и русскими.

Каролина Зайцева, 6А

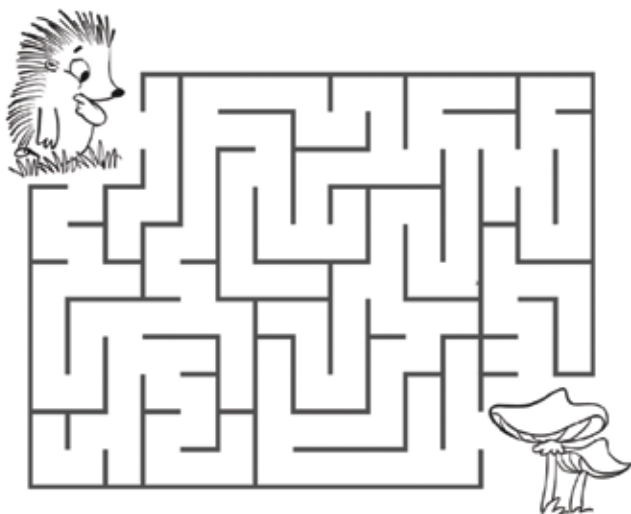
Ганнибал Абрам Петрович
- прадед Пушкина

Мария Алексеевна Ганнибал – бабушка
Пушкина

Развиваем когнитивные способности Тренируем мозг

«Извилистый путь»

★ Помоги ёжику добраться до грибов.

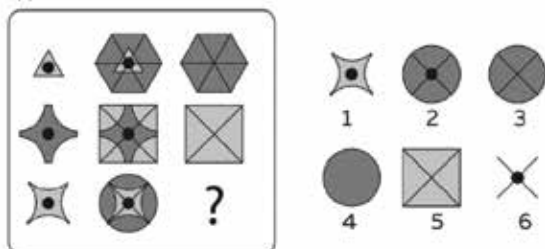

УПРАЖНЕНИЯ НА РАЗНОЕ
СОГЛАСОВАНИЕ РУК

Повтори упражнение 5 раз двумя руками одновременно, меняя поочерёдно положение пальцев, как показано на рисунке.

★ Какого фрагмента не хватает в рисунке? Обведи его.

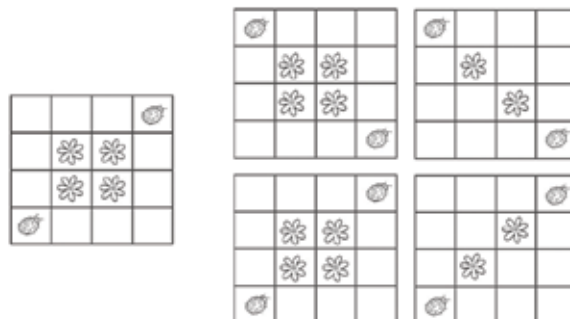
«Находим разницу»

★ Мама делала уборку в комнате сына и вытирала пыль на полках. Все игрушки после этого оказались на новых местах, а одна вообще куда-то исчезла. Какую именно игрушку унесла мама?

«Ищем копию»

Посмотри на таблицу с рисунками и постарайся её запомнить. Закрой её листом бумаги и сосчитай до 10. А теперь найди таблицу с точно таким же расположением рисунков.

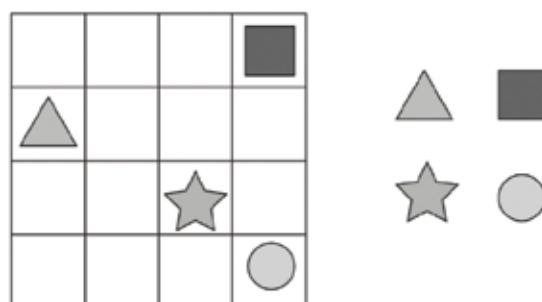

НАЙДИ СЛОВА В ПЕЛОЧКЕ

«Судоку»

★ Нарисуй фигуры в пустых клеточках. Помни, что в каждой строчке и каждом столбике каждая фигура может встречаться только один раз.

«Три кота»

Справа от Васьки белый кот Пушок, а слева от Васьки рыжий кот Персик. Сам Васька серого цвета. Где какой кот? Раскрась и скажи, как кого зовут.

Шетња кроз Кошутњак

У петак, 26.9.2025. г. и РЈР ученици наше школе су се придружили манифестацији Европски спортски школски дан (ESSD), која се широм Европе обележава током Европске недеље спорта. Провели су незаборавно преподне у природи, учествујући у спортском дану који је ове године био организован у виду шетње кроз шуму на Кошутњаку.

У пратњи својих учитељица и наставника физичког васпитања ђаци су два сата лагано шетали, уживајући у свежем ваздуху, зеленилу и лепом јесењем дану. Поред физичке активности, овај спортски дан био је прилика да ученици развијају љубав према природи, друже се са вршњацима и уче о значају кретања за здравље.

Циљ ове активности био је да се промовишу здрав начин живота и физичка активност, као и да се ученици упознају са лепотама Кошутњака, једне од најлепших природних оаза Београда.

Европско кадетско првенство

Наша ученица Петра Радовић 8А нас је и до сада испуњавала поносом. И поново је тако - освојила је бронзану медаљу на Европском првенству у теквондоу у Атини.

Велики успех наше ученице Магдалене Магазин

Ученица одељења 7А Магдалена Магазин учествовала је на Светском шампионату и Светском купу у шотокан каратеу који су одржани у Пољској. Магдалена је наступила у неколико категорија и показала изузетну вештину, посвећеност и спортски дух. Посебан успех остварила је у кате-дуо категорији, где је освојила друго место и поносно донела сребрну медаљу свом тиму и својој школи.

Поносни смо на Магдалену — прави је борац са јасним циљевима и инспирација својим вршњацима.

Радионица оријентиринга

Ученици Grade 3 су 29.10.2025. г. имали су прилику да учествују у радионици Оријентиринг, у склопу теме Где се налазимо у простору и времену. Уз помоћ мапе и симбола ученици су успешно пратили пут од тачке А до тачке Б, развијајући вештине сналажења у простору и тимског рада.

Првенство Београда 2025. у бадминтону

Није први пут да се поносимо својим ученицима Софијом и Тимофејем. На Првенству Београда 2025. у бадминтону, Софија Табакман је освојила 1. место у категорији 3–4. разреда, а Тимофеј Табакман сребро у категорији У15. Био је то диван дан — чекамо, с разлогом, следеће њихове тријумфе!

Бадминтон

Наши ученици Софија и Тимофеј Табакман нижу успехе на такмичењима у бадминтону. Након што су на међушколском такмичењу 5.10.2025.г у Зрењанину освојили медаље за школу - Софија бронзану, а Тимофеј златну, у недељу 26.10. су поново били успешни. На такмичењу XXV куп - трофеј Београда Софија је освојила 2. место у категорији У11, а Тимофеј 2. место у категорији У13.

Нови успех у бадминтону

Тим и Софија Табакман су у недељу 14.12. били веома успешни на јунирском купу у бадминтону, одржаном у Крушевцу. Тим је освојио 1. место у категорији У 13, а Софија 3. место у категорији У 11.

Честитамо!

Европски спортски школски дан у нашој школи

Наша школа се 26.9.2025. г. први пут придружила манифестацији Европски спортски школски дан (ESSD), која се широм Европе обележава током Европске недеље спорта. Овај догађај има за циљ да промовише физичку активност, здравље, сарадњу и радост бављења спортом код ученика.

На школском терену и у школском дворишту владала је сјајна атмосфера, а ученици су са великим ентузијазмом учествовали у различитим спортским активностима. Играли су стони тенис, пикадо, фудбал, одбојку, баскет, између две ватре, а свака дисциплина донела је много смеха, узбуђења и фер-плеја. Кроз игру и такмичење наши ђаци су имали прилику да развијају спортски дух, тимску сарадњу и социјалне вештине, што је и основна идеја овог европског програма.

Учешћем у овој манифестацији наша школа се придружила хиљадама школа широм Европе које су тог дана ставиле акценат на значај физичке активности и здравих животних навика. Сви су уживали и са нестрпљењем очекују следећу годину и нове спортске изазове.

Кондиција у оријентирингу

Ученици наше основне школе су са својом наставницом оријентиринга направили прве кораке у оријентирингу. Друштво су нам правили гимназијалци, искусни оријентирци и симултани преводиоци Јана и Александар. Пробали су да се снађу без телефона, компаса и да дођу до задате тачке. Методом случајног избора извукли су вођу за повратак. Једногласни су у утиску да су се добро провели.

Андрија Петковски 7А је освојио 2. место на градском такмичењу у пливању у дисциплини краул 50m.

„Велики и мали, хајде да се играмо“

У уторак 30. септембра позвали смо родитеље ученика Grade 1 и 2 да се придруже још једној традиционалној спортској манифестацији „Велики и мали, хајде да се играмо“. Организовано је још једно дружење родитеља, ученика и наставника Grade 1 и Grade 2. Опробали су се у полигонима спретности и брзине, организованим на школским теренима. Показали су своје вештине, умеће и провели забавно поподне у дружењу и спортској атмосфери.

Мали и велики оријентирци

У нашој школи оријентиринг секција је омиљена. Данас су „наставнице оријентиринга Марија и Катарина осмислиле загонетни оријентиринг. Задатак је био - пронаћи пет тачака, пет загонетки и решити их све, а потом се вратити на почетну тачку. Најмлађи ученици су показали велику борбеност, ентузијазам, али и жељу за победом.

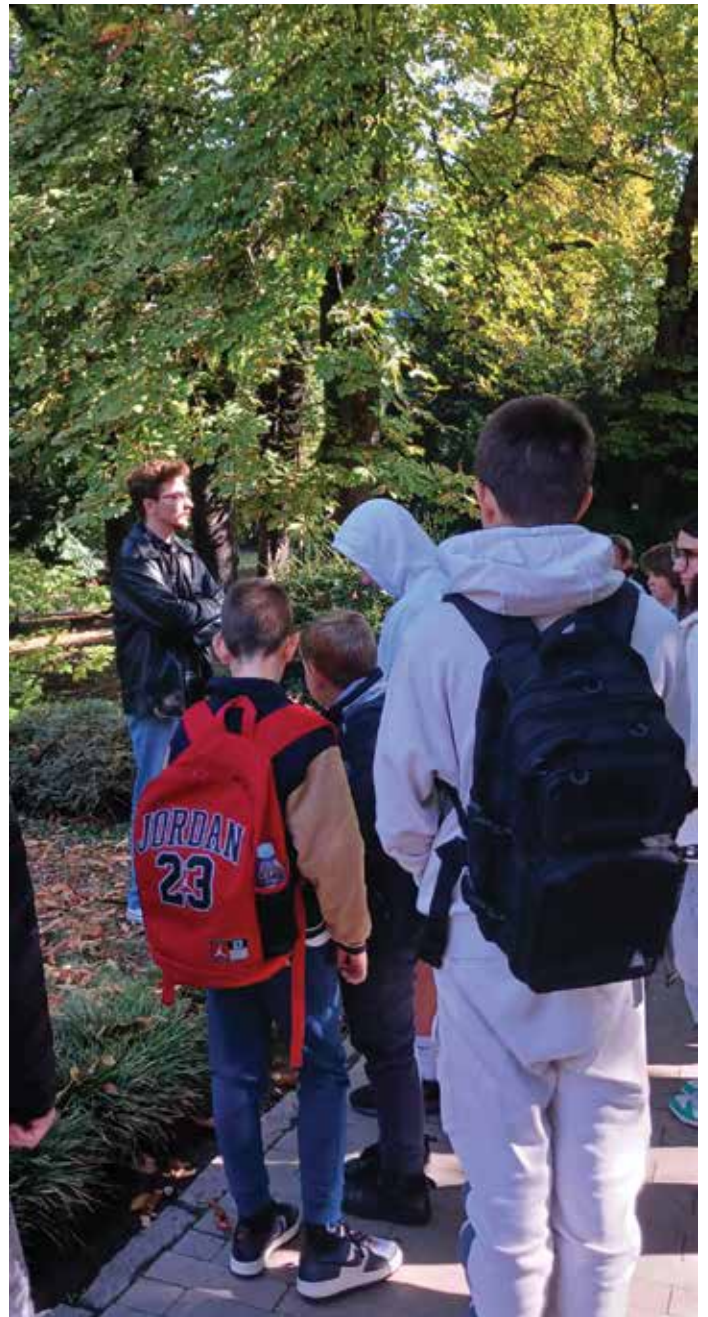
Победници су: 1. место Миа, Милица и Ања, 2. место Кирил, Кирил и Арсениј, 3. место Јована. Организоваћемо још оваквих сусрета јер је било много лепо.

Оријентиринг у Ботаничкој башти

Ученици Гимназије и Основне школе су 30.9.2025.г. ишли у Ботаничку башту „Јевремовац“. Прво су прошли кроз башту и стакленик са водичем и могли су да чују много занимљивог о разним биљкама као што су банана, секвоја, монстера, сочивица, биљке месождерке и многе друге. ДП ученици су добили истраживачки задатак који су радили са млађим ученицима. Истраживали су дрвеће гинко, тису, Панчићеву оморику и дивљи храст.

Међуодељенски турнир у стоном тенису

Током септембра ученици старијих разреда основне школе такмичили су се у стоном тенису. Трећег октобра завршено је овогодишње међуодељењско такмичење, а најбоље резултате остварили су:

у мушкој конкуренцији – Андреј Ковачевић, 9А;

у женској конкуренцији – Јована Миланка Марковић, 9А

Током турнира владала је одлична атмосфера – дружили су се, навијали и забављали. Са нестрпљењем се ишчекују нова међуодељењска спортска надметања.

Спортски дан на Ади

Залет у школским обавезама мора се ухватити на спортским активностима. Зато смо одмах на почетку школске године организовали спортски дан. Било је шетњи, одбојке, фудбала, кошарке...Озбиљно надметање је било у игри.

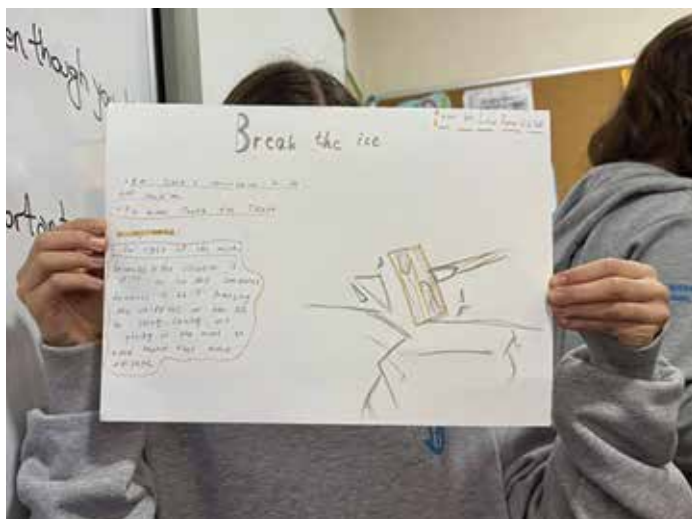

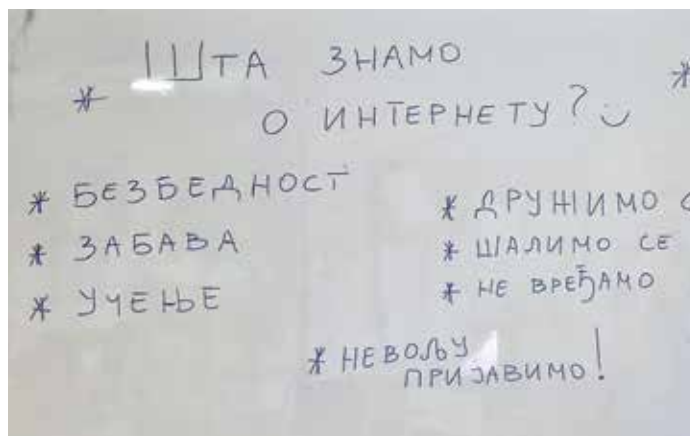

Безбедност на интернету

Ученици Grade 4 имали су прилику да присуствују занимљивом предавању о безбедности на интернету. Разговарали су о предностима и манама коришћења интернета, као и о правилима безбедног понашања у дигиталном окружењу. Посебан акценат стављен је на безбедност, забаву и учење – ученицима је објашњено колико је важно да буду љубазни у онлајн комуникацији, да никада не вређају друге и да сваки проблем или непријатну ситуацију пријаве одраслој особи. Циљ предавања био је да деца развију одговорно и безбедно коришћење интернета како би он био извор знања и забаве, а не опасности.

Предавање је организовала и подржала од Општина Чукарица у сарадњи са Катариниом Јонев, стручњаком за безбедност на интернету, и Центром за развојну едукацију „Троугао“ и представља континуирану сарадњу наше школе са локалном заједницом.

Ученици Grade 7 „прогнозирали“ боље знање: Огледни час о идиомима инспирисао све присутне!

У среду, 10. децембра, наставници енглеског језика заједно са ученицима Grade 7 који похађају предмет English Language Acquisition одржали су огледни час под инспиративним називом “Make Your English Forecast Brighter: Weather Idioms”.

Час је био сјајан спој забаве, креативности и учења.

Ученици су кроз занимљиве активности откривали значења најразличитијих идиома повезаних с временом, попут ундер тхе веатхер, а сторм ин а теаџуп и многих других.

Посебно је било инспиративно поредити како исти или слични изрази звуче на различитим језицима. Уз енглески, шаролика језичка палета наших ученика обогатила је час примерима из српског, руског и кинеског, чиме је разредно окружење постало права мала мултикултурна лабораторија језика.

Атмосфера је била разиграна, мотивишућа и пуна енергије — баш као што и приличи једном креативном часу језика.

Ученици су изашли са часа богатији за нова знања, фразе и разумевање како се језици преплићу и допуњују.

Још један одличан корак ка „ведријој“ будућности њиховог енглеског!

Међународни дан хране

Међународни дан хране се обележава широм света сваке године 16. октобра.

Овогодишњи мото је „Заједно за бољу будућност. безбедна и квалитетна храна за све“. И у нашој школи ученици су активно учествовали у креативној радионици - правили су здраву ужину за другаре и наставнике, подсетили су се који су основни принципи правилне исхране, зашто је важан правилан избор намирница које користимо у исхрани, као и начин њихове припреме.

Обележавање Светског дана менталног здравља у PYP-ју

Светски дан менталног здравља се у целом свету обележава 10 октобра. То је дан када заједничким снагама радимо на развијању свести о значају менталног здравља и начинима како можемо да га унапређујемо.

Ученици у PYP-ју су овај дан обележили пригодним активностима. Ученици Grade 1 су правили заједнички постер на тему „Шта волим код себе“.

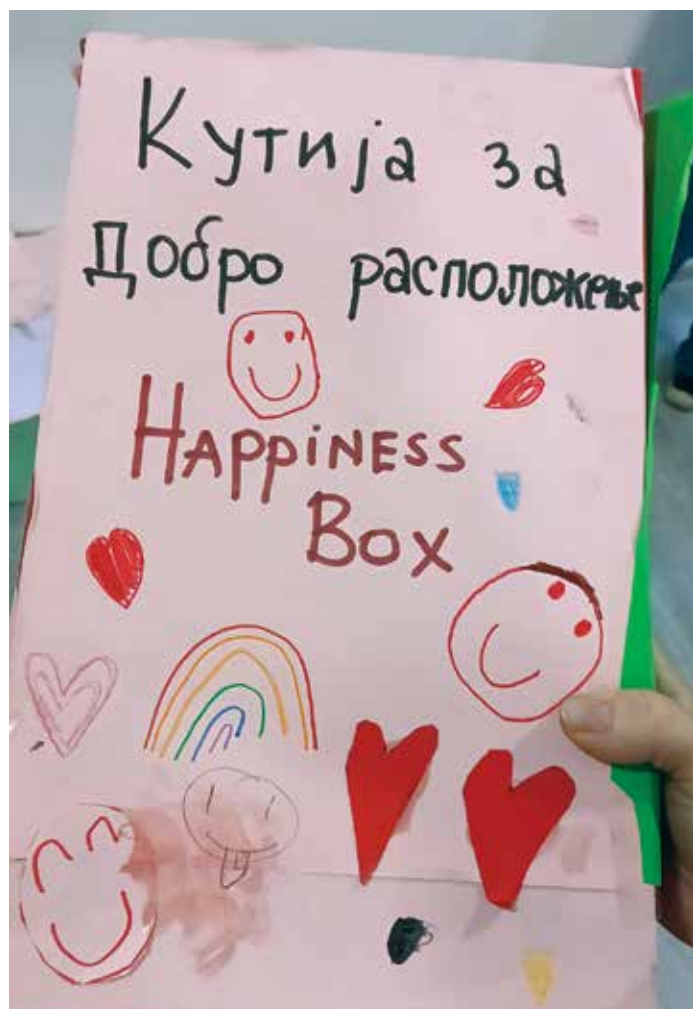
Ученици Grade 2 су гледали пригодне садржаје, након чега су правили своју кутију за добро расположење.

Ученици Grade 4 су у оквиру прве теме - Ко смо ми - имали правац истраживања „Физичко и ментално здравље су подједнако важни“ у оквиру којег су радили сумативне задатке које су презентовали ученицима Grade 3 тог дана. Осмислили су различите активности како би својим другарима помогли да развијају свест о свом менталном здрављу и схвате колико је ментално здравље у вези са мислима, осећањима и понашањем, физичким здрављем, здравом исхраном, бављењем спортом, бригом о сопственој и туђој безбедности у кући, у школи, у саобраћају, на улици, на интернету. Осмислили су своје игре: емоционалне стикере, емоционални термометар, пут до здравља, направили пузле, демонстрирали технике дисања, плес и вежбе уз помоћ којих можемо да себе доведемо у добро стање када се осећамо тужно, уплашено, љуто, забринуто.

Ученици Grade 5 су обележили овај дан гледањем пригодног видеа и дискусијом, након чега су урадили рефлексију колико дружење са вршњацима и учење „празне батерије“, а које активности им „пуне батерије“.

Добро ментално здравље је саставни део нашег свеукупног здравља и благостања и важно је да га чувамо и негујемо.

на интернету, и Центром за развојну едукацију „Троугао“ и представља континуирану сарадњу наше школе са локалном заједницом.

Дан сећања на жртве нацизма

У оквиру обележавања Дана сећања на жртве нацизма ученици Grade 9 ОШ „Руђер Бошковић“ су 21.10.2025. посетили Спомен-парк „Јајинци“. Током обиласка овог највећег масовног стратишта Срба, Јевреја и Рома на територији Србије ученици су положили венац на споменик вајара Војина Стојића, посвећен убијенима на овој локацији. Наставник историје Дејан Павловић упознао их је са најважнијим историјским чињеницама везаним за страдање српског народа у Другом светском рату.

Радионице „From Child to Teen: The Journey of Change“ у одељењима 7А и 7Б

Током новембра (3. и 17. новембра) наша здравствена радница Јасна Маликовић одржала је занимљиве и едукативне радионице за ученике одељења 7А и 7Б на тему хигијене, пубертета и промена које се дешавају током одрастања. Радионице под називом „From Child to Teen: The Journey of Change“ осмишљене су да ученицима пруже подршку и разумевање у овом важном периоду њиховог живота.

Ученици су показали велику радозналост, активно су учествовали у дискусији, постављали питања и отворено говорили о темама које су им важне. Многи су истакли да су захвални Јасни што је покренула одређене теме о којима до сада нису имали прилике да разговарају. помисли да је супер херој, Деда Мраз изазива хаос где год да се појави и стигне. Похлепни бизнисмен играчака, користи прилику како би заувек контролисао радионицу Деда Мраза. Ипак, док не буде прекасно, Мразов помоћник, вилењак Лео и девојчица Били, покушавају да спасу Божић и Нову годину.

Додела сертификата из немачког језика

У петак, 31. јануара, наши ученици Grade 6 уживали су у наградном Уторак 23.9. 2025. г. је за групу ученика организована свечана додела сертификата. Овим путем честитамо својим вредним ђацима на успешно положеном ÖSD испиту из немачког језика и желимо много успеха на наредним нивоима. помисли да је супер херој, Деда Мраз изазива хаос где год да се појави и стигне. Похлепни бизнисмен играчака, користи прилику како би заувек контролисао радионицу Деда Мраза. Ипак, док не буде прекасно, Мразов помоћник, вилењак Лео и девојчица Били, покушавају да спасу Божић и Нову годину.

Италија у нашој учионици

Ученици одељења 3А и 3Б имали су 17.9.2025.г. посебног госта – Ноеловог тату, господина Guiseppea Marescu. Он нам је на занимљив и пријатан начин приближио Италију, њене обичаје и богату културу. Уживали смо слушајући италијанску музику и откривајући нове занимљивости о овој земљи. Ова посета била је део наше наставне теме Who We Are и помогла нам је да још боље разумемо како различите културе обогаћују наш свет.

STEMCO међународно такмичење из природних наука – сјајан успех наших ученика

У суботу, 15.11.2025.г. одржано је STEMCO међународно такмичење из природних наука, на којем су наши ученици остварили изванредне резултате и још једном показали посвећеност, знање и радозналост у области STEM-а.

Ово су резултати:

Аглаја Гостијева, 4А - злато из области природних наука
Лука Вратоњић, 4А - сребро из области природних наука
Ева Калмукова, 4Б - сребро из области природних наука
Вјачеслав Костин, 6Б - сребро из области природних наука
Лука Васић, 6Б - сребро из области природних наука
Степан Захаров, 8А - бронза из области природних наука

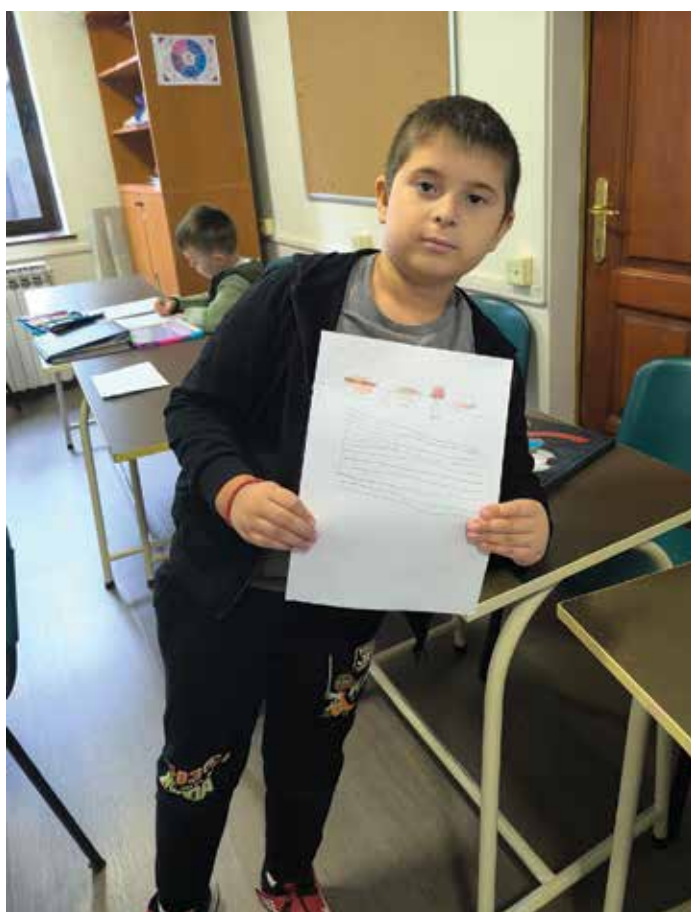
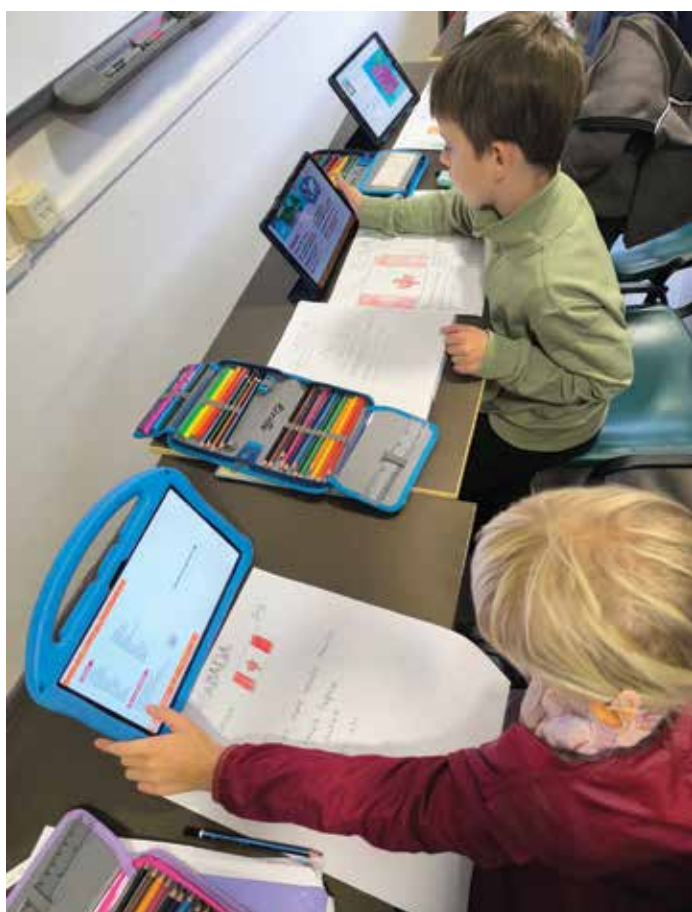
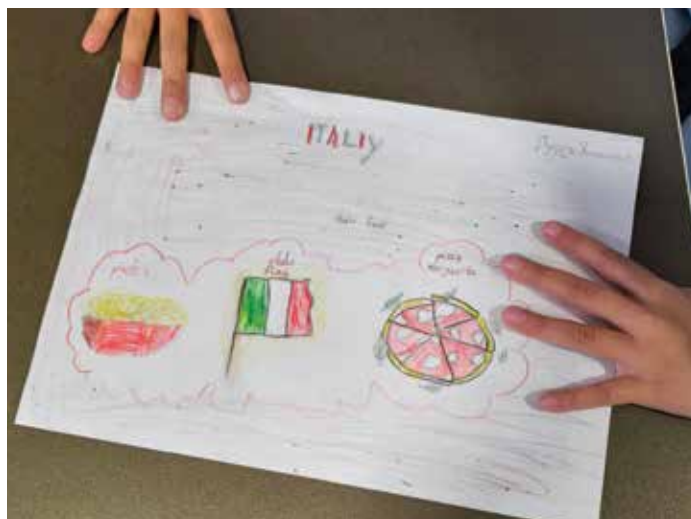
Честитамо ученицима, као и за наставницима који их вредно прате и подржавају. Следеће STEMCO такмичење – овога пута из математике – биће одржано у јануару или фебруару 2026. године. Радујемо се новим изазовима и успесима.

Европски дан језика и РУР програму

Европски дан језика, који се сваке године обележава 26. септембра, обележен је и у нашој школи. Ученици РУР програма су у склопу својих редовних часова имали активности које су биле прилагођене њиховом узрасту, а у којима су промовисали вишејезичност и европско културно наслеђе. Током часова они су правили постере, истраживали занимљивости везане за различите земље и њихове језике и презентovali своје радове. Сви ученици су показали велико знање и ентузијазам.

Филолози у гостима

Наша школа је 25.9.2025.г. имала задовољство да угости ученике и професоре Филолошке гимназије из Београда. Они су нам на забаван, духовит и интерактиван начин представили богатство језика који се изучавају у овој престижној гимназији – италијански, француски, шпански, норвешки, кинески, јапански, као и класичне језике – грчки и латински. Кроз занимљиве активности и инспиративне примере, наши гости су нас увели у свет језика и култура народа са свих пет континената. Ово посебно дружење било је диван начин да започнемо обележавање Европског дана језика, празника који нас подсећа на значај језичке и културне разноликости. Једнако, као што смо ми уживали у овом несвакидашњем часу језика и културе, и гости су били одушевљени пријемом, знањем и интересовањем наших ученика. Пожелели су да се ово буде тек почетак нових сусрета, дружења и сарадње, на обострано задовољство.

Хуманост на делу у дечјем оделу

Ученици Образовног ситета „Руђер Бошковић“ су 30.10.2025.г. у школском дворишту учествовали у организацији и реализацији хуманитарног догађаја. Водитељи програма су били Александар Schoch и Бела Прерадовић.

Овај догађај већ традиционално повезује параолимпијце и наше ученике. Обратио се Зоран Мићовић, председник, и Филип Граовац, освајач злата у Паризу 2023.г. Лепа порука се чула од говорника – треба да будемо поносни на посебности по којима се разликујемо, као и на алтруизам који осећамо, а повезује наше сличности.

Гости који су имали свој штанд на коме су продавали своје производе су корисници Дневног боравка „Чукарица“. Ученици Grade 5 су направили продајну изложбу својих радова. Сав приход са ових штандова ће бити дониран удружењу родитеља деце обележје од рака Нурдор. Свака куповина је била знак љубави, подршке и заједиштва.

Јесењи маскенбал

Ученици РУР-а имали су „Јесењи маскенбал“ 6.11.2025.г. Сви учесници су продефиловали да покажу своје маске и представили се. Уз музику и дефиле забављали су се и такмичили за најбољу маску разне виле, вештице, принцезе, чудовишта... Један сунчан и топао јесењи дан остаће свима у лепом сећању.

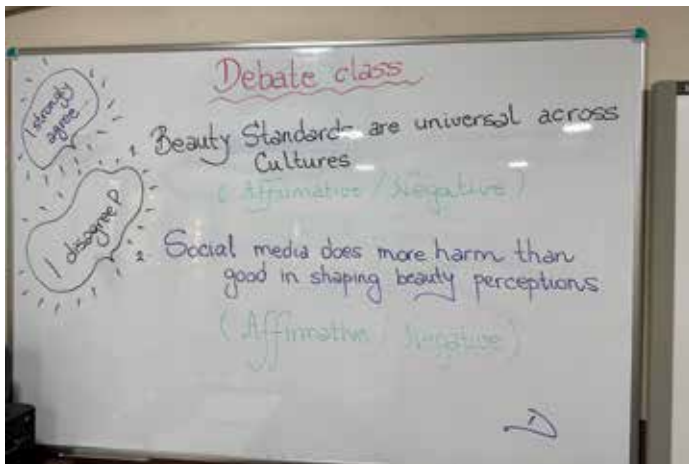
Нова школска година - нове прилике за дружење, истраживање и учење

Током прве две недеље нове школске године наши ученици имали су прилику да се упознају са планом рада школских секција и бројних КАШ активности. Са великим ентузијазмом изабрали су области којима желе да се посвете и у којима желе да развијају и унапређују своје вештине.

Као и сваке године, наша школа нуди разноврстан и богат избор ваннаставних активности: драмску, новинарску и лингвистичку секцију, арт радионицу, хор, фудбал, кошарку, одбојку, атлетику, програмирање и роботiku, дебатни клуб, као и оријентиринг. Сваки ученик може пронаћи нешто што га инспирише, мотивише и подстиче да буде још бољи.

Ваннаставно ангажовање није само прилика за стицање нових знања и вештина, већ и простор за нова пријатељства, тимски рад, креативно изражавање и заједничке подухвате. Радујемо се заједничким тренуцима, новим познанствима, као и акцијама које ћемо покренути – како у оквиру школе, тако и у широј заједници. Верујемо да свака активност отвара врата ка новим искуствима и инспирише наше ученике да расту и развијају се на најбољи начин.

Немачки европски дан језика

Поводом Дана језика у Европи, основци, ученици који уче немачки језик су на креативан и едукативан начин обележили овај важан датум, истичући богатство језика и култура које чине наш континент тако разноврсним.

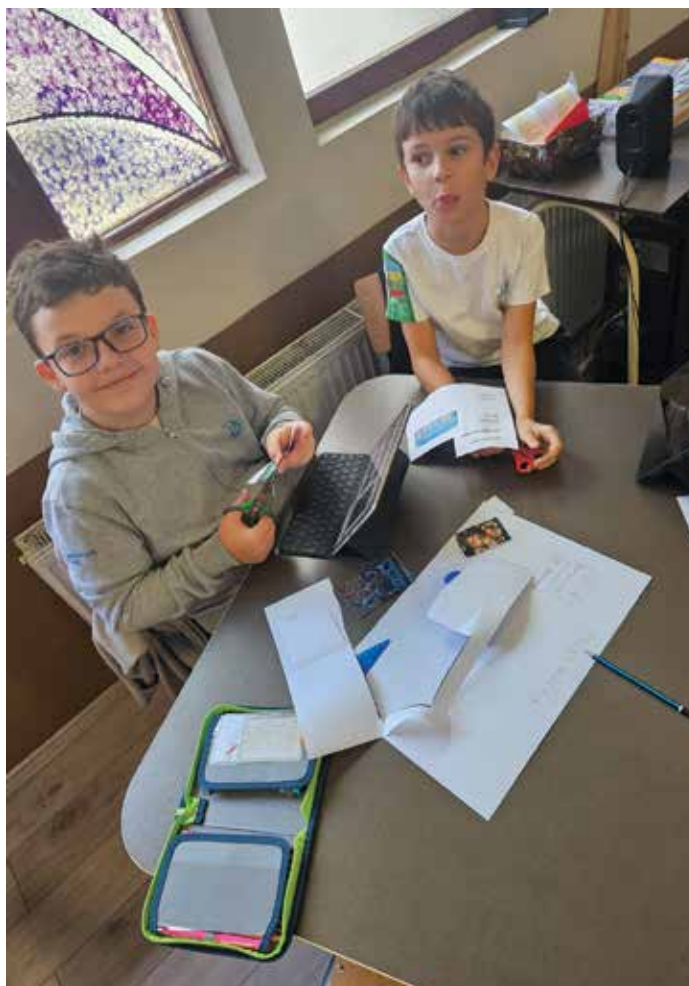
Програм је обухватио различите активности кроз које су ученици свих узраста имали прилику да покажу своје знање, креативност и тимску сарадњу.

Ученици Grade 2 су кроз израду застава земаља у којима се говори немачки језик – Немачке, Аустрије и Швајцарске – приказали своју посвећеност у учењу о свету око себе. Овај задатак је омогућио ученицима да се упознају са различитим културама и симболима тих земаља.

Grade 4 је имао задатак да напише двојезичне паное о себи, комбинујући немачки, српски и енглески језик. Овај задатак је помогао ученицима да вежбају своје језичке вештине и истовремено се боље упознају са својим вршњацима.

Ученици Grade 5 разреда су истраживали празнике и обичаје у земљама немачког говорног подручја. Кроз израду панова, ученици су представили најпознатије празнике као што су Божић, Ускрс, Св. Мартин и Карневал, те тиме стекли дубље разумевање традиција и обичаја тих земаља.

Ученици Grade 7 су учествовали у Kahoot квизу који је обухватио питања о различитим језицима у свету. Ученици су кроз игру тестирали своје знање о језицима и њиховој заступљености, што је био сјајан начин да науче више о језичкој разноврсности глобалног друштва.

Покажи свој таленат

Ученици одељења 5А наше школе организовали су манифестацију „Покажи свој таленат“, која је одржана у школском дворишту 16. и 18.9.2025.г.

На овој веселој и креативној приредби учествовали су ученици од Grade 2 до Grade 5, показујући своје вештине у плесу, гимнастици, фудбалу, певању и свирању. Публика је уживала у разноврсним и маштовитим наступима, а жири је имао веома тежак задатак да одабере најбољег међу талентованим учесницима.

Победник овогодишње манифестације је Стефан Половина, ученик 3А, коме честитамо на сјајном наступу.

Манифестација је још једном показала колико талената крију наши ученици и колико је важно да им се пружи прилика да засијају.

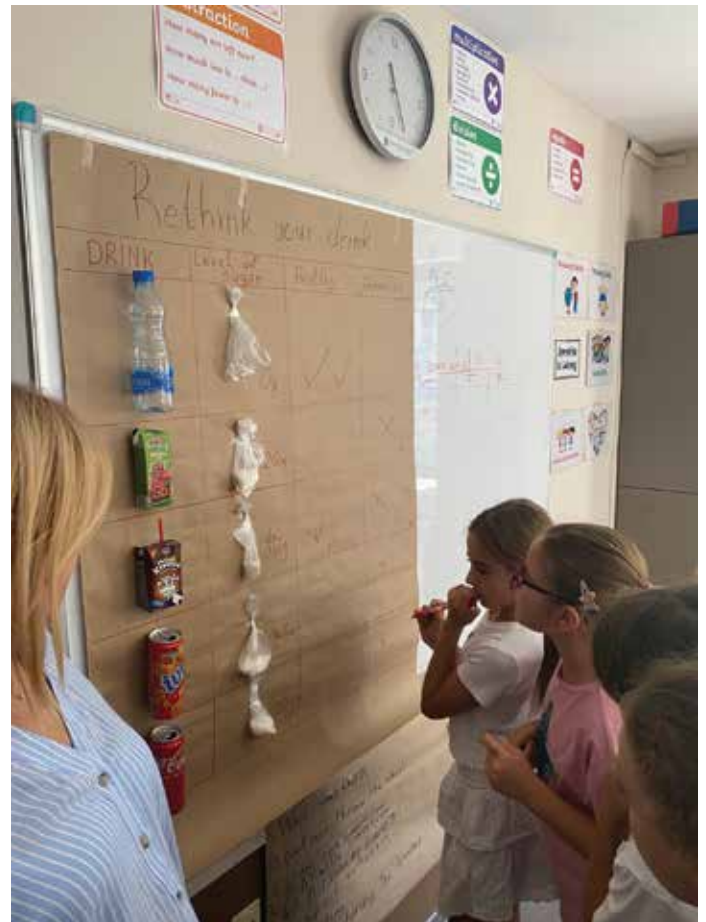

Rethink your drink

Ученици Grade 4 учествовали су у занимљивом истраживачком пројекту под називом „Rethink Your Drink“. Активност је започела анкетом у којој су ученици издвојили своје омиљене напите и дали претпоставке о томе колико шећера они садрже. Потом су пажљиво анализирали декларације на амбалажи и упоредили своја очекивања са стварним подацима. Како би резултате учинили што јаснијим, израдили су плакате на којима су приказали праву количину шећера у сваком пићу.

Пројекат је унео живу дискусију у учионицу и подстакао ученике да размишљају о томе како њихове свакодневне одлуке утичу на здравље.

Свечани пријем првака у нашој школи

У нашој школи свечано је дочекана нова генерација првака 31.8.2025.г. Добродошлицу су им пожелели старији другари који похађају драмску секцију, извођењем представе „Гужва у Бајкограду“, као и песмама и играма које је са њима припремала учитељица Гордана Јосимов. Након приредбе присутнима се обратила директорка школе. Она је поздравила ђаке и њихове родитеље, изразивши задовољство што ће управо у нашој школи започети своје школовање. Том приликом представила је и наставнике који ће предавати новим ученицима. Затим су учитељице прозвале своје прваке и заједно са њима отишле у учионице, где су се ђаци кроз кратко дружење упознали са школским простором и својим будућим другарима.

После овог свечаног и емотивног сусрета, малишани су се заједно са родитељима упутили својим кућама, носећи прве успомене на школу која ће постати њихов други дом.

Ученици Grade 7 у истраживачкој авантури пред екскурзију у Краљево

Ученици Grade 7 су на јавном часу историје, кроз занимљиве и забавне активности, завирили у знаменитости које их ускоро очекују на екскурзији у Краљево. Ученици су слагали слагалице, на основу њих препознавали манастире, истраживали историјске и географске податке о њима, све то спојили у један постер који су презентовали својим другарима.

Кроз креативан јавни час историје, ученици Grade 7 открили су делић онога што ће убрзо доживети на екскурзији – и сада једва чекају путовање.

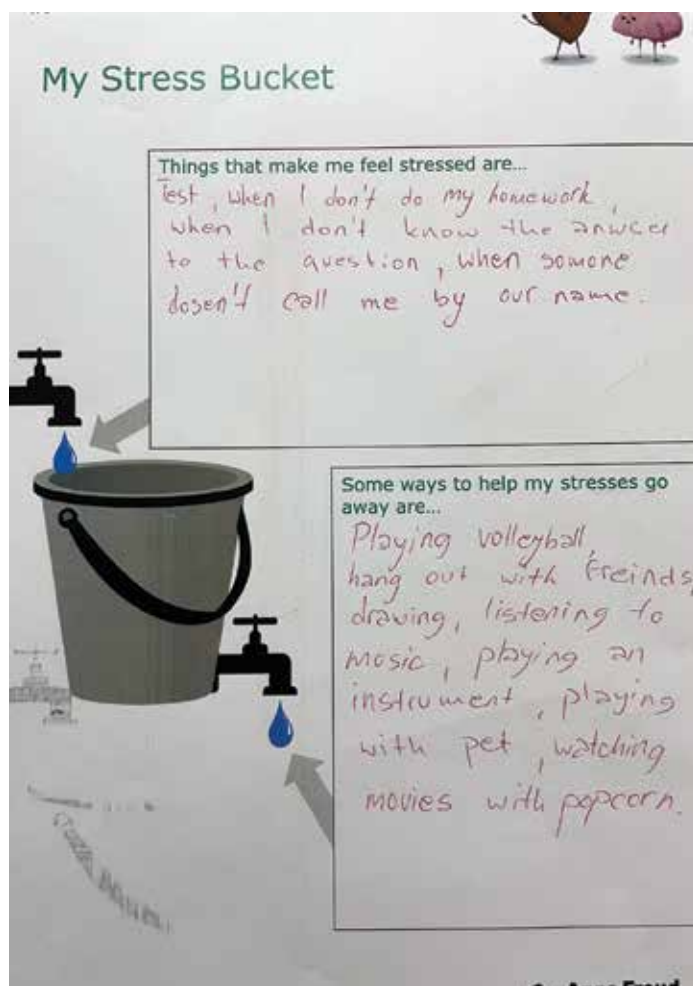
Радионице „Моје вредности, мој пут“

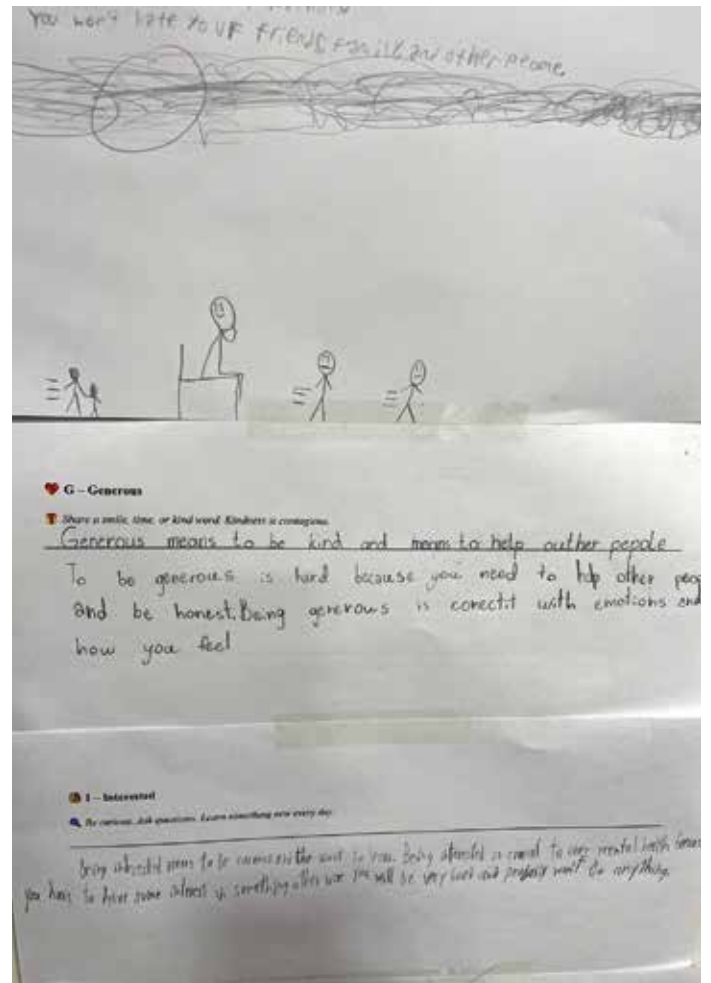
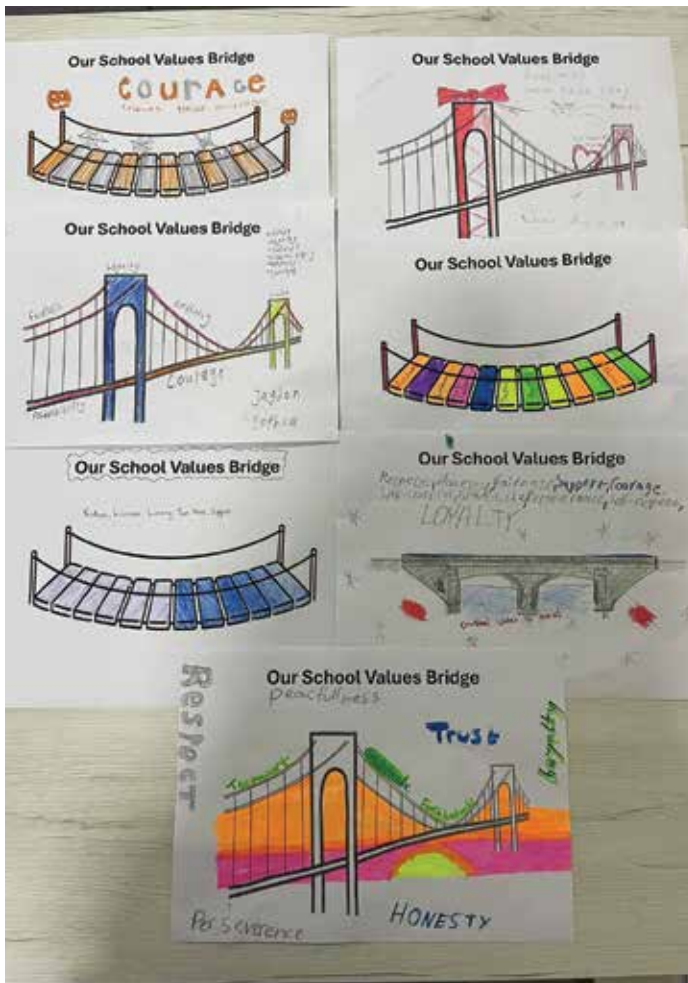
Поводом обележавања октобра – месеца бриге о менталном здрављу – за МУР ученике организоване су радионице под називом „Моје вредности, мој пут“. Циљ ових радионица био је да ученици разговарају о значају очувања менталног здравља, разумевању и регулацији емоција, као и о вредностима које доприносе стварању подржавајуће школске заједнице.

Ученици су кроз интерактивне активности и отворен разговор, истраживали како могу да брину о себи и свом емоционалном благостању. Увидели су важност усмеравања пажње на садашњи тренутак, укључивања у активности које их испуњавају, одржавања повезаности са људима који им значе, као и развијања својих интересовања и вештина. Посебно је истакнут значај бриге о другима јер подршка, пажња и разумевања које указујемо другима јача и наше сопствено ментално здравље.

Ученици су разговарали о томе како разликовати свакодневна осећања од оних преплављујућих, која могу трајати дужи и утицати на свакодневни живот. Научили су да препознају и именују емоције код себе и других, као и да потраже подршку када им је потребна – било од пријатеља, породице, наставника или школског психолога. Један део радионица био је посвећен разумевању стреса и његових извора. Ученици су препознали ситуације које им најчешће стварају напетост – попут школских обавеза, очекивања или односа са вршњацима – и заједно су развијали стратегије за успешније суочавање са стресом. Међу њима су се нашле физичка активност, вежбе дисања, разговор са особом од поверења.

Посебан сегмент радионица био је разговор о вредностима које желимо да негујемо као школска заједница и које чине основу сигурног, подржавајућег и подстицајног окружења. Ученици су разговарали о важности поштовања, емпатије, сарадње, али и о томе колико је емоционална регулација важна да бисмо могли да се понашамо у складу са вредностима које негујемо. Научили су и неколико ефикасних стратегија и техника којима могу постићи бољу регулацију својих емоција.

Златна плакета за младог уметника

Наш Константин Гога, 6А исцртава и осликава успех на сваком ликовном конкурсима на који се одазове, било да је домаћи или иностранци. Навикао нас је на то, али ми не смео ни убудуће то да прећутимо и не дамо значај какав заслужује сваком том успеху. Међународни сусрет омладинске уметности је годишње уметничко такмичење и догађај који се одржава у Евори, у Португалу, и окупља младе уметнике из целог света. Укључује такмичење у скицирању на лицу места са УНЕСКО-овом културном баштином као позадином, где ученици користе различите медије за стварање својих уметничких дела. Догађај се одржава већ 26 година. Овогодишњи лауреат је наш Константин. Млади уметник је био спречен да добије златну плакету на лицу места, да присуствује великом догађају у Евори, у Португалији, те је награда прослеђена Ликовном студију „Артино“ који води ликовни таленат нашег Које. Поносимо се овим успехом и из свег срца честитамо на награди.

Personal Project exhibition

У четвртак, 27. децембра је организована седма изложба персоналних пројеката. После вишемесечног рада на идеји, организацији и презентацији, продукти су били спремни да се прикажу. Диван утисак су оставили наши кандидати, који су се истински потрудили да представе своје радове. Без изузетка, цела генерација. У разговору са њима се видело да владају идејом, променама, са јасном циљевима, како за учење тако и самог продукта. Јасне су им биле и АТЛ вештине које су објашњавали својим посетиоцима кроз конкретне примере њихове примене. Ове године је изложба померена за прво полугодиште и то пре него што се у Репорт-у уради рефлексија. Захвална сам старијим ученицима, који су прошли кроз процес Personal Project, на идеји. Имала сам састанак са њима и предложили су ми ову измену уз одличне аргументе. Са задовољством са прихватила идеју. А, другаци су се мало бунили, али на крају су схватили поенту. После изложбе и комуникације са публиком, многи делови овог дугог процеса су им јаснији и сада су премнији да заврше свој репорт. Продукти су избор личног интереса, хобија, жеље да обраде неку област, а писање репорта има другачији, академски значај. Од вештине представљања свог процеса ће добијати различите нивое постигнућа. Надам се, подједнако успешно као што су били представљени продукти.

Марија Кержлин Трифуновић,
Personal Project координатор

Математичко такмичење Дабар

Током прве две недеље децембра у нашој школи одржано је међународно такмичење из рачунарске и информатичке писмености Дабар за млађе и старије основце, као и средњошколце. Организује се на два нивоа, школски и републички, а конципирано је тако да код ученика развија алгоритамски начин размишљања, правилну употребу технолозија и њен утицај на друштво.

Сви су показали одличне вештине логичког решавања проблемских задатака и допринели ширењу и популаризацији рачунарства и информатике.

„Научни метод – корак по корак“

На међународној учитељској конференцији 30.11.2025.године био је представљен иновативни наставни материјал „Научни метод – корак по корак“, др Весне Хлавати Ширке, наше наставнице биологије. Овај пажљиво осмишљени материјал пружа ученицима јасно структурисан приступ разумевању научног метода: од формулисања научног питања и хипотезе, одабира променљивих, преко планирања експеримента и бележења података, до анализе резултата и евалуације.

Овај материјал настао је из жеље да се ученицима приближи наука на једноставан, применљив и инспиративан начин.

Хилда Дајч и страдања Јевреја на територији Београда

Након часа српског језика и књижевности на којем су ученици осмог разреда са својим наставницама обрађивали Писма Хилде Дајч појавило се велико интересовање ђака, не само за судбину Хилде Дајч, већ и за судбину свих Јевреја страдалих на територији Београда и уопште. Подстакнуте њиховом знатижељом наставнице су позвали у госте кустоса Музеја жртава геноцида господина Марка Мартиновића, који се радо одазвао и ученицима одржао предавање на тему страдања Јевреја. Том приликом погледали смо и документарни филм о Хилди Дајч, настао иницијативом Музеја. Иако потресно, ово предавање у многоме је помогло ученицима да разумеју каква страдања су прошли недужни људи и да је Хилда Дајч, за коју су се они заинтересовали, била само једна од њих.

Место које желим да обиђем

Место које желим да обиђем је Бразил. То је држава у Јужној Америци која је пета највећа држава на свету, са дивном природом. Поред тога познат је и фудбалу.

Волео бих да одпутујем са својом породицом. Прво бих посетио Амазонију. Тамо има много екзотичних животиња попут делфина, крокодила, пирана... Дубоко у Амазонији живе стара племена која не бих волео да сретнем зато што би можда могли да ме спреме за ручак.

У граду Рио де Жанеиро бих посетио статуу Христа Спаситеља, зато што сам ја верник и зато што је то један од симбола Бразила. Са врха статуе бих направио слике које би биле лепа успоменана путовање с мојом породицом.

Надам се путу у Бразил. Мислим да ми један одлазак не би био довољан да обиђем све што желим. Једва чекам!

Александар Столица, 5А

Место које желим да обиђем

Место које желим да посетим је Мексико Сити. Волела бих да обиђем овај град јер бих тамо могла да упознам нову културу и пробам чувене такосе.

У Мексико Ситију се налази центар Зоцоло. Волела бих да посетим тај трг јер је он највећи трг у Мексику.

Морам да признам да бих осетила велики страх при слетању јер је њихов аеродром веома опасан. Купила бих много чудесних сувенира. Шетала бих њиховим широким улицама. Чула сам да тамо многи познати сликари сликају дивне слике. Мексиканци са великим и шареним шеширима би се такође нашли на мојим фотографијама. Морала бих да одем до музеја Антропоље. Ту се налазе древни споменици. Не бих могла да дочекам да пробам сва прелепа јела. Желала бих да се попнем и до вулкана и усликам јединствен видиковац.

Верујем да ће ми се ова жеља испунити, јер ћу у том случају бити веома срећна и узбуђена.

Симона Поповић, 5А

Kelly Qi 5A

Најлепше место које сам посетила

Најлепше место које сам икада посетила је Венеција. Она је најбољи град, по мом мишљењу, у држави Италији. Тамо сам била крајем прошле године. Ми породично волимо Италију и њену лепоту.

Сећам се да је био јако леп и сунчан дан. Архитектура која чува сећање на далеку историју је оставила посебан утисак на мене. Највише ме је оставио без даха мост Ријалто и Трг светог Марка. У једном кафићу поред је засвирала предивна музика и зато се наш боравак ту одужио. У једном тренутку ми се учинило да сањам јер ми је тамо било толико лепо да сам помислила да је све то сан. Надам се да ћу се опет вратити на то дивно место. Када сам дошла кући, понела сам са собом многе лепе утиске и било ми је жао што смо се вратили. И код куће сам се враћала дивној Венецији.

Софија Табакман, 5А

Био је то неспоразум...

Неспоразуми су веома чести у свакодневном животу, зато се не треба одмах наљутити. Та особа, са комоу сте ушли у неспоразум, је, најчешће, то случано урадила. Међутим, дешава се да настане и озбиљна свађа...

Ситуација иде овако...едног дана у школи, моје две најбоље другарице и ја смо се договориле да следећег дана обучемо беле мајице и црне хеланке. Међутим, оне ме нису баш најбоље разумеле... Сутрадан сам их угледала обучене у зелено. Наљутила сам се јер сам мислила да су оне то урадиле да би мене изнервирале... Нисам причала са њима цео дан, али су у једном тренутку оне мени пришле с питањем зашто их игноришем. Љутито сам их погледала и испричала им моју верзију свега што се догодило и како се због тога осећам.

Врло брзо смо схватиле да је све ово био један велики неспоразум и да то није препрека да наше другарство наставимо.

Олга Бошњакковић, 5А

Место које желим да обиђем

Место које бих волео да посетим је Барселона. То је град у Шпанији у којем се налази један од мојих омиљених фудбалских клубова по називу „Барселона“.

Волео бих да заједно са родитељима обиђем стадион „Камп Ноу“ и да одгледам утакмицу Барселоне и Реал Мадрида. Желим да видим моје омиљене играче и да се сликам са целим тимом Барселоне. У склопу стадиона налази се музеј са трофејима. Сигурно бих купио дрес фудбалера Рафиња.

Поред стадиона бих волео да видим и знаменитости града, као и да пробам паељу. Паеља је традиционално шпанско јело. Чуо сам да се тамо налази највећи забавни парк који бих обавезно посетио.

Родитељи су ми обећали да ћемо мој наредни рођендан прославити тамо као и да ћу на тај начин обележити победу Барселоне у мечу који будем гледао, јер сам сигуран да ће мој клуб победити.

Алексеј Трајковић, 5А

Место које осваја све чула – Банско

Најлепше место које сам посетио је Банско, у планинама Бугарске, у зиму. Мада, тамо је лепо и занимљиво током целе године. Најживахније је зими, сјате се скијаши из целе Европе, а понеко и из далека. Први кораци на снегу као и падови, брзе стазе, уживање у погледу и мирису четинарске, ледене шуме. Пролеће и јесен нуде дуге, свеже и мирисне шетње, видиковце који вас неће оставити равнодушним, у лето је слично, али веома топло. За сладоусце нема бриге, пастирска пита са овчијим месом уз домаће кисело млеко, јунећа чорба, свињска ребра - запечена под сачем, уз кромпир и понеку воћку, као и домаће бухте пуњене слатким од рибизли. За баке, деке, маме, тате, тетке, тече, ту су разне домаће ракијице и винца. За први дан Нове године у центру Банског можете уживати у звуцима зурли и игрању чауша и бабугера који су обучени у веома тешке костиме, направљених од животињских кожа длаке, углавном јагњећих, слично нашим Покладама. Здрава авантура, добро друштво, укусна „клопа“, народне ноте - обавезно посетите Банско кад вам је угодно.

Константин Крутиков, 5Б

Мој тата

Особа којој се највише дивим, и један од мојих највећих узора, јесте мој тата. Мој тата је веома одговоран, предузимљив, вредан, саосећајан, брижан, друштвен, добар и даје ми пуно добрих идеја. Дивим му се зато што ради око осам сати дневно, а онда када заврши прича са мном и понекад, када стигне, прави вечеру или ме покупи са тренинга. Течно говори енглески језик, и по мом мишљењу, невероватно добро комуницира са другим људима. Вешто управља компјутерима и зна баш много трикова на њима. Сваког викенда време проводи са нама, а када мама ради, он нас води у град, на планинарење након баш напорне недеље. Волела бих да кад порастем будем као он. Он је за мене најбољи тата на свету.

Сара Рашковић, 5Б

Турска- најлепше место

Моја породица је била приморна да мигрира из Русије у Турску, земљу поморанци и топле зиме. Тамо сам оставила веома добре другаре и најлепшу, за мене, школу. Скоро да се и не сећам кад смо мигрирали, ваљда две хиљаде двадесет друге, зими. Тамо поред обале града Анталије палме расту као чувари. И не само на обали, већ по читавом граду. Улице лепе, кафа, свежи чај - све је најбоље. Лепа места откривају своје чари сваком ко хоће. Турска је као цвет, леп и интересантан. Чаробна природа цвета, планине су као цинови, кафићи лепи са укусном храном... Море слано, пуно лепота... Стварно бих волела да живим тамо и да се тамо школујем, али за сада не могу. Посетићу Турску током ове зиме и видећу барем неке своје пријатеље и њене лепоте.

Вера Деркачева, 5Б

Flower opens, growing peace

Peace... It is like beautiful flower field, fresh after rain. Peace is like two butterflies, colourful like rainbow, sitting by each other... Peace is like the Sun, giving your lives light...If peace could be everywhere, the life would be like a sunny field. You can create peace by finding fair solutions. You can do it, I know! You can. Because even small actions can spread like a green plants' seeds. That's why even you can help. Grow peace like a big sunflower field. I wish that the future would be sunny and peaceful!

Vera Derkacheva, 5B

Најлепше место које сам посетио

За време јесењег распуста посетио сам Мађарску. Отишао сам у Сегедин са породицом, кумовима и пријатељима. Путовали смо аутом. Чим сам видео Сегедин, одмах ми се допао. Све зграде биле су од каменних блокова, семафори и улице сличне као и у Србији, али и помало другачије. Обасјан ноћним светилкама, Сегедин је изгледао као тамни град под звездама, а светлима од аутомобилских фарова, бандера и звезда. Отворио сам прозор, ветар је дувао и било ми је тако лепо. Никада нећу заборавити тај тренутак. Бели трамвај са црвеном линијом управо је пролазио, а приказ је био величанствен. Кад смо стигли у хотел, само смо оставили ствари и сишли смо у хол да се видимо са кумовима и пријатељима. Наши родитељи су рекли да идемо у ресторан на вечеру. Када смо стигли, видео сам да ресторан има зелени зид и дрвени сто и столице. Имао је шарене и лепе корале и рибице. Сутрадан сам био на огромном базену са шареним тобоганима. Тамо је постојала тамна пећина за пливање са гејзирима од пене, а вода је била под рефлекторима што ју је чинило кристално плавом. Следећи дан смо посетили највећи зоолошки врт у Мађарској. Посебно су ми у сећању остали мунгоси. Где год да се оде забавно је, само се треба препустити месту.

Филип Лучић, 5Б

Мој сусрет са чудесним Сингапуrom

Пре скоро две године, посетила сам једно занимљиво место. То је град-држава Сингапур, којег се увек радо сетим. Иако је био зимски распуст, тамо је било топло, зато што се налази на југу Азије. Одушевило ме је колико је град модеран и чист. Поред свих тих модерних зграда посетила сам и плаже, водопаде, светлеће паркове, забавне паркове, ноћни зооврт Сафари... Док смо шетали по граду, наишли смо на једну необичну зграду. Била је прекривена лијанама и биљкама. Питала сам се како ли је живети у њој и баш због тог питања се сећам те занимљиве зграде. Али то није једина ствар које се сећам. Такође се сећам и Ноћног сафарија, били смо тамо касно увече! Било је занимљиво гледати шта животиње раде ноћу, али само оне које су будне. Пуно њих је спавало па смо се трудили да будемо тихи. Мој брат Петар и ја смо плашили остале, јер су сви били концентрисани на животиње. Све време сам се осећала радосно и радознано и било је баш занимљиво. Посетила сам многа занимљива места, али волела бих да посетим Сингапур још једном, да обиђем још музеја и разних места јер већ знам да ћу се лепо провести.

Емилија Милић, 5Б

Бајковити Тирол

Најлепше место које сам посетила било је Тирол, у Аустрији. Посетила сам га током јесењег распуста. То ми је најлепше место зато што је окружено алпским планинама. Тирол изгледа као из бајке. Потоци жуборе, сунце сија, а фијуче благи ветрић. Окружен је дивним зеленим и зимзеленим дрвећем. Тамо сам видела и шетала алпаку која се звала Шварцарф. Видела сам и највећи алпски ролер костер на свету и, када сам питала маму да ли смем да га испробам, она је пристала. Вожња гондолом до врха трајала је десетак минута, а затим је вожња ролер костером натраг трајала око двадесет минута. И, искрено, никада се нисам лепше провела! Спустила сам се баш брзо, иако ми је ветар дувао у лице — било ми је прекрасно. У Тиролу сам јела бечку шницлу, која се прави од свеже телетине и презли. Били смо смештени у дивном хотелу „Сахер“, познатом по чувеној сахер торти. Соба је била у зимском стилу, а хотел је имао спа и топао базен. Тамо сам упознала другарицу из Финске. По мом мишљењу, Тирол је најлепше место на овом свету.

Јована Ђурић, 5Б

Екатерина Назаренко 5А

Анастасија Копилова 5А

Елизавета Скрибина 5Б

Софија Табакман, Олга Бошњаковић 5А

Мој новооткривени таленат

Имао сам скоро десет година, био сам мали дечак који тек кренуо у четврти разред основне школе. Био сам много виши од свих својих другара у разреду. У то време ја апсолутно ништа нисам тренирао. Приметио сам да доста деце игра кошарку на великом одмору и сетио да сам истог тог лета гледао наше репрезентативце на Светском првенству из кошарке. Касније тог дана схватио сам да желим да будем баш као они, и ту почиње прича о мом новооткривеном таленту.

Када сам дошао кући из школе (тог дана), питао сам своје родитеље шта они мисле о томе да почнем да тренирам кошарку. Обоје су били веома шокирани, пошто ја никад раније нисам показао никаква интересовања према кошарци. Знали смо да Жељко Ребрача, један велики српски кошаркаш, има своју кошаркашку академију, о којој смо почели да размишљамо. После неколико дана отишао сам на први тренинг. Био сам узбуђен и имао сам малу трему. На првом тренингу ме је наш тренер Ђоле ставио у најгору групу, што је логично. Био сам јако лош у првих месеца дана, ништа ми није ишло од руке, иако ме је тренер скоро сваки тренинг критиковао, он је знао да сам се трудио и подржавао ме је. Временом сам постајао све бољи и бољи, чак сам једном одиграо један на један са другим најбољим играчем и било је нерешено. После неколико месеци сам одиграо и своју прву утакмицу, био сам разочаран својим резултатима. Међутим, уместо да ме сви исмевају, сви су ме подржавали и тешили да ће бити боље. Од пријатеља и школских другова, до наставника, а поготово породице, сви ти дивни људи су ме подржавали и ја то ценим и дан-данас. Иако су резултати на утакмици били лоши, стекао сам доста пријатеља. После шест месеци постао сам најбољи у својој групи, сви су ме поштовали, али и помало ме се плашили. Изградио сам добар однос са свима, а поготово са тренерима. У априлу 2025. године сам одиграо своју другу утакмицу, веома добро сам је одиграо. Али упркос томе, наш тим је изгубио. У међувремену, током лета те исте године сам отишао на кошаркашки камп који је трајао седам дана и налазио се на Златибору. Био сам у соби са својим најбољим другарима у групи. То је било једно од најузбудљивијих и најзабавнијих искустава у мом животу. Тај камп ми није само помогао да унапредим своју игру, већ да се изградим и као личност. Постао сам самосталнији, способнији и зрелији. Моја породица је била поносна на мене како сам то издржао, имали бисмо по три тренинга дневно од сат времена. Ми смо на том кампу изградили јаку другарску везу, били смо као браћа. Онда је у септембру кренула кошаркашка сезона, најважнија сезона до сад. Те сезоне крећу утакмице. Требало ми је мало времена да се вратим у форму. Две недеље, од тренутка када ово пишем, одиграо сам своју прву званичну утакмицу. Одиграо сам ту утакмицу ужасно, био сам разочаран и љут на себе, али нисам одустао. Овог викенда сам имао утакмицу и био сам најбољи играч на терену, са шеснаест поена и десет скокова, и што је најважније, победили смо. Био сам препонosan и пресрећан. Чим сам стао на терен осетио сам јак талас самопоуздања, то је један од најважнијих разлога зашто сам одиграо тако како јесам.

Све у свему, ако човек примети и открије неки свој таленат, треба га искористити на најбољи могући начин, а најважније од свега у тој мисији је да никада не треба одустати. Због свог талента, од којег нисам одустао, стекао сам много пријатеља, упознао много драгих људи, и најбитније од свега, кошарка ме је учинила срећним.

Константин Џодан, 7А

Леона Беговић 7Б

Леа Лазовић 2А

Лука Цветковић 2А

Нина Живановић 9А

Завирите у мој Прокин гај

„Добар дан!”, поздрави се човек који има нешто око 25 година. Зове се Лазар и има лепу жену, двоје деце и велики таван. „Како сте?”, настави Лазар. Ако добро схватим, хтели сте да вам ја испричам о свом тавану, упитно погледа и проговори Мачак. „Ако сте баш то желели, да почнемо!”

Лазар почиње своју дугу причу: „На том тавану сам од своје шесте године. Први пут ме је тамо одвео тата, одмах ми је запала за око његова величина, схватио сам да таван има доста места и за шта бих га могао користити”, задовољно прича човек који живи на тавану. Наставља своју причу. „Тада сам већ знао да направим неке ствари и да нешто поправим, па сам све пренео на празан и тајанствен таван. На том тавану сам проводио све своје слободно време док се нисмо моја дружина и ја почели да кријемо у Прокином гају, чини ми се, у мојој једанестој години”, покушава да се сети главни лик ове приче. „Тада сам све своје алатке пренео у пећину, а када се вратила учитељица Лана, вратио сам све назад на таван”, завршавајући своју исповест, прича Лазар. „Убрзо после тога су сви моји другари отишли у рат и нико се није вратио”, проговори тужно Мачак. „Тако сам ја живео све до сада, поправљао ствари целом селу, продавао мале, дрвене играчке и забављао се на тавану”, пресабира своје мисли мајстор. „Онда сам отворио радњу на тавану, нашао своју жену и зарађивао све више новца из радње. За пет година је моја дивна жена Луња, родила дечака и девојчицу, којима смо дали имена Вањка и Марица”, проговори Лазар с љубављу. „Тако живим до сада, а време је да идем, немам више времена!”, журећи узвикну Мачак.

Мајстор се попе у свој мајсторски логор по новосаграђеним степеницама и несташе. Цео дан се са тавана чуло стругање и звукови тестере. Цело село је знало да Лазар Мачак, највећи мајстор села, поправља црквену клупу.

Тимофеј Табакман, 7Б

Ко каже да је немогуће?

Мој тата, као, вероватно, и ваши, имао је деку. Звао се Марат. Рођен је био 1936. године, преживео је Други светски рат, оженио се и имао уобичајен животни пут. Али, нажалост, знамо да средина 20. века је било баш тешко време за човечанство и за људе по целом свету. Тако, сад ћу да вам испричам причу мог прадеде Марата и како је он живео у та времена.

Година је 1956. г. рат је завршен, али његови остаци леже свуда по нашој планети. А у Совјетском Савезу — глад, логори, убиства. Стаљин је сваког свог политичког непријатеља стављао или у затвор или — најчешће — у логор за рад. Тада ниси могао ни реч да кажеш — зидови су танки, ако те комшије чују — готов си. Тако је Марат завршио у једном од логора. Био је још млади студент од двадесет година, и бог зна шта је урадио да му једног дана у стан уђу полицајци и поведу га до малог црног аута. Совјетски логори нису били толико страшни као немачки, али нису ни били шала. Тамо је провео шест месеци, сваки дан радећи исто - будио се у четири, радио до дванаест, добијао је мали ручак, онда опет рад у осам још мало хлеба и у једанаест спавање. Шта су радили, питате се? Копали, градили, па опет копали, спроводили струју до града, и још много тога. Тежак физички посао. Једног дана, Марат се пробудио и видео како сви са њиме у соби седе у круг и нешто причају. Кад их је питао о чему говоре, рекли су му да знају како да побегну из логора. Истог дана нашли су инструмент који служи за ломљење ограда и побегли. А полиција је нашла само рупу у огради и Маратову ципелу која се закачила за ограду и коју је морао да тамо остави.

Већ четири године мој прадеда није са нама. Имао је 85 година кад је преминуо. Али у мом срцу он живи. И сваки пут се подсећам на њега и питам се: „Ко је рекао да је немогуће?”

Петја Берковски, 7Б

Ко каже да је немогуће?

Некада давно, а можда и не толико давно, рођен је дечак. Био је бео и имао браон косу. Родитељи су га завољели и пре него што је био рођен. Али најважније што треба да знамо о њему је била његова судбина, оно што он није ни знао да постоји.

Његова породица је живела у старој кући која је била саграђена пре сто година. Дечак је растао нормално, ишао у вртић и добио своју собу, само што је та соба било подрум. Родитељи су му објаснили да су остале собе заузеле његовим теткама и осталим рођацима. У подруму је било тамно и понекад мирисало на устајалу воду и мемлу. Онда је он кренуо у школу и када је добио своју прву петицу, тата му је поклатио фигурицу неког суперхероја који је тада био доста популаран. Суперхерој је умео да лети у цртаном филму који је приказиван баш тај дан. Кад је наш дечак одгледао тај цртани, поставио је себи циљ да научи да лети. Стално је скакао са различитих ствари и махао рукама имитирајући птице. Онда је почео да прича и пише о томе у школи и тада је то свима било смешно. Тако је прошло време до зимског распуста. Тог дана, кад је распуст почео, дечак се поздравио са другарима и изашао из школе. Као и увек ту је био татин ауто, само што је овај пут дошла и мама. Дечак је ушао у кола и кренули су. За неких пола сата дечак је приметио да се возе дуже него обично и видео да су у геку били кофери. Тек за пола сата је разумео да се они селе.

Преселили су се у други град, дечак је кренуо у нову школу, изгубио је своје старе другаре заувек и добили су мањи стан. Дечак је био стално тужан и скоро није излазио из своје собе. После две године таквог невеселог живота, дечак се сетио свог циља и добио је нову наду. Али када је у школи скочио са столице и продрао се: „Ја летим!“, нико се није смејао. Дечак се баш дивио томе до краја дана и када су му родитељи рекли да је већ доста и мора да престане с тим, он баш и није то потпуно разумео. Само им је рекао: „К’о каже да је немогуће?“ До краја школовања су га исмејавали зато што није престао с тим маштањем. А кад је дошло време да упише факултет, одлучио је да упише пилотски факултет да би научио да лети. Није завршио факултет и није научио да лети. Добио је наследство и са тим новцем отворио фирму и назвао је „Летелица“. Као мото фирме је написао „Ако желите да летите, ово је перфектно место за вас“. Нико му није никад ушао у радњу, бизнис није успео и затворио је фирму после месец дана. Сви су му тада рекли да је већ доста и са мора да престане.

Даље већ нико не зна шта се десило. Неки кажу да је престао са маштањем и отишао да ради у кафићу, а неки кажу да није престао и на крају успео да одлети и толико му се свидело на небу да је одлучио да се не враћа.

Тимофеј Табакман, 7Б

Софија Табакман, Олга Бошњаковић 5А

Ко каже да је немогуће?

Бомбини је стајала испред белих степеница које су ишле далеко горе. На себи је имала црну мајицу спуштenu до колена и црне панталоне које су покривале прсте на ногама. На степеницама су се видели трагови њених стопала, ионако она није имала патике. Негде у тој тмини, чуо се мушки глас. „Имаш још три покушаја, Бомбини, имамо пуно деце да пробамо за тај део.“ Девојчица је села и ставила руке на очи. Није никако могла да се попне на степенице тако како је захтевао режисер. Кад се попне, на пример, на петнаесту степеницу, заочи се на шеснаестој, пада, и смешно скаче по степеницама, стрпошта се на тврд под, док се екипа, која треба да је снима, смеје и пада са столице. „Е, па готова сам“, помисли Бомбини, „сад, кад ми је Томас рекао да имам само три покушаја, сигурно нећу лепо да се попнем на ово да не кажем какво степениште! Али, штета је да не пробам.“ Бомбини је устала и ставила десну ногу на степеницу. Онда леву, па опет десну, и опет једна за другом, грациозно су се кретале њене ноге. Тако је наставила до тринаесте степенице. Узела је пуно ваздуха, припремила се и скочила. Није могла одмах да стане, али се ухватила за четрнаесту степеницу. „Браво, Бомбини — чула је Томаса - феноменално!“ Тада је осетила да може то да уради. Помислила је на глупаву екипу, која јој се смејала, помислила је како би било лепо да они мало ћуте. Свим силама подигла се на четрнаесту степеницу. Стала је на петнаесту. „Опет ти, опет твоја проклета петнаеста степеница!“, виче неко из екипе, смејући се. Али чула је она и нешто друго, нешто што је у ствари било много тише него викање глупана из екипе. Нешто што је чула гласније од свега. „Можеш ти то, Бомбини!“, чула је девојчица. То је била њена другарица Карла. Обећавала јој је да ће да дође на пробу, али Бомбини није била толико сигурна да ће се то десити. Ипак, дошла је, па су ти гласови, те речи, били много важнији за Бомбини. Пролетела је следећих једанаест степеница, са лажном тешкоћом прешла задње четири, и стала на врху степеништа ширећи руке. „Ко каже да је то немогуће?“, чула је Карлу. „Ја сам то рекао“, рече неко из екипе, који је тек јуче дошао да ради код Томаса, „и види, био сам у праву!“ Бомбини је пала, још увек ширећи руке, док је Томас аплаудирао. „Феноменално. Могуће је.“

Јаков Биргер, 7Б

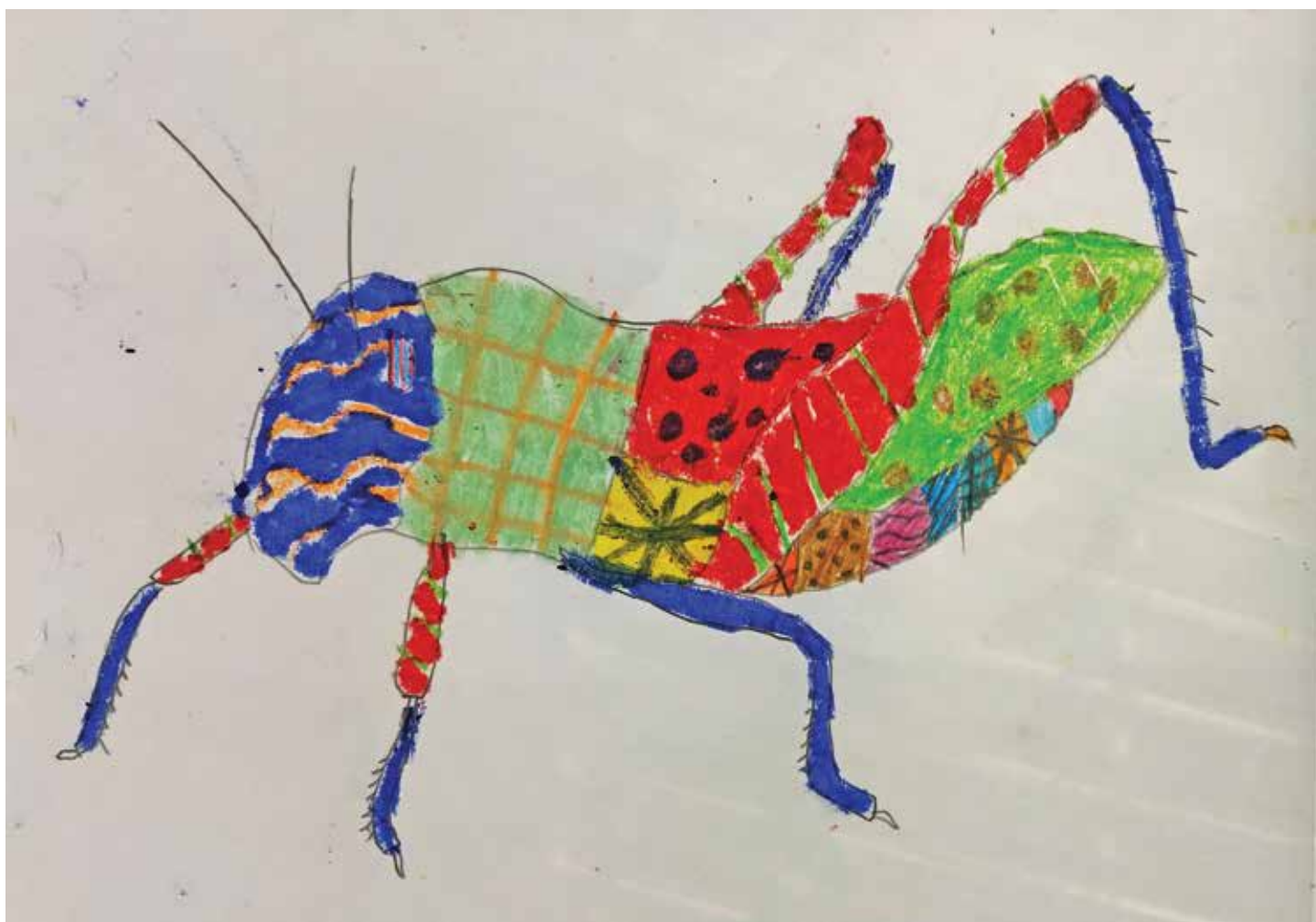
Олга Белозерева 9Б

Ана Домрачева 7Б

Ана Домрачева 7Б

Тимофеј Табакман 7Б

Chan Yi Ling 7a

Човек само срцем види, суштина је очима невидљива

Читајући књигу „Мали принц“, наишла сам на овај цитат из књиге који ме врло заинтересовао и покушала сам да одгонетнем шта је то што очима не можемо видети, а срцем, које очи нема, можемо. Чини ми се да сам схватила шта је Мали Принц покушао да нас научи.

Човек очима може да види све, али истину не може да види, истина се крије у срцу у ономе што је оку невидљиво. Суштину не можемо погледом открити, већ оним што осећамо, а суштина се налази свуда око нас само је треба препознати. У породици, у другарству, у школи. Малом Принцу је било потребно путовање и време да схвати да се само срцем најбоље види. Тражио је руже налик његовој и иако су све биле оком исте, његова је била другачија и посебна. Њу је волео, њу је заливао, са њом разговарао. Обишао је мноштво планета, видео исте руже. Оком исте, али ни једну није осећао као своју. Суштина је заправо љубав, њу оком не можемо да видимо. Суштина је љубав која нас окружује, љубав породице, пријатеља, родбине, љубав према нечему или некоме. За мене суштина коју видим срцем је моја породица, подршка и љубав коју ми пружају.

Суштна очима невидљива за Малог Принца била је његова ружа, суштина коју становници других планета нису могли да виде, суштина коју одрасли често забораве у журњи са животом, јер... човек само срцем добро види.

Ива Петровић, 8A

Зимска песма

Напало је снега
иза белог брега,
санке оковане комадима леда
с гомилом снега иза и спреда.

Просули су облаци своје бело брашно,
а то ипак није тако много страшно.

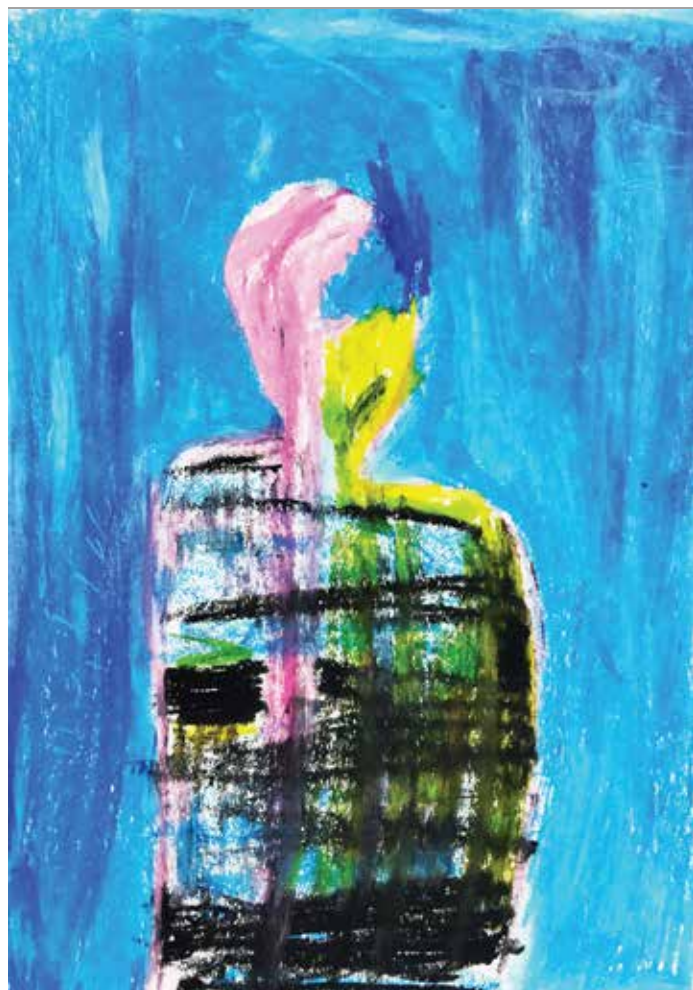
Облачимо џемпере
остављамо бојице, узимамо темпере.
И сликамо снег
док облаци покривају шуму и брег.

За животиње у шуми нестало је хране
за њих ова зима има многе мане.

Сунце је нестало, ноћ скраћује дане.
Деца једва чекају јутро да сване,
као што снег чека да одене гране.

Хладан снег, први снег покрио је брег.
Дошао је снег, први снег па покрио брег.
Дошао је снег, први снег па сакрио брег.

Миа Дедић, 4B

Ziyi Wang 9A

Љубав покреће свет

Осећања су најважнија у функционисању сваког живог бића. Било да су она лепа или лоша, она нас одређују и чине наш живот или лепшим или тежим. Осећања, било која да су, дају дубоки смисао нашем животу и из сваког од њих нешто учимо. Осећања љубави су она која су покретачка енергија и која могу да мењају свет, Иако научници то називају лучењем хормона, мени је фасцинантно колико они утичу на наше животе у оба смера, и позитивном и негативном. Јесу ли хормони одговорни и може ли љубав да се припише науци?! Некако то дивно осећање љубави не желим препустити простој формулацији хормона и хемије па ћу о њој говорити као о покретачкој сили која мења свет.

Љубав није само држање некога за руку, већ осећати ту руку у својој. Толико је различитих врста љубави, а о свакој би се могао написати роман. Љубав бака и дека који нам препричавају догађаје из свог времена, нама данас тешко разумљиве, али их причају са толико љубави и жара, а са истом емоцијом ми их слушамо. Љубав која извире из тетких слатких колача и њеног једноставног „Волим те“. Љубав пријатеља на којег увек можемо да се ослонимо. Љубав је једино осећање које може отопити срце и учинити овај свет бољим местом. Она нам даје крила да победимо све недаће, она нас покреће, она је гориво које нашем телу треба. Нажалост, љубав може бити и погрешно протумачена, изманипулисана у погрешне сврхе. Тако је, љубав може да покреће свет, али љубав искоришћена, настала из лажне перцепције и манипулације, може нашкодити човеку. Чак и код овог дивног осећања морамо бити обазриви и знати коме љубав дајемо и од кога је узимамо. Љубав не треба да заслепљује, она треба да отвара очи како бисмо јасније видели живот пред собом и како би они који нас воле и које волимо били путоказ у нашем животу. Толико је врста љубави - братска, сестринска, пријатељска, родбинска, она емотивна која најчешће заслепљује с почетка, али некако она најважнија и најискренија је љубав мајке. Мајка је та која несебично даје љубав као моћно осећање које детету даје крила да покреће и мења свет. Њена љубав је гориво које сваком детету треба.

Љубав треба користити као најмоћније оружје које мења и покреће свет како би био лепше место за живот и како би људи били срећнији и окренутији једни другима, а не отуђени. Дубоко верујем да је то могуће.

Мартин Николић, 9А

Андреа Стевановић 5В

Андреј Поповић 7Б

Симеон Угреновић 8Б

Писмо Андију

Драги Анди,

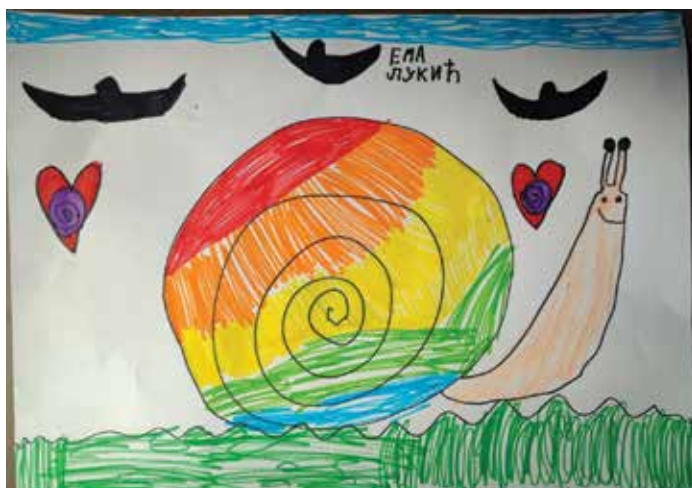
Пишем ово писмо да ти одговорим на сва питања која си ми у свом писму поставио. Прво што желим да ти кажем је да смо сви добро и да те сви пуно поздрављају. Знам да те највише занима како је Динго и желим да знаш да је добро, много је слadak и чувам га као очи у глави. Од кад си отишао поглед му је упрт само према вратима, цвили и као да чека да се сваког тренутка појавиш на њима. Много му недостајеш и када сам му читао писмо подигао је уши и направио такав израз њушкице као да све разуме шта му говорим и сигуран сам да је разумео и да те не криви ни за шта. Толико је слабо јео откако си отишао, а када сам му купио кости у месари господина Фејеша, које си тражио, појео их је у сласт. Ваљда зато што зна да су од тебе. Не брини, ја му стално говорим колико га волиш и да ћете се сигурно опет видети. Откако је стигло твоје писмо Динго је много боље, чак маше и репом. Било му је важно да зна да ниси отишао зато што га не волиш, већ зато што си морао. Пиши нам, и Дингу и мени, јер ми се радујемо да чујемо понеку реч од тебе. И не брини, чуваћу га као што си га ти чувао. Сви те много поздрављају и сви су били одушевљени твојим писмом.

Твој пријатељ господин Берки

Лола Ђокић, 6Б

Алекс Душан Ивковић 7А

Ема Лукић 2А

Леа Лазовић 2А

Писмо Андију

Драги Анди,

Много ми је драго што си ми писао! Било ми је веома жао када сам прочитао твоје писмо и чуо да ти није лепо у граду. Разумем да ти је сада тешко, свако пресељење је непријатно. Свима много недостајеш и често причамо о теби. Питамо се како си и шта ново радиш и сви се радујемо кад добијемо твоје писмо. Динго се лепо проводи, упознао је друга. Иако му је лепо са њим, мислим да нико неће моћи да замени тебе. Често ноћу спава испред твоје собе, као да те чека и нада се да ћеш се вратити. Понекад га зовем, а он као да разуме и весело маше репом. Купио сам му коњетину са коскама, у слат их је појео. У праву си, када споменем твоје име, промени поглед и помало зацвили, недостајеш му више него ико други. Имам лепе вести! Сестра ме је позвала да је посетим, па сам помислио да те на путу ка мојој сестри Динго и ја посетимо. Било би нам дивно да те видимо и проведемо време заједно. Иако ти је тешко сада, сигуран сам да када је неко тако добар као ти, Анди, мале су шансе да не нађе друга. Твоје срце је велико и увек ће привући добре људе.

Сви те поздрављамо и желимо ти све најбоље. Радујем се твом одговору и надам се да ћемо се ускоро видети.

Твој пријатељ господин Берки

Милена Мишкулин, 6А

Ана Стакић Г2А

Андреј Поповић 7Б

Шта значи бити добар друг

Другарство је нешто најлепше у животу. Оно се ствара и гради од момента када дођемо на овај свет. Свакоме од нас треба неко ко ће му бити ослонац у проблемима и смех у радости. Имати друга право је богатство. Бити добар друг значи чувати другу леђа и бити ту за њега и кад је лепо и кад је тешко, осетити када му требаш и пружити руку подршке.

Шта за мене значи бити добар друг? Моја дивна другарица Нађа и ја учимо заједно за тестове, играмо се и шалимо. Када се она или ја осећамо лоше, увек смо ту једна за другу. Рецимо, када смо играле одбојку мене је ударила лопта и повредила сам прст. Нађа ме је одвела до наше Јаце. Прст ме је јако болео, а Нађа, уместо да је наставила да игра одбојку, била је са мном, тешила ме је. Она је моја велика подршка. Ја имам ту срећу да имам много другова и другарица и Нађа није једина. Ту су и Катја и Милена са којима делим тајне, сигурна да ће тајне остати тајне. Е, то је право другарство, имати поверења у некога, имати некога кога ћеш да позовеш када је тешко. То је оно право животно богатство. Моје другарице Милена, Катја и Нађа су посебне. Нађу сам поменула више јер ми је прва пала на памет, али када поменемо пријатељство ја се сетим све три јер их све једнако волим. Свака од њих је посебна. Богатство не значи само новац, већ оно најбитније другарство и пријатељство. Са другарицама се смејеш, уживаш, играте се заједно и градите нове успомене. То нема цену и то је она права вредност.

Милица Зацери, 6А

Kelly Qi 5A.

У огледалу

Огледало је одраз личности, или лика, али то је површно. Свако ће једног дана наићи на одраз себе, правог себе који ће га променити. Када устанем, свако јутро се огледам у огледалу само да бих видела неку слику себе која је презентована људима око мене. Понедак сам задовољна том рефлекцијом, а некада постоје и они дани када ме и то огледало разочара. Не знам да ли сте икада чули да вам неко каже да сломљено огледало доноси седам година несреће? Ја јесам, али сам одувак сумњала у то. Једно моје огледало је пукло. Нисам била уплашена, нити забринута, није било потребе за тиме. Макар сам тако мислила. Загледала сам се у то парче стакла које је сада било подељено на више делова. Неки делови мог одраза били су умањени, а неки увећани, док су се неки једва видели. Много другачије него моји уобичајени поглед у огледалу. Подсећало ме је на помешане емоције које су биле разбацане без реда и граница. То је био тренутак који ме је потпуно освестио, тренутак који ми је доказао да ни једно огледало није само само стакло које показује неку жељену рефлекцију. То поломљено огледало ми није донело никакву седмогодишњу несрећу, већ ми је показало реалност, моју реалност, моју личност. Нешто што нико сем мене не може да види. Сваки део је имао другачију причу, другачију емоцију и сваки је био јасан, колико и збуњујући. Ни један од њих није био прост, сваки је чинио мене. Било је фасцинантно. Могла сам да видим себе из потпуно другог светла, потпуно друго огледало. Врло често људима је битан само њихов спољашњи и површни изглед, те из тог разлога користе огледала. Огледало може бити и одраз душе, али неки људи нису спремни да виде правог себе и да се промене.

Наташа Радаковић, 9Б

Лана Лазовић 9Б

Из збирке прича „Мој летњи распуст у Пилатовићима“

Четврта прича: Тета и кошарка

Једног поподнева, када смо завршили све послове у дворишту, ушли смо у дневну собу да се мало одморимо. Тета је села у своју омиљену фотељу и укључила телевизор. На екрану је била кошаркашка утакмица – играла је репрезентација Србије.

– Тето, ти гледаш кошарку? – упитао сам изненађено, јер никада нисам замишљао тету као некога ко прати спорт.
– Наравно! – насмејала се. – Кад игра Србија, то се не пропушта! Бака је само одмахивала главом, мрмљајући да су јој „све те лопте исте“.

Утакмица је била напета. Сваки пут када би наши постигли кош, Тета би поскочила и плеснула рукама, а ја бих се смејао њеном одушевљењу.

Било ми је чудно и смешно у исто време, јер сам Тету до тада замишљао само у башти или са псима. А сада сам је видео као праву навијачицу, којој срце лупа у ритму игре.

У једном тренутку и ја сам се уживео. Када је Богдановић погодио тројку у последњој секунди, обоје смо скочили са столица и повикали па прснули у смех:

– Кооооош!

Лео је залајао, а Меда је скочила на кауч, мислећи да се нешто важно десило.

Бака је само заколутала очима и рекла:

– Ви сте гори од мале деце.

Али на њеном лицу сам видео осмех. Знала је да нам је лепо и да заједно уживамо.

Од тог дана више нисам гледао кошарку на исти начин. Научио сам да у свему може да се пронађе забава, поготово када навијаш за своју репрезентацију и делиш то са неким кога волиш.

Никола Данојлић, 7А

Осма прича: Четворо паса – љубав и игра

Живот на селу не би био исти без мојих верних другара – Леа, Таре, Меде и Милице. Свако од њих имао је своју нарав и посебну улогу у нашем малом чопору.

Лео, мој патуљаст шнауцер, прави је вођа. Увек први залаје када неко долази, а и први стане испред мене као да ме брани. Иако мали, понаша се као лав.

Меда је весела и разиграна, увек спремна да трчи и скаче. Кад год бих узео лопту, она је била прва која би је јурила, често је узимајући Леу испред носа.

Тара је мала несташна куца која највише воли да шета са тетом.

Њена несташност нас увек засмејава.

А Милица... она је најстарија и најмудрија. Више не трчи као остали, већ лежи у хладу и посматра све што радимо. Понекад имам утисак да све зна и да се смешка својим псећим мислима.

Најлепши тренуци били су када смо сви заједно у дворишту.

Четири пса око мене – један скаче, други лаје, трећи копа, четврти посматра. То је била права мала псећа породица, мој мали свет пун радости.

Једног поподнева узео сам гранчицу и бацио је далеко. Тара и

Лео су се у исти час затрчали, сударили се и преврнули, а Меда је искористила прилику да уграби гранчицу и побегне с њом. Ја сам се смејао до суза.

Бака је са терасе само одмахнула главом и рекла:

– Никола, ти си са псима као да имаш четворо браће и сестара.

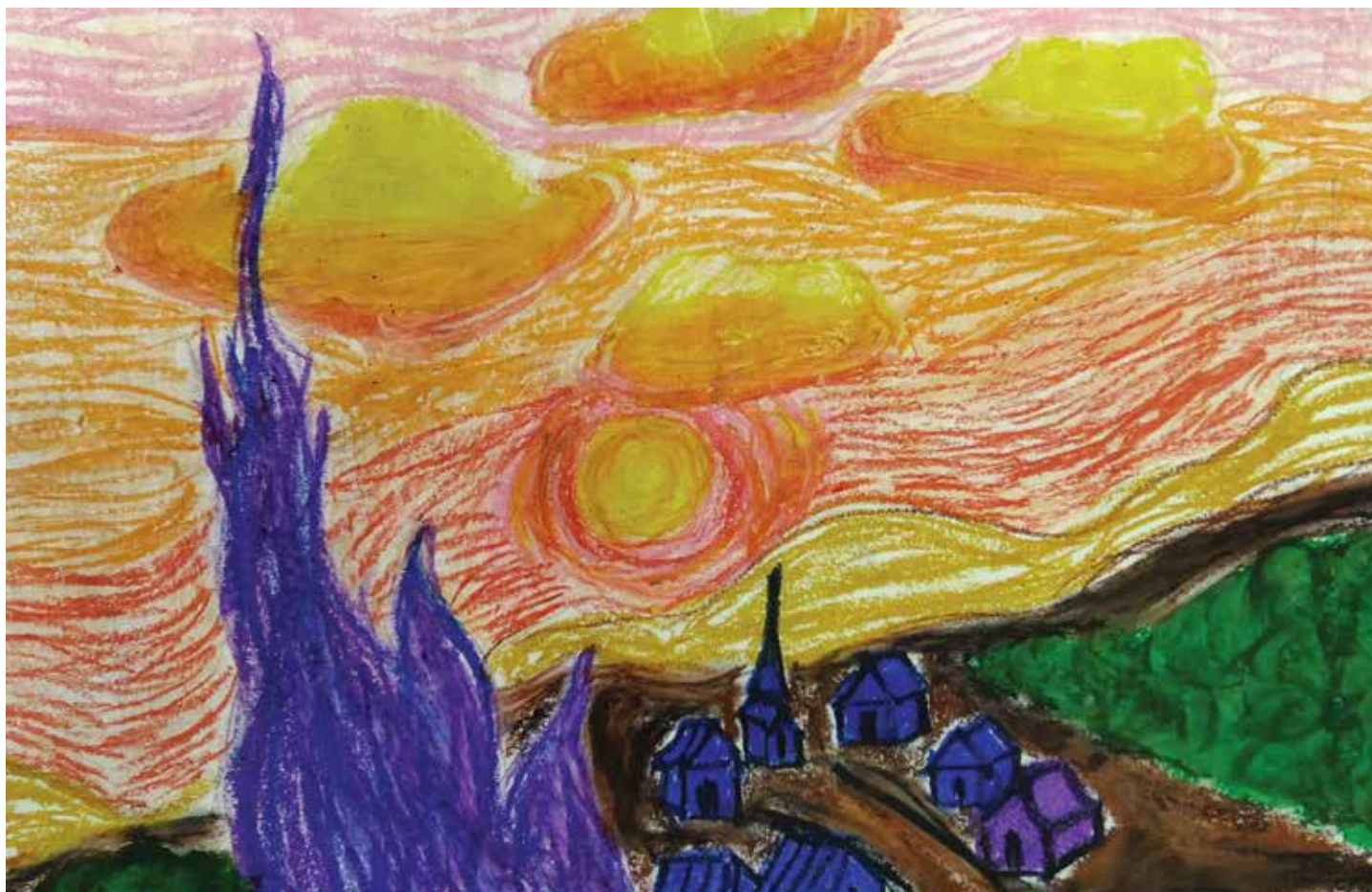
И била је у праву. Где год да идем, они су ме пратили. Кад седим,

они су око мене. Кад спавам, Лео спава са мном на кревету. Они

нису само пси – они су моја псећа породица и најбољи пријатељи.

Те вечери, док смо сви заједно седели у дворишту, осетио сам огромну захвалност. На селу је можда било пуно посла, али са њима уз мене сваки дан био је посебан и испуњен љубављу.

Никола Данојлић, 7А

Јанина Назаренко 9А

Писмо Душку Радовићу

Поштовани Душко,

Захвалан сам што сам у прилици да Вам пишем ово писмо. Од малена сам слушао Ваше песме, а касније их и читао. Знам да сте Ви поштовали нас, децу, и често писали за нас. Ваше песме нас уче како да одрастемо, али да ипак останемо деца.

Моја мајка, у бањој песми најбоља мајка на свету, ми је причала да сте нам били комшија. Моји бака и дека сретали су Вас док журите у Студио Б да пожелите Београду добро јутро. Београд се будио трљајући очи и смејући се Вашим шалама. Знам да сте Нишлија и да сте волели Ниш, али сте постали симбол Београда. Пре неки дан мој тата и ја смо поправљали покварени апарат кад ме је упитао, где је грешка. Да ли ми верујете? Други дан кад је био мрак, намерно и случајно рекао сам другу једну тајну. У зоолошком врту Београд видео сам страшног лава и плавог зеца. Важан доказ је да сам видео и чуо очима и ушима.

И велики и мали читају, слушају, понекад и певају Ваше песме као да су наше рођене. Док смо мали „једва чекамо да одрастемо да се сецамо како је било лепо док смо били мали,”

С поштовањем,
Петар Милић, 7Б

Лука Бабарогић 5А

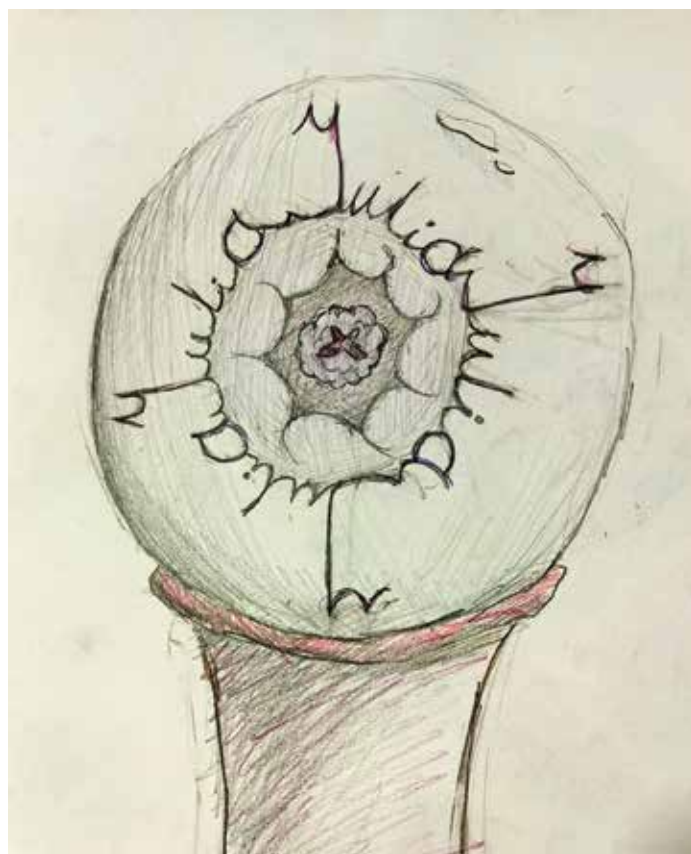
Душан Јовановић 7А

Мартин Варзар 9А

Нина Вујанац 7Б

Јулија Лимајева 8А

Позна јесен у мојој улици

Јесен је годишње доба пуно различитих боја и мирисних плодова. Гледам кроз прозор собе. Моја улица је прекривена лишћем, а сиво небо ме ћутљиво посматра. Спрема се киша. Пролазници журе обучени у кабанице и гумене чизме. Вири понеки шарени кишобран. Волела бих да сам у парку. Мокре љуљашке и клацкалице ме тужно чекају, а барице зову да скачем по њима. Суморан приказ је пред мојим очима. Хладно је. Ускоро ће зима. Голу дрвеће и уснула природа најављују њен долазак. Иако волим кишу, облачно време и ветар који ковитла лишће ми бране да се играм напољу. Једва чекам да зима завлада мојом улицом и донесе снег.

Луција Ускоковић, 4А

Позна јесен у мом граду

Позна јесен је стигла у мој мирни, лепи град. Улице су прекривене шареним, шушкавим, златним и наранџастим лишћем које на мокром асфалту постане тужно и ружно. Гране дрвећа су танке, голе и хладне. Ваздух је свеж и мирише на зиму. Магловито је. Људи брзо ходају кроз ветровите, тихе улице носећи топле, меке и шарене јакне. Небо је сиво и тихо, а повремено се појављује бледа, нежна сунчева светлост. Мој град у позну јесен изгледа мирно, тихо, тужно, али и предивно.

Јаков Јевтић, 4А

Дарија Парфенова Г1

Леона Беговић 7Б

Ћина Новаковић Г1

Вујадин Кулић Г1

Мира Мамлејева Г1

Позна јесен у мојој улици

Хладни децембар је стигао у моју улицу. Док шетам, испод мојих ногу је мокро тло. Зелени раскошни дрворед није више леп као што је био током топлог лета. Опало жуто лишће је свуда око мене. Дрвеће је оголено, а са покислих грана виси тек покоји жути, промрзли листић. У мојој улици има пуно високих четиначара, зелених борова који у ово доба године изгледају чаробно. Као да ме чекају да их украсим светлуцавим, лепим, шљокичастим, шареним новогодишњим украсима. Осећам хладноћу на својим руменим образима и својим црвеним, малим прстима. Небо је сиво и тмурно. У даљини чујем тек неку птичицу која пева најлепшу јесењу песму. Све је мирно. Ја сам срећна јер ускоро ће стићи беле пахуље. Мораћу да навлачим вунене рукавице.

Магдалена Урошевић, 4А

Јесен у мом парку

Моје омиљено годишње доба је зима, зато ме јесен посебно радује. Знам да ми јесен поред хладнијег времена доноси зиму и празнике. Дуго времена је у мом парку било све зелено, док јесен у свом лепом коферу није донела шарена одела. Дрвеће је постало наранџасто и жуто, а онда је почело весело да опада остављајући оголене, суве и танке гране. Трава се спустила. И даље волима да идем у парк, само што морам много топлије да се облачим. Још у парку проналазим кестење које сакупљам са другарима и правимо разна такмичења. Стазе су покривене покислим лишћем листопадног дрвећа, па се кестење вешто сакрило. Много су ми слатки пси који носе зимске јакнице. Јесен је многим тужно годишње доба, а за мене је баш срећно. Са собом носи ветар и кишу, али и пуно нових боја и осмеха.

Матијас Грегори, 4А

Лука Бабарогић 5А

Завирите у мој Прокин гај

У том селу, тешко да можете да нађете неки Прокин гај. Али, кад га нађете, величанствено је, завирити у њега. Мој Прокин гај је поље у селу, иза куће моје ујне. Тамо сам са својим пријатељима на селу сваки дан лети ишла. То место је било попут магије. Али прво, да вам испричам како је то место постало мој Прокин гај. Било је то пре неколико лета, моја другарица, још неколико километара изнад брда, где се налазила кућа моје ујне. То нам је било далеко, па смо се одлучили да се састајемо у пољу моје ујне, скоро наврх брда, јер свима је близу. Поточић је у дну брда и има своју тиху путању до једне веће реке. Он нуди освежења свима, а на врху брда је јабучар са стотинама дрвета која крију најслађе јабукe.

Нема авантуре која се тамо није доживела. Остајање у воћњаку док црквена звона не зазвоне једанаест, брање пољског цвећа, излети, пијење лимунада, пењање уз дрвета јабукe, играње разних спортова, гледање заласка сунца, а понекад би ујна окачила бели чаршав на две гране дрвета и упалила пројектор, па бисмо гледали филмове. Понекад бисмо спавали под звездама, све до једног дана, када је кренула да пада јака киша, па смо сви били мокри до коже. Али моја омиљена авантура је одувек била када бисмо пуштали змаја и правили папирне авионе, па бисмо се такмичили чији би најдаље одлетео. Тај Прокин гај, како ми ујна каже, још увек постоји, али без два члана, не укључујући мене. Прокини гајеви су ретки, али када се нађу, вреднији могу бити него злато. Уз добре људе са којима делиш тај простор, то постаје најдрагоценији део пазла сваког детињста.

Леона Беговић, 7Б

Chan Yi Ling 7A

Андреа Стевановић 5Б

Лука Цветковић 2А

Петр Берковски 7Б

У огледалу

Стојим пред огледалом истине. У одразу видим нешто због чега не могу да прихватим себе.

Напокон видим праву себе. Напокон је та маска лажи са мог лица пала. Напокон видим истину да сам то ја. Гледам се у огледалу и видим своје уморне тамне очи које носе све оне мрачне ноћи, све оне неисплакане сузе, неизговорене речи и скривене тајне. Тајне које су као звезде ишаране по мојим очима.

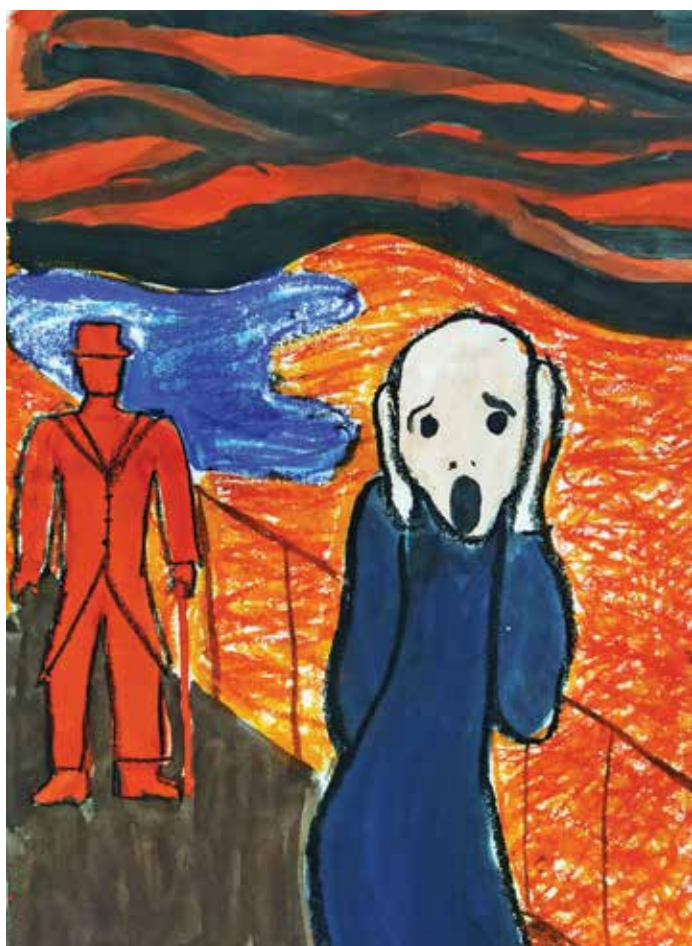
Видим своје бледолико лице, а нити моје коже везују се у један чвор, а то је моја тешка сетна душа. У мојој души крије се оно што моја уста не могу да изговоре. Оно због чега моје очи цакле, а то је смисао мог живота. Зашто постојим? Зашто припадам овоме свету кад не знам да га ценим? Не знам да вреднујем своју лепоту, своју доброту, себе неискварену. Зашто морам да се упоређујем са другима, зашто непрестано лажем себе? Зашто нисам као оне? Оне перфектне девојке које не брину, које не мисле, које нису заглављене у вечном лавиринту црних мисли јер у том лавиринту нема излаза, бар за мене. Зар ме огледало лаже?

На огледалу видим пукотину. Слобода. Доста је било претварања, напокон сам слободна.

Чему сва та радост око те оштре пукотине огледала живота? Истина некада није перфектна и увек ће остављати трагове несавршенства. Несавршенства која воде до онога за шта моја душа постоји — слободе. Можда ћу ипак заволети себе јер ћу напокон бити слободна и изаћи из тог чудног опасног лавиринта јер из њега се иде у рај где ћу добити одговор на питање зашто постојим иако већ дубоко у срцу знам истину. Истину да упркос сваког пакла људи дођу у свој рај. Рај у коме се виде прави одрази као што ја видим у свом огледалу. Сада знам одговор на своје питање.

Ко је тај лик у огледалу? Не знам засигурно, али знам да је сада након дужег времена слободан.

Ленка Милићевић, 9Б

Јанина Назаренко 9А

Хелен Глигоров, Симона Поповић 5А

У огледалу

Огледало је једино које ме је видело у сваком периоду и фази живота. Видело је и моју радост и моју тугу. Моје самопоуздање и моју несигурност. Видело је и разговоре саме са собом, како покушавам да допрем до друге стране себе и објасним јој, да није све толико страшно. А и гледало ме је и када сам била толико разочарана у себе, толико да другој себи нисам имала шта рећи. Мој мук и бол у очима је довољно говорио.

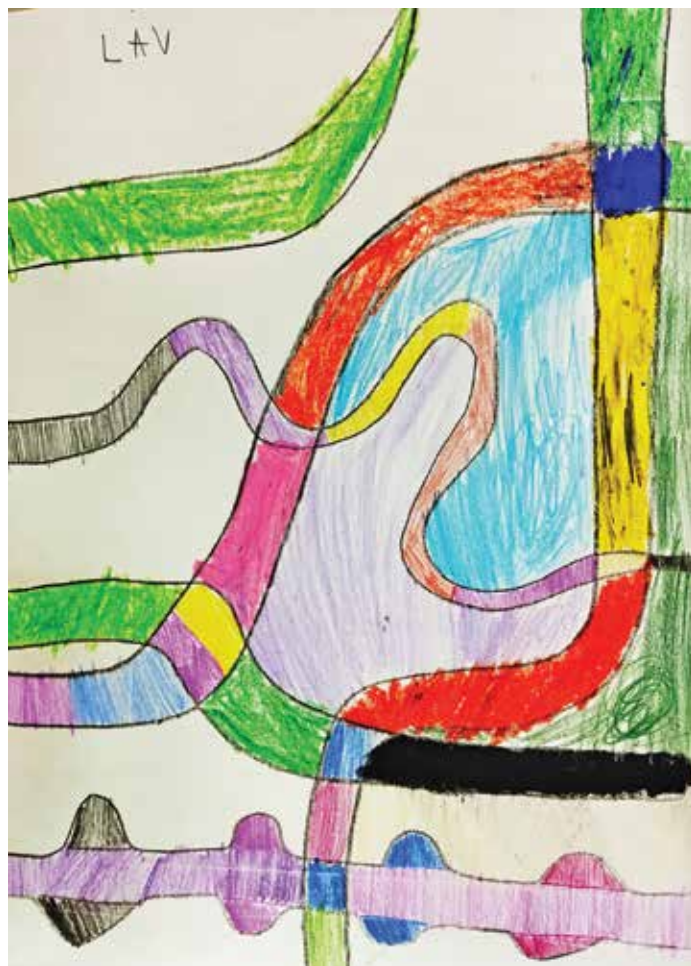
Кад после тешког дана или ситуације, макар те и твој најдражи изнервирао, одлетиш до собе не желећи се доказивати или оправдавати за своја осећања или поступке, дођеш пред огледало које све види, ништа му не објашњаваш. Можеш се сам са собом у глави расправљати без додатне галаме и схватити да све може да се реши.

Ипак, ја кад се погледам у огледало, видим особу на коју се константно угледам и радим све да бих што брже постала она. А то сам сама ја. Она из будућности -успешна, стабилна, угледна девојка са јаким именом.

Гледа мене очи у очи, из другог универзума. Верује у мене јер, ипак, ја сам је изградила по својим стандардима. Али не могу рећи да и њено расположење не зависи од мог. Кад сам срећна и задовољна, гледа ме поносито и говори ми да сам на добром путу. А кад сам разочарана и не урадим нешто по својим очекивањима, јавља се помисао: „Да ли би будућа ја била поносна?“ Могла бих тај осећај још и назвати критиком себе. У ствари, кључ је да нема других универзума, нити девојке која ме гледа и одмерава кроз огледало. Све то сам ја, моја имагинација је ту да ми олакша и визуелизује на креативан начин моју дебату са мислима, кроз огледало.

На крају крајева, огледало је ту кад нас нико не разуме. Да визуелизује проблем, да буде посебно око које на нас мотри тог дана. А очи су прозори ка мислима. Много пута ми је олакшало осећај о себи, а некада и погоршало. А онда сам схватила - до тебе је кроз какав ћеш осећај гледати себе у огледалу.

Лана Лазовић, 9Б

Лав Бојан Мрдак 7Б

Олга Чадеж, 6А

Шта значи бити добар друг

Није лако бити добар друг. Хоћу да кажем, лако је у добру добар бити, али добар друг је увек ту и кад је тешко, и кад се чини безизлазно и кад му треба помоћ. Бити добар друг значи бити увек ту, увек присутан.

Са другом делиш ужине, саветујеш се око школе, делите разне ситне бриге, страх пред контролни. Смејете се и кад није баш све тако једноставно јер смехом лечите забринутост. Друг те разуме и подржава. Он те брани од свих, па чак и од неких „снагатора“ који се праве важни. Друг чини да живот буде лепши и једноставнији, да имаш на кога да се ослониш и са ким да поделиш и радост и тугу. Мој друг и ја имамо иста интересовања, волимо фудбал и редовно заједно навијамо. Ја сам звездаш, а он партизанавац, али то нам не смета. Ми волимо фер игру и увек подржимо бољег. То већ довољно говори о нашем пријатељству када је оно могуће и кад навијамо за супротстављене тимове.

Као друг трудим се да га подстичем када посустане или има неки проблем. Када је тужан, ја се увек сетим неке шале и обавезно га развеселим. Важно ми је да му се нађем и да зна да није сам. Наше заједничко време значи ми много, јер када дође лето и наступи раздвојеност, признајем, недостаје ми мој најбољи друг и осећам се усамљено.

Имати доброг друга је срећа и радост дељења, Другарство је највредније благо и ништа материјално не може да замени ону унутрашњу снагу коју нам другарство даје.

Александар Пашагић, 6А

Константин Јованов Г1

Ана Батарханова Г1

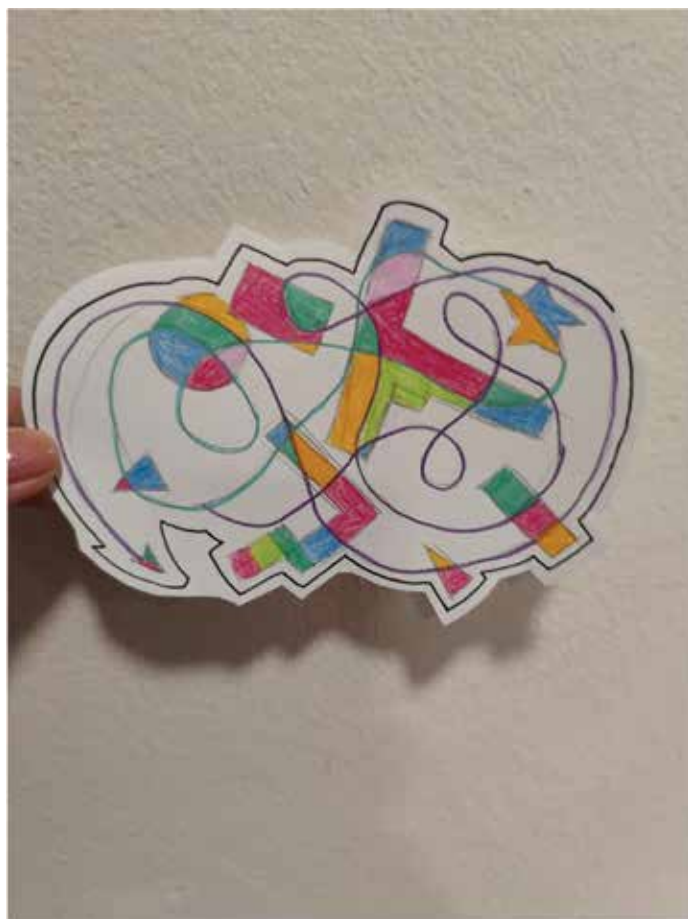
Андреа Тишма 5Б

Oliver Bancroft 2Б

Jaydon Hass 8A

Анђелика Дедић 5Б

Ана Стакић 2А

Лев Мелников 2А

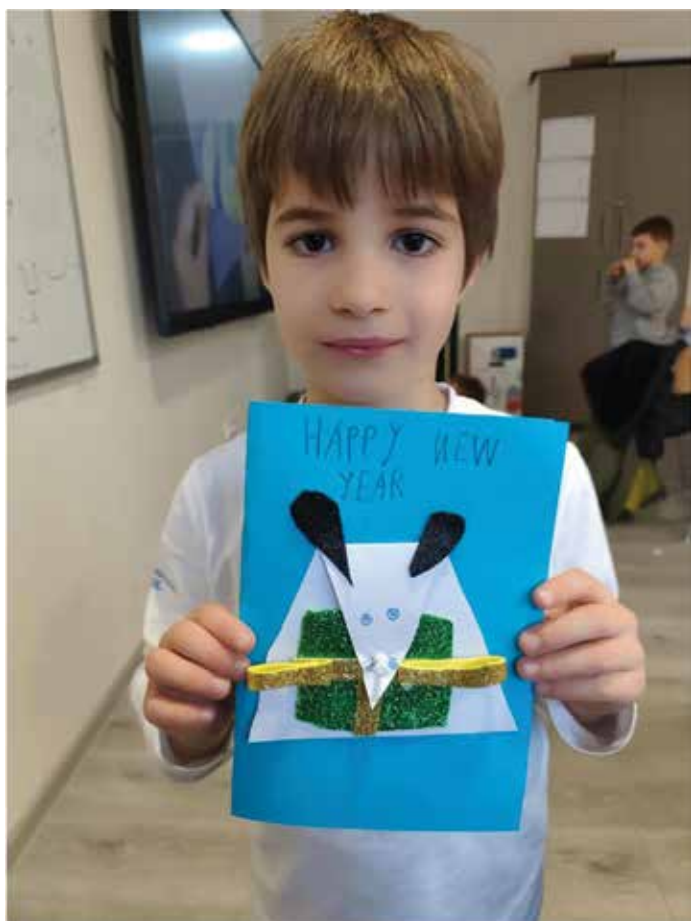
Анђелика Дедић 5Б

Анђелика Дедић 5Б

Дарија Парфенова Г1

Коста Пропадовић 2Б

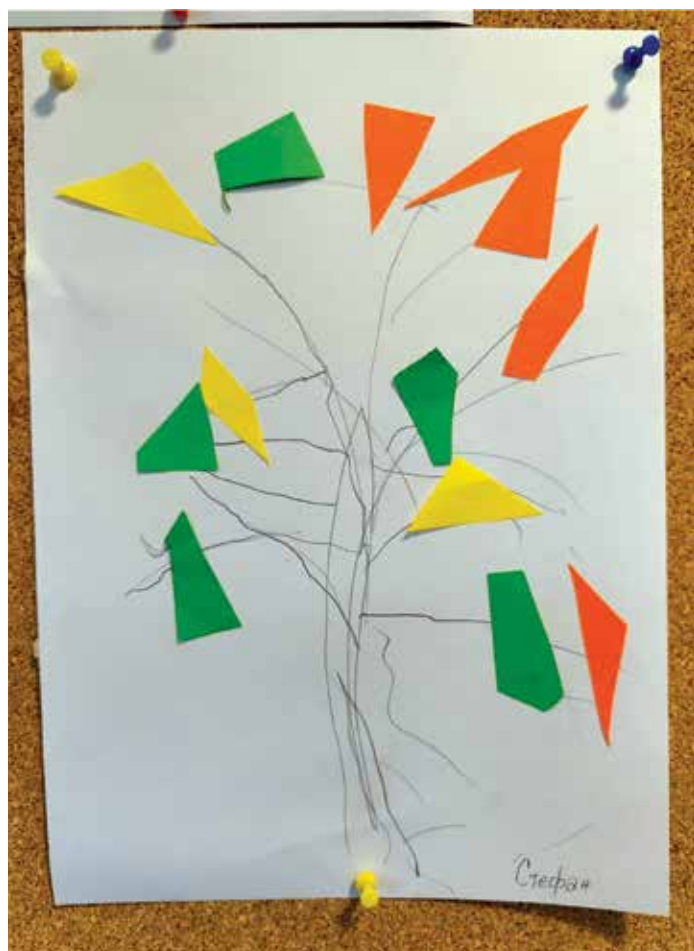
Калина Глигоров 2Б

Нора Софија Радојичић 2Б

Мартин Николић 9А

Стефан Томашевић Г1

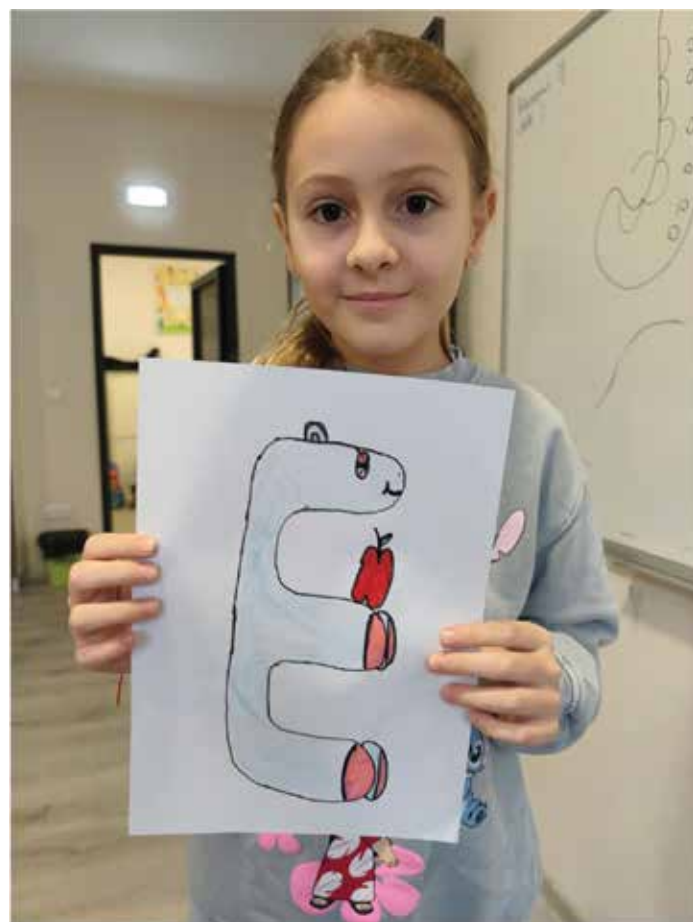
Нађа Стојичић 2Б

Сена Божовић 2Б

Софија Милојевић 2Б

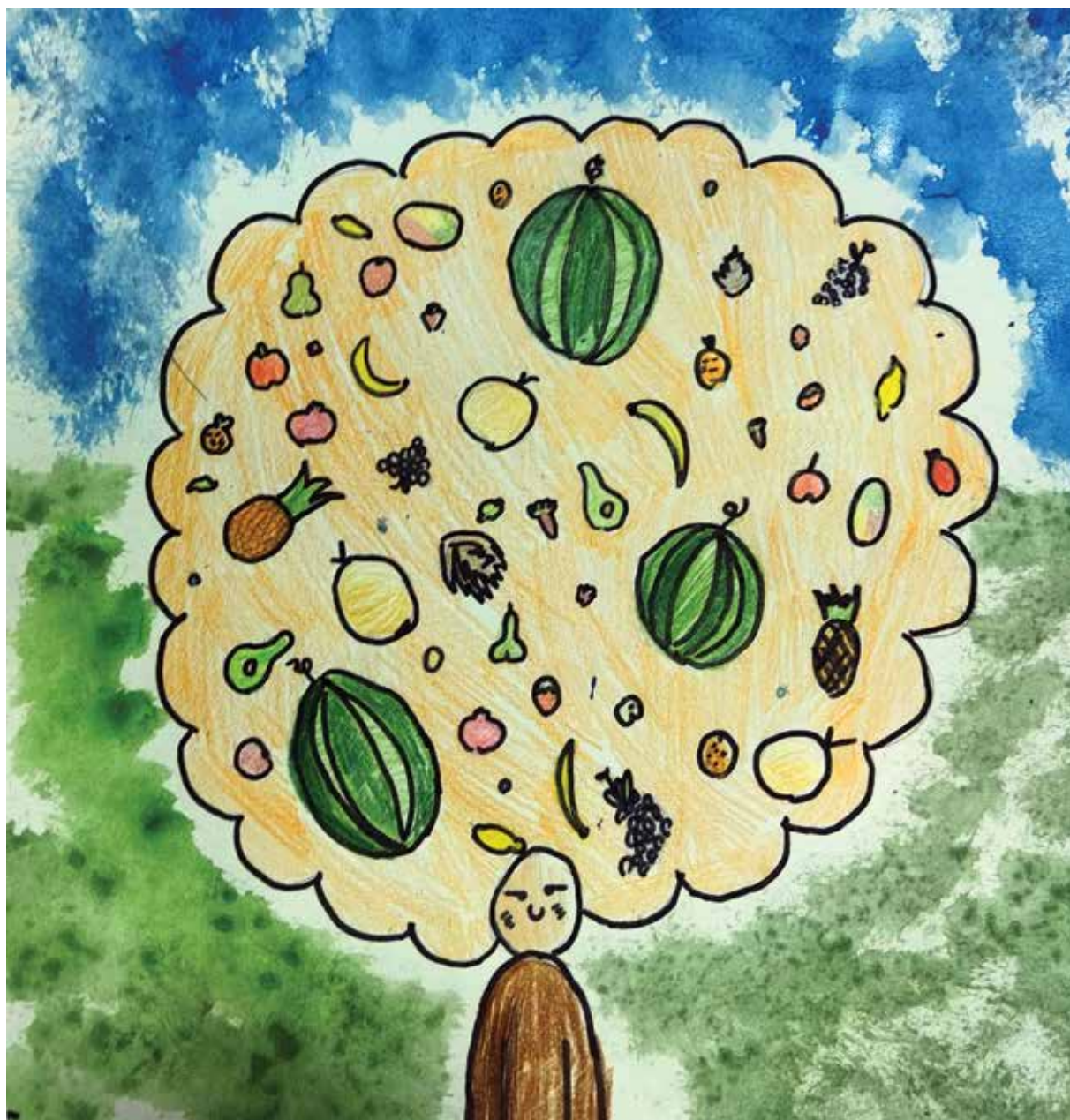
Ема Грујић 2А

Урош Пајевић Г1

Митја Ристић 2А

Софија Табакман, Олга Бошњаковић 5А

Бисери

„Читај **у себи**“, саветује свог друга Јаша, 7Б. (читај: у себи)

„На **Студеничком** тргу су се састали...“, каже Хелена, 8Б. (читај: Студентском)

Наставница Весна вежба суфиксе са одељењем 7Б и пита како се зове онај који путује, а Петар, 7Б одговара: „**Путовац**...“ (читај: путник)

Наставница Весна је написала на табли три теме за писмени задатак. Рајко, 9Б правећи паралелу са игрицама пита: „Разредна, можемо ли да погледамо рекламе па да идемо на следећу **игрицу**?“ (читај: тему)

Док извирује у недоба из хотелске собе на екскурзији, разредна каже Рајку, 9Б: „Најгори си од све деце!“ „Јој, разредна, Ви баш волите хиперболу!“

„Он је **напутио** дечаке да то ураде“, каже Душан, 7Б. (читај: упутио)

„Онај који глуми је...“, очекује наставница Весна да се надовеже неко. „**Глумилац**“, даје Јања, 7Б сигурно свој одговор. (читај: глумац)

Рајко, 9Б саопштава свој утисак о филму који је настао на основу романа: „Све су **размешали**.“ (читај: помешали)

„Градимиr Стојковић је био **фиолог**...“, каже Лара, 8Б. (читај: малтретираш)

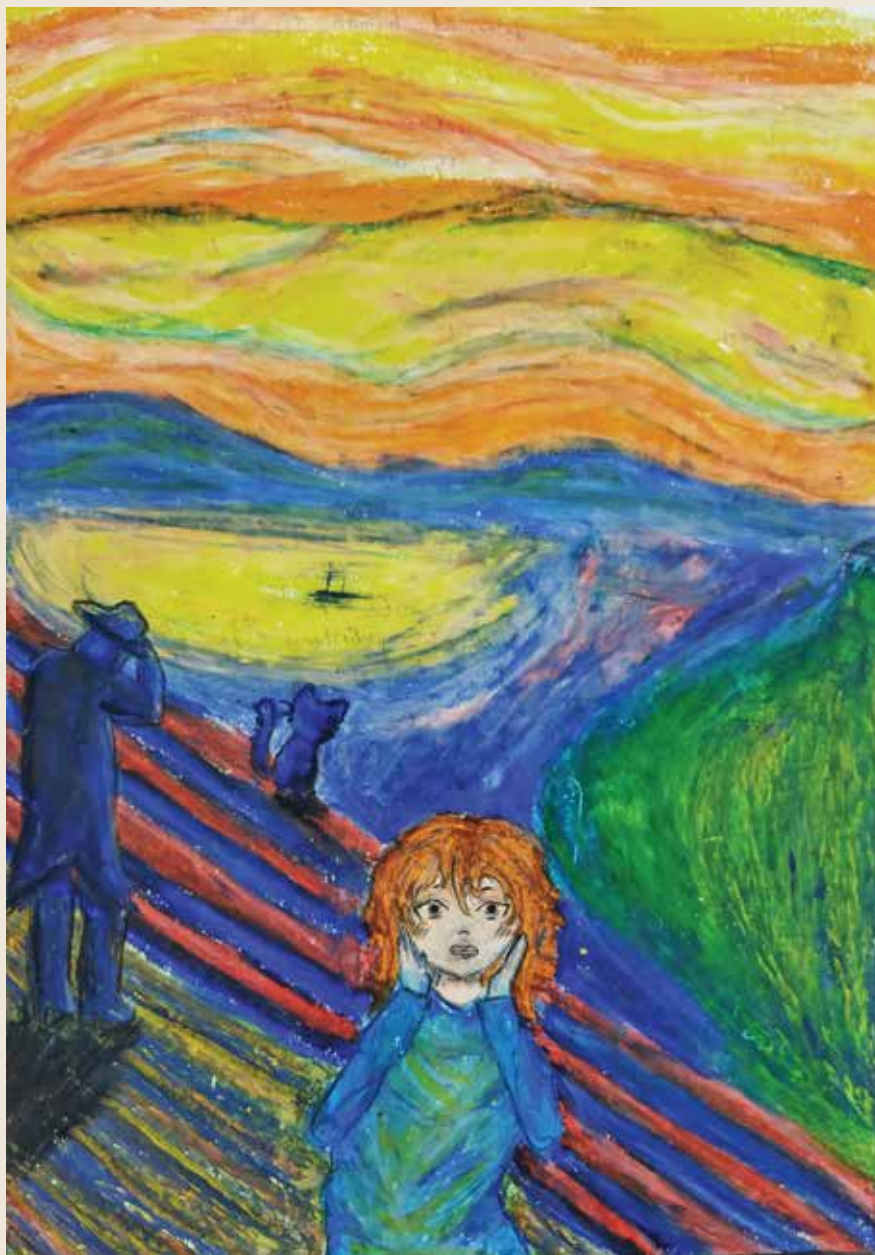
„Немој да ме **насиљаваш**“, каже својој другарици Ирис, 9А. (читај: дирљив)

„Која је то врста сугласника“, пита наставница Весна. Јања, 7Б одговара. „**Шумски**!“ (читај – шумни)

„Овај последњи део ме **конфузлирао**“, каже Рајко, 9Б. (читај – збунио)

Константин, 6А пролазећи кроз зборницу каже: „Каква тишина?! Овде мора да се ради!“

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)

ЋАЧКИ кутак : лист ученика Основне школе
„Руђер Бошковић” / главни и одговорни уредници
Пјотр Берковски и Јаков Биргек. - 2006, бр. 1 (нов.) - . -
Београд : Основна школа "Руђер Бошковић",
2006- (Београд : Скрипта Интернационал). - 30 cm

Полугодишње.
ISSN 2787-0510 = Ћачки кутак (Београд)
COBISS.SR-ID 37211145

20

година Основне школе
„Руђер Бошковић”